Jalanjälki elävän musiikin kulttuurissa

SELMU

SEINÄJOEN ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYKSEN 20-VUOTISJUHLAJULKAISU

SEINÄJOEN ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYKSEN 20-VUOTISJUHLAJULKAISU

KUSTANTAJA

Seinäjoen Elävän musiikin yhdistys
Selmu ry, Vaasantie 11
60100 Seinäjoki
(06) 4212 700
info@provinssirock.fi
www.provinssirock.fi
www.rytmikorjaamo.fi
www.selmu.fi

TOIMITUS

Päätoimittaja
Heidi Välkkilä
Toimitusihteeri
Noora Kumpulainen

Milla Hautala, Marko Kivelä,
Harri Pihlajamäki, Saijaleena Rantanen

Päivi Alaniska, Paavo Arhinmäki, Tomi Asuintupa, Outi Bäckman, Jouni Hynynen, Mikko Jokipii, Juha Juoni, Tapani Kangas, Osku Ketola, Esa Koivio, Juha Koivisto, Jarno Koskinen, Vesa Kurkela, Tuomas Lahdenperä, Jarmo Latva-Äijö, Sini Latvala, Johannes Leppänen, Jarmo Lintala, Kreetta Luoma, Anu Lähteenmäki, Teemu Markkula, Lari Paski, Raimo Pesonen, Marika Puhilas, Samuli Putro, Pyhimys, Heli Ridanpää, Ulla Riihimäki, Timo Ristimäki, Sami Rumpunen, Jarkko Salo, Raimo Santala, Sipe Santapukki, Sami Silen, Henna Toivola, Jyrki Tuulari, Lissu Vaivila, Miikka Varila, Kaarle Viikate, Mika Virkkala, Markus Välimaa, Ville Wahlroos

GRAFIIKKA

Mediaporras Oy

TAITTO

Johanna Siltanen, Mediaporras Oy

PAINOPAIKKA

I-Print
Kansi: Multiark Silk 200 g/m2
Paperi: Novapress Silk 80 g/m2

REKLAMAATIOT

Ilmoituksen painoasua koskeva reklamaatio on tehtävä 14 vrk:n kuluessa lehden ilmestymisestä (14.12.). Lehti ei vastaa toimitukseen lähetetystä materiaalista, josta ei ole erikseen sovittu, eikä ulkopuolisten tekemien mainosten sisällöstä.

Valtaisa kiitos kaikille lehden toteutukseen osallistuneille!

ETELÄ-POHJANMAAN KULTTUURIRAHASTO

© 2012

SISÄLLYSLUETTELO

6 **MIKÄ IHMEEN SELMU?**
Ja mitä siellä oikein tehdään?

8 **ENSIMMÄISET ASKELEET**
Kertomuksia Selmun alkutaipaleelta

12 **IHMISTEN KLUBIT**
B-klinikan, Club Walaksen ja Rytmikorjaamo synty

18 **LIVE AT RYTMIKORJAAMO**
Valokuvia Rytmikorjaamon keikkailloista

20 **LUOVIEN VOIMIEN PÄÄMAJA**
Rytmikorjaamo on paljon muutakin kuin klubi

22 **TÄÄLLÄ TALKOILEN MINÄ!**
Mikä saa Selmun talkoolaiset tulemaan ja jäämään?

24 **NO PLACE TO ROCK!**
Bänditoimintaa parantanut mielenosoituskonsertti

27 **TILAA TAPAHTUMILLE**
Rytmikorjaamosta on moneksi

28 **PROVINSSIROCK - IHMISTEN JUHLA**
Festarikonkarit kertovat Provinssimuistelmiaan

44 **EKA KERTA**
Artistien ensimmäiset Provinssireissut

48 **SELMU 20 VUOTTA**
Yhdistyksen kaksi vuosikymmentä aikajanan muodossa

54 **MARS**
Valtakunnallinen musiikin ammattilaistapahtuma

56 **ELMU-LIIKE**
kansalaisjärjestöjen ketjussa

60 **VILLE WAHLROOS**
Jos Selmu olisi ihminen, olisi se Ville Wahlroos

64 **JURASSIC ROCK**
Miten dinofestari sai alkunsa?

70 **SIMPLY THE BEST!**
Ikimuistoisia live-vetoja

72 **PIRISTETTYJÄ URHEILUSUORITUKSIA**
AC/FC Provinssirock ja Provinssiböönat urheilemassa

74 **PAINT IT BLACK**
Taidetta Rytmikorjaamon vieraskirjan sivuilta

78 **PANNUHUONEEN PAHA HENKI**
Haisevan pelimannin pakina

80 **SELMU 20 -JUHLAT**
Tunnelmia Selmun 20-vuotisjuhlista syyskuussa 2012

82 **HYVÄ IHMISTEN JUHLAN VÄKI!**
Kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäen tervehdys

ESIPUHE

SELMU 20V.

Kahteenkymmeneen yhdistystoiminnan vuoteen mahtuu mukaan monenlaista toimijaa ja yhtä monta tarinaa siitä, kuinka yhdistyksen järjestämät tapahtumat ovat koskettaneet elämäämme.

Teksti: **Päivi Alaniska** *Kirjoitus on Selmu 20 vuotta -tilaisuuden juhlapuhe Rytmikorjaamolta 15.9.2012.*
Kuva: **Jarno Koskinen**

MONELLE PITEMPÄÄN MUKANA OLLEELLE toimijalle oma polku Selmuun on löytynyt Törnävänsaaren festivaalialueelta, kun taas monille meille vähän nuoremmille tie Selmuun on kulkenut Rytmikorjaamon ovien kautta. Selvää on kuitenkin, että jokainen talkoolainen, jokainen työntekijä ja toimija ja jokainen vieras on jättänyt ainutlaatuisen jalanjälkensä tähän yhdistykseen.

Kaikkien meidän tarinoille ja poluille löytyy varmasti myös yhteisiä nimittäjiä: uudet ja vanhat ystävyydet, joita on rockeissa ja klubeilla solmittu. Ikimuistoiset kokemukset, joita on jv-liivit päällä jaettu. Festari-itkut, joita on yleisön joukossa tirauteltu. Yhteisö ja yleisö, jonka joukkoon olemme saaneet tuntea kuuluvamme. Uskon, että juuri nämä yhteiset muistot ja ihmiset, joiden kanssa ne on jaettu pitävät meidät kiinni Selmussa.

Yhdistyksen suola on ehdottomasti sen toimijat, sen suuret rakastettavat persoonat. Yksi tällaisista oli Vesa Uitto, jonka tarinat ja asenne elävät yhdistyksessä varmasti vielä pitkään myös Rytmikorjaamo-talon mukana Uiton luiska -tilan nimessä. Yhdistys on omalta osaltaan pyrkinyt vuosittain huomioimaan tällaisia yhdistyksen suuria persoonia mm. Selmu-lekan muodossa. Kyseistä kiertopalkintoa on jaettu tunnustuksena erityisestä työstä yhdistyksen eteen, ja vuosien varrella palkinnon on saanut mm. Juonen perhe, Mira Koponen, Juha Koivisto, Esa Vienamo (Promo 2000), Harri Pihlajamäki, Latvis (Rockdata), Risto Vuorinen, Meemu Haveri, Essi Nurmi, Juha Peurala (Bar 15), Lissu Vaivila, Marko Kivelä, Ville Walhroos, Markku Laulaja (Markun Musiikki), Kari Perkiö ja Mika Virkkala. Suurten selmulaisten listaan kuuluu eittämättä myös Petteri Karri. Toivonkin, että te vanhemmat yhdistysihmiset jaksaisitte jakaa omia talvisodanomaisia kertomuksianne menneistä rockeista, klubeista, yhdistyksen toiminnasta ja Törnävänsaaresta ilman matkapuhelimia. Teidän tarinoissanne tiivistyy yksi yhdistystoiminnan arvokkaimmista asioista: ihmisten vahva sitoutuminen ja kiintymys yhdistykseen ja sen tapahtumiin. Juuri se tekee Provinssirockista Ihmisten Juhlan.

Kirjoittaja on ollut Selmun hallituksen jäsen vuodesta 2006, puheenjohtajana 2009-2012 ja näin ollen myös Selmun ensimmäinen naispuheenjohtaja.

VAIKKA YHDISTYKSEN TOIMINTA onkin ajan kuluessa muuttunut ja osa oksista matkan varrella karissut, toiminnan juuret ovat edelleen samassa mullassa, samoissa elävän musiikin kehittämisen ajatuksissa kuin kaksikymmentä vuotta sitten. Arjen kiireeltä ei aina muistakaan ajatella, saatikka arvostaa sitä, kuinka pitkälle on kahdessakymmenessä vuodessa päästy. Alkuaikojen yhden työntekijän sijaan yhdistyksellä on tällä hetkellä seitsemän ympärivuotista mahtavaa työntekijää. Lisäksi pitkäaikainen haave omasta klubitilasta on nyt ympärillämme, yhtenä Suomen parhaista klubeista. Toivotaankin, että Selmun 30-vuotisjuhlissa saadaan tämän päivän tavoin elää unelmaa: unelmaa uudistetusta festivaalialueesta, vielä paremmasta Törnävänsaaresta

YKSITTÄISTEN IHMISTEN JA HEIDÄN TYÖPANOKSENSA lisäksi löytyy myös useita tahoja, jotka ovat uskoneet Selmun toimintaan sitä tukien. Kiitos Säveltaidetoimikunta, Opetus- ja kulttuuriministeriö ja Seinäjoen kaupunki tuesta Rytmikorjaamon kehittämisessä. Kiitos kuuluu myös Etelä-Pohjanmaan kulttuurirahastolle Selmun juhlavuoden tukemisesta.

Toivon, että sanat ”hyvää iltaa Rytmikorjaamo” ja ”hyvää iltaa Provinssirock” kaikuvat Seinäjoen yössä vielä monen monta vuotta. Kiitos. ♥

1.

”MITÄ TE OIKEIN TEETTE SIELLÄ KAIKET PÄIVÄT?”

MIKÄ IHMEEN SELMU?

Tuttavani ihmettelevät aika ajoin, miten meillä Selmussa voi riittää työtä koko vuodeksi. Näkyvimmät toiminnan muodot kun eivät lyhykäisyydessään tunnu kovin kummoisilta – järjestetään festivaali, pyöritetään klubia pari kertaa viikossa. Selmu toimii kuitenkin monella eri tapahtumatuotannon ja kulttuurin alueella sen lisäksi, että laadukkaasti tuotettu festivaali ja klubitoiminta vaativat paljon resursseja ja aikaa sekä erityistä osaamista.

Teksti: **Lissu Vaivila**

SUURIN MUUTOS Selmun toimintahistoriassa on pitkäaikaisen haaveen, oman klubitilan, toteutuminen. Aikaisempien vuosien klubitoiminta käsitti pääasiassa mielenkiintoisten esiintyjien hankintaa ja paikan päällä, toisen ravintoloitsijan tiloissa, tapahtunutta järjestyksenvalvontaa, lipunmyyntiä ynnä muuta työtä. Klubiryhmä oli pieni ja aktiivinen,antoi pyyteettömästi vapaa-aikaansa elävän musiikin hyväksi. Rytmikorjaamon toiminnan aloittaminen antoi yhä useammalle tilaisuuden tulla mukaan tekemään kulttuuria. Klubiryhmä on nyt moninkertainen alkuvuosiin verrattuna ja se osallistuu täysipainoisesti talon toiminnan kehittämiseen. Rytmikorjaamon mukanaan tuomat uudet toiminnot kasvattivat myös Selmun vakituista henkilökuntaa ja antoivat mahdollisuuden työllistää osaavia ihmisiä. Omien klubien järjestämisen lisäksi Selmu on saanut Rytmikorjaamon myötä käyttää osaamistaan ja tuottaa tilaisuuksia yhä enemmän myös ulkopuolisille tahoille.

PROVINSSIROCKIN järjestäminen on vuosien kuluessa muuttunut – asioita halutaan aina tehdä paremmin ja mm. tiukentuneet viranomaismääräykset lisäävät tapahtumajärjestäjän vastuuta. Festivaalin yleisökapasiteetti on kasvanut noin neljännekselä ja lisäksi yhä enemmän toimintoja on otettu joko kokonaan tai osaksi itselle. Viime vuosina uusina Selmun omina toimintoina on tullut mukaan mm. majoitustoiminta Camp Provinssin ja Kyrkösjärven leirinnän muodossa sekä ravintolatoiminnan kehittäminen ruokaravintola Paviljongin ja muiden ruokapalveluiden lisäämisen myötä. Kehitystyötä tehdään festivaalin puitteissa jatkuvasti, tavoitteenamme on olla Euroopan laajuisesti merkittävä festivaali.

SELMUN toiminnan toinen ulottuvuus on paikallisen yhtyetoiminnan tukeminen. Selmu välittää yhtyeille harjoitustiloja Seinäjoen kaupungin tukemana. Tiloihin on jatkuva jono, joten tarve tälle toiminnalle on kaupungissa (ja valtakunnallisesti) kova. Rytmikorjaamon käyttöönotto auttoi myös osaltaan tässä ongelmassa, kun talon kellariin remontoitiin kymmenen uutta harjoitustilaa entisten Selmun välittämien viiden bändikämpän lisäksi. Lisäksi Selmu toimii tarvittaessa muusikoiden neuvonantajana ja tiedonvälittäjänä. Aikaisempina vuosina Selmu jakoi pieniä rahallisia avustuksia mm. demojen tekoon, mutta viime vuosina avustustoimintaa on suunnattu enemmän populaarimusiikin rakenteiden tukemiseen ja toiminnan mahdollistamiseen, muun muassa Rytmikorjaamon kehittämisen ja paikallisen musiikkikulttuurin yritystoiminnan tukemisen puitteissa. Selmu tarjoaa

2.

3.

4.

5.

1. **Provinssin raksamiehet** *aamujumpalla työpäivän aluksi.*
2. **Selmun talkoolaiset** *osallistuivat Suomi puhtaaksi -päivässä! -kampanjaan siivoamalla Rytmikorjaamon pihan ja sen ympäristön.*
3. **Rankkaa duunia** *Selmun toimistolla.*
4. **Provinssirockin työryhmä** *juhlimassa 25-vuotiasta Ihmisten Juhlaa vuonna 2003.*
5. **Selmun hip hop -teemainen** *tykypäivä keväältä 2011.*

mahdollisuuksien mukaan esiintymistilaisuuksia toiminta-alueensa yhtyeille, esimerkkinä vaikkapa bändivaihto Joensuun Ilosaarirockin ja Oulun Qstockin kanssa.

OPPILAITOSYHTEISTYÖ on näkyvä ja tärkeä osa Selmun toimintaa. Selmu mahdollistaa vuosittain harjoittelupaikan usealle opiskelijalle mm. kulttuurituotannon ja liiketalouden alalta. Harjoittelun ohjaaminen vaatii aikaa ohjaajalta, mutta antaa myös paljon uutta näkemystä työhön. Opiskelijalle tarjotaan oikeaa vastuullista työtä, sekä mahdollisuus toteuttaa omia ideoitaan. Selmu on toiminut asiantuntijana varsinkin kulttuurituotannon opetuksen alkuvaiheessa Seinäjoella. Vuosittain Selmun toiminta antaa usealle opiskelijaryhmälle mahdollisuuden toteuttaa erilaisia projekteja ja tutkimuksia.

SELMU osallistuu valtakunnallisesti ja kansainvälisesti tapahtumatuotannon kehittämiseen olemalla mukana vaikuttamassa erilaisissa yhdistyksissä ja liitoissa. Selmun edustaja on mukana muun muassa MaRa ry:n festivaaliryhmässä, jonka kokouksissa linjataan MaRan edunvalvontaa. Lisäksi Selmu oli perustamassa Suomen Rockfestivaalit ry:tä ja Suomen Rock-klubien liittoa, joiden toiminnan myötä yhteistyö elävän musiikin saralla Suomessa on kehittynyt huomattavasti.

VIIME VUOSINA Selmu on toteuttanut ja toteuttaa edelleen useita hankkeita, joilla pyritään parantamaan toimintaedellytyksiä tapahtumatuotannon alalla. Yhtenä uusimmista käynnistyi vuoden 2012 alusta Massa-hanke, jolla pyritään kehittämään tapahtumajärjestäjien ja palveluja tarjoavien yritysten yhteistyötä ja toimintaa.

Kesäkuussa 2012 Selmu ry sai Valtion Säveltaidetoimikunnalta kolmivuotisen avustuksen ammattilaisyhtye Laitakaupungin orkesterin toiminnan tukemiseen. Tämän projektin tavoitteena on tukea rytmimusiikin ammattimaista työskentelyä Pohjanmaan alueella ja tuottaa laadukkaita konserttikokonaisuuksia erilaisille kuulijoille. Tarkoituksena on myös vakinaistaa rytmimusiikin ammattiyhtyeen toiminta ja saada se laajemmin valtionavustuksen piiriin. Selmun lisäksi Laitakaupungin orkesterin taustalla vaikuttavat Pohjanmaan taidetoimikunta, Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö ja Seinäjoen kaupunki.

KAIKESSA TOIMINNASSA on nähtävissä, että Selmu on nimenomaan yhdistys, jonka ovat aikoinaan perustaneet sydämellään mukana olevat aktiivit. Tämä sydämellä mukana olo on säilynyt näihin päiviin asti, se ohjaa toimintaa edelleen. Päätöksenteko on avointa ja demokraattista, toimintaan voi tulla mukaan kuka vain ja tavoitteena on tehdä aidosti monipuolista elävän musiikin kulttuurityötä. Loppukädessä ajatellaan aina asiakasta, Ihmistä, jonka vuoksi koko yhdistys toimii ja on olemassa.

SELMUN TÄRKEIMMÄT VOIMAVARAT ovat yhdistyksen jäsenet. Mitä sinun mielestäsi Selmun pitäisi tehdä? Tervetuloa mukaan yhdistyksen toimintaan, avaudu rohkeasti, esitä ideasi!

SELMUN
ENSIMMÄISET ASKELEET

Selmun synty ei käynyt helposti. Yhdistys perustettiin jatkamaan Provinssirockin aloittaneen KEMUn toimintaa tämän ajauduttua konkurssiin. Uuden yhdistyksen ja nimen alle siirtyminen oli haasteellista aikaa aiheuttaen paljon keskustelua ja vastakkainasetteluita. Tuleen ei kuitenkaan voitu jäädä makaamaan, vaan elävän musiikin tarjonnan ja Provinssirockin jatkuminen oli turvattava. Vaikeuksista onneksi selvittiin ja jo kahdenkymmen vuoden ajan on Selmu saanut jatkaa Provinssirockia ja elävän musiikin yhdistyksen kokonaisvaltaista toimintaa Seinäjoella. Siirtymävaihe ja aikakauden murrokset KEMUsta Selmuun vaikuttivat kuitenkin eri tavalla eri ihmisiin ja tälläkin tapauksella on monia puolia, tässä niistä kaksi.

Tekstit: **Jyrki Tuulari** ja **Jarmo "Latvis" Latva-Äijö**
Latvis on yksi KEMUn perustajajäsenistä ja Selmu ry:n ensimmäinen toiminnanjohtaja.

Ensimmäisen Selmu-Provinssin juliste
// Suunnitellut Latvis.

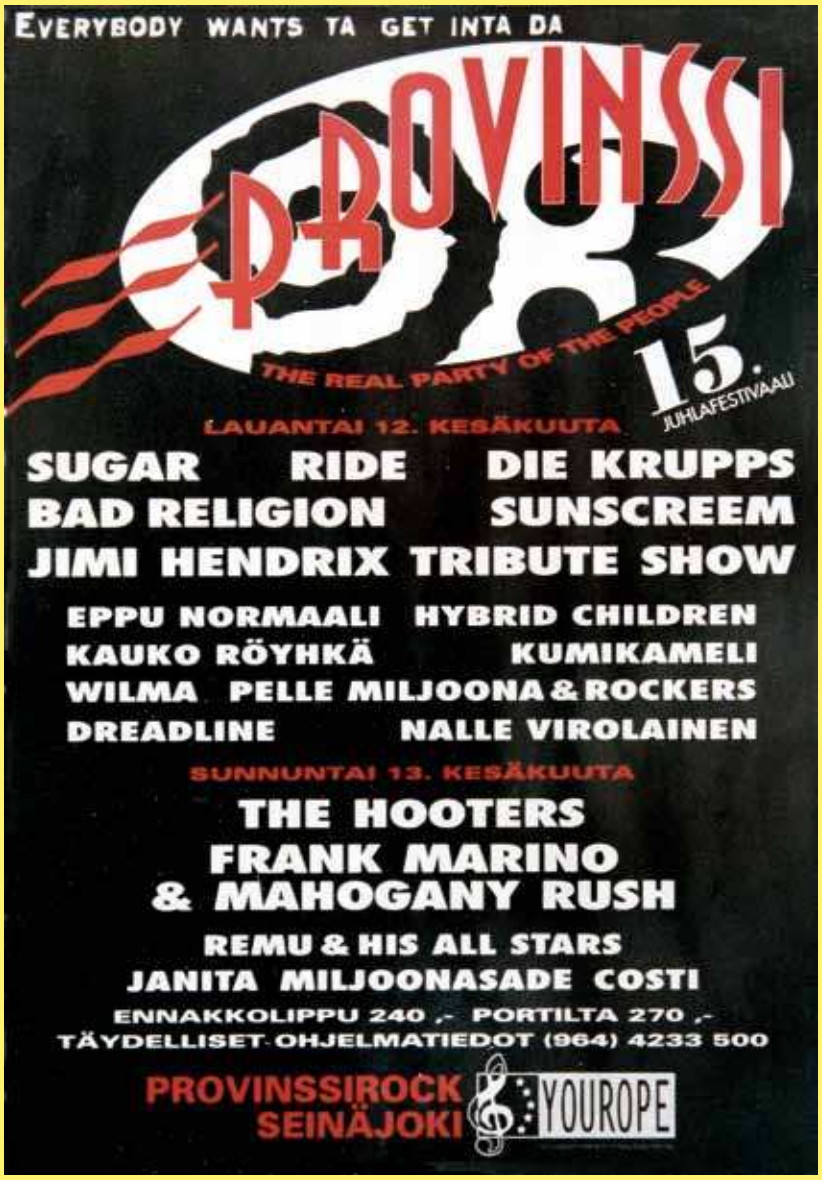

Jyrki Tuulari
Kirjoitus on alun perin julkaistu Provinssirock - Ihmisten juhla -kirjassa vuonna 2000.

SELMUN ALKU – PIENI JA KIVULIAS

RISTO VUORINEN, PEKKA PURHONEN JA MARKKU WIIO huolehtivat koollekutsujina siitä, että uusi yhteisö syntyi järjestämään Provinssirockia. Seinäjoen kaupunki ehdotti, että Kemu ajettaisiin konkurssiin ja sitten samat henkilöt jatkaisivat uusin nimin varustettuna. Niin ei kuitenkaan käynyt.

Syksyllä 1992 syntyi uusi yhdistys, Seinäjoen elävän musiikin yhdistys SELMU. Säätiön mahdollistama tuki helpotti Selmun toiminnan alkupäätä, koska kaikkea ei tarvinnut hankkia vaan yhdistyksen toiminnan pyörittämiseksi oli välttämättömät toimisto- ja festivaalitarvikkeet halvalla vuokrattavissa.

”Loppua ennakoivan ja taistelutahdon lamauttaneen niitin antoi Seinäjoen kaupunginhallitus evätessään Kemun avustusanomuksen kaupunginhallitus ”katsoi tarkoituksenmukaisemmaksi” kanavoida tuki (Provinssirockiin riittämätön 100 000 mk + 100 000 mk palkkaukseen) Seinäjoen Elävän Musiikin Yhdistyksen (SELMU) tilille, vaikka viime vuoden aikana Kemu oli saanut merkittävästi hidastettua taloudellista syöksykierrettään ja Provinssi saatiin voitolliseksi.” Näin kirjoitti Latvis syksyllä 1992 tiedotteessa Kemun jäsenistölle.

ILMEISESTI Seinäjoen kaupungin päättäjät arvioivat, että avustus on turvallisempaa myöntää uudelle yhdistykselle, etteivät rahat uppoa Kemun konkurssiin.

Selmun toiminta käynnistyi kaupungin avustuksella ja 300 000 markan pankkilainan turvin. Lähtökohta Provinssirockin tekemiseen oli huono. Kemun konkurssi oli vahingoittanut tapahtuman mainetta, rahoituksen löytyminen oli epävarmaa, aikatauluista oltiin jäljessä ja organisaatio oli luotava uudelleen.

SELMU PALKKASI ensimmäiseksi toiminnanjohtajakseen Jarmo Latva-Äijön ja Mikko Puskan projektisihteeriksi. Puskan toimenkuvaan kuuluivat ohjelmistoneuvottelut, TV- ja sponsorisopimusneuvottelut, työntekijöiden organisointi jne. Puskan apu tohdittajana oli olennainen Selmun alkuvuosina. Kemun konkurssi aiheutti uskottavuusongelman, jossa kaupungin ja viranomaisten sekä ennen muuta ohjelmatoimistojen suuntaan oli hyvä olla mukana kokenut toimija. »

> »The music business is a cruel and shallow money trench, a long plastic hallway where thieves and pimps run free, and good men die like dogs. There's also a negative side. «
>
> - **HUNTER S. THOMPSON**

KUN KÄTEEN JÄI AINA MUSTA PEKKA

1980-luvun lopussa Seinäjoella oli "superäksöniä" huolimatta (tai ehkä juuri siksi) Ilkka-lehden ja päättäjien nuorisokulttuurivastaisesta asenteesta. Oli yleisöennätyksiä (ja WOMAD-tapahtumissa kulttuurirajoja) rikkova Suomen paras festivaali, mikä mahdollisti rahoituksen monipuoliselle nuoriso- ja musiikkikulttuurille, johon Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys KEMUlla oli liki 600 jäsenmaksunsa maksaneen aktiivisen jäsenen tuki. (Lue lisää Provinssirock-historiikkikirjasta).

Kun kateus oli ansaittu, iski 90-luvun alun lama ja yleisökato. Oli pankkikriisi ja kymmeniätuhansia yrityksiä kaatui – monen kohdalla on vaikea sanoa lähtikö mopo käsistä kontrolloimattoman kiihdytyksen, vaiko sitä seuranneen äkkijarrutuksen vuoksi.

Kun sekavassa taloustilanteessa minut oli valittu KEMUn toiminanjohtajaksi syksyllä 1991 en voinut kuin epäonnistua – korttitalossa oli tietämättäni käteeni pelattu musta pekka. 20.12.1991 saapui 231 330 markan suuruinen verolappu konkurssiuhkauksella. Koulutussäätiön varoin ja pankkilainan turvin päätettiin Provinssirock 1992 ja MaailmanKarnevaali toteuttaa – mistäpä muualtakaan tuottoa olisi voinut syntyä. Verottajan päätöksestä tehtiin valitus.

Provinssirock tuotti vain vähän voittoa ja MaailmanKarnevaali sitäkin enemmän tappiota. Konkurssinuhan tiivistyessä jo aikaisemmin pohdittu varasuunnitelma, uusi yhdistys, sai kannatusta. 15.9.1992 pidetyn Selmun perustavan kokouksen koollekutsujina toimivat KEMU-aktiivit Risto Vuorinen, Pekka Purhonen ja Markku Wiio (r.i.p.). Minä en osallistunut – istuin samaan aikaan KEMUn ainoana palkallisena myymässä lippuja Seurahuoneen Vintti-klubille.

MIKÄ USEIN UNOHDETAAN: Selmu ei syntynyt minkään Seinäjoella olevan nuoriso- tai musiikkikulttuurin puutteesta tai luomaan sitä. KEMUn toteuttamat ja hyvin toimivat toimintamuodot käsittivät jo kaikki osa-alueet. Selmu synnytettiin varalle, alkujaan ainoastaan ja vain turvaamaan Provinssirock ja sen voitoilla Koulutussäätiön jatkuvuus KEMUn mahdollisen konkurssin sattuessa.

Kaksilla rattailla ajaminen epäonnistui. Taloustilanteen, takinkääntäjien, paikallismedian ja poliittisten nousukkaiden harrastaman jatkuvan opportunistisen vainon ja kähminnän, eli KEMUn aikaansaaman kulttuurityön mitätöinnin seurauksena yhdistys menetti nopeasti uskottavuutta. Seinäjoen kaupunki eväsi KEMUn 200 000 markan avustushakemuksen – rahat myönnettiin kokonaan Selmulle.

Marraskuussa 1992 KEMUa

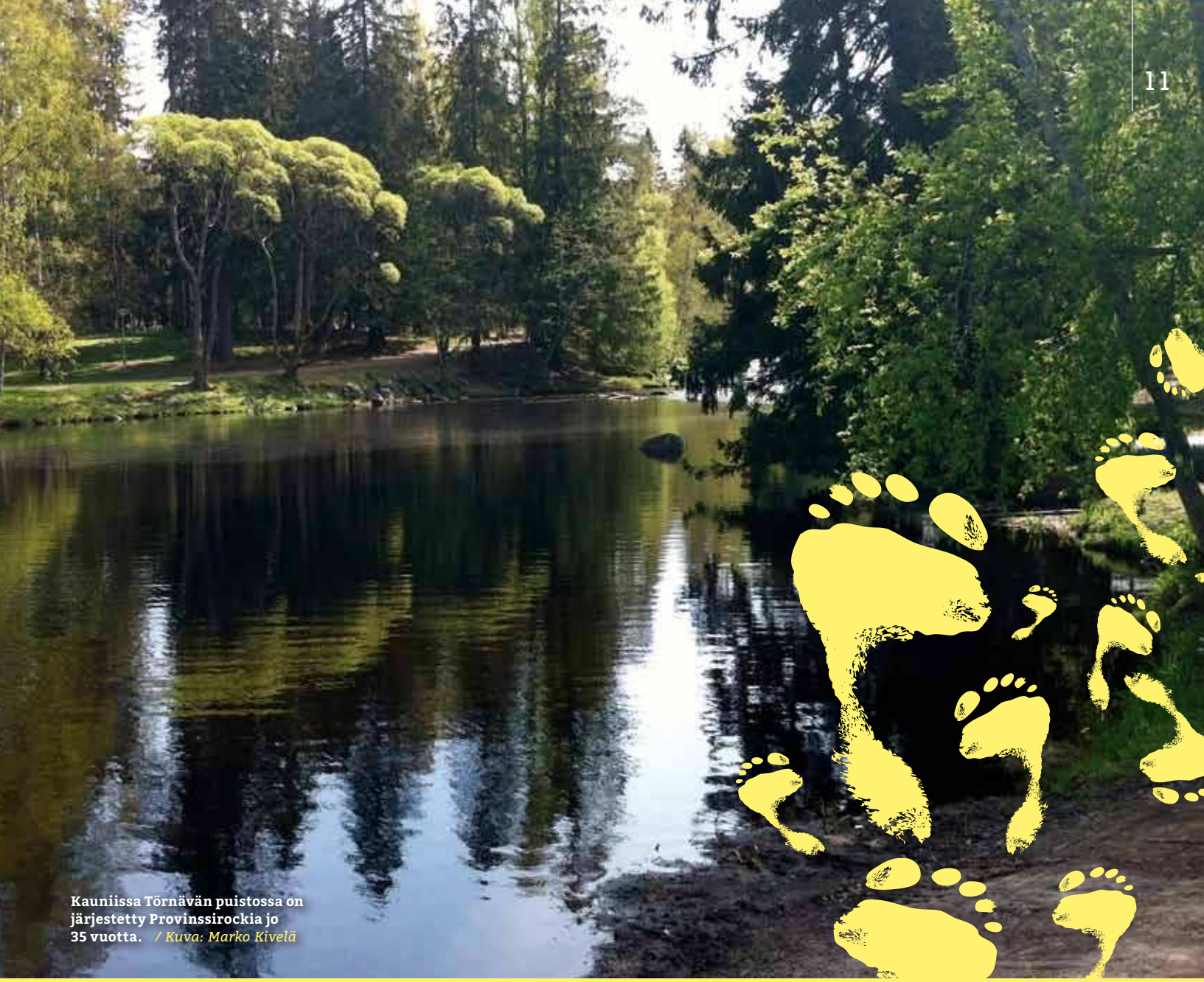

Kauniissa Törnävän puistossa on järjestetty Provinssirockia jo 35 vuotta. */ Kuva: Marko Kivelä*

rahoittaneen STS-Pankin olemassaolo päättyi roskapankki Arsenalin hoiviin. KEMUn kassassa ei ollut ollut pitkään aikaan edes palkkarahoja, kun joululahjana 18.12.1992 saapui lääninverovirastosta tieto, että yhdistyksen tekemän valituksen myötä verovelkaa oli saatu pienemmäksi, mutta välittömästi olisi pitänyt maksaa 170 563 markkaa. Yhdistyksen lopullista kuoliniskua tarkoittava tieto lamautti, toinen kuolinuutinen mursi. Jouluaattona itselleni läheisin ihminen, pitkään sairastanut isosiskoni teki itsemurhan.

MITÄ SIIS MUISTAN Selmun alkuajoista – pohjatonta surua, ahdistusta, stressiä ja alituista epäonnistumista. Olin määräaikaisessa työsuhteessa 15.1.-30.6.1993 Selmun ensimmäinen toiminnanjohtaja. Toinen palkkaa nauttiva oli Mikko Puska Tampereella. Minimibudjetilla järjestettävä Provinssirock 1993 oli haasteellinen. Teimme parhaamme, mutta Leningrad Cowboys piti samaan aikaan Helsingissä ilmaiskonsertin. Siellä oli ainakin 40 000 ihmistä, etelän junat Provinssiin olivat tyhjiä. Festivaali houkutteli paikalle vain 7000 henkeä. Jälleen jäi käteeni musta pekka - työsuhdettani ei jatkettu.

KEMUN KONKURSSITUOMIO julistettiin 27.7.1993. Provinssirock pelastui, mutta kuka maksaa Koulutussäätiölle kunniavelan?

Työttömänä jäin yksin vuosikausiksi selvittelemään roskapankki Arsenal vs. KEMUn konkurssipesän ja Koulutussäätiön taloussitoumuksia. Se voitettiin Korkeimmassa oikeudessa. Eli KEMU olisi ainakin teoriassa selvinnyt (ja Selmu jäänyt hätävaraksi) jos kaupungin avustus olisi tullut KEMUlle, toisin sanoen jos joulukuussa 1992 olisi jostain löytynyt nykyrahassa 30 000 euroa verottajalle. Muiden velkojien kanssa olisi pystynyt neuvottelemaan, koska veloilla oli vakuus/pankki tehnyt virheitä. Pikkusumma, mutta hädän hetkellä ei yhdistykselläkään ystäviä ollut.

KAHDEN VUOSIKYMMENEN

IHMISTEN KLUBIT

Koko Selmun olemassaolon ajan yhdistys on järjestänyt festivaalin lisäksi elävän musiikin klubi-iltoja kansalle. Toiminta käynnistyi pikkujouluilla vuoden 1992 lopussa Seinäjoen Kantakrouvissa, jossa Selmu jatkoi klubitoimintaansa koko vuoden 1993. Lavalle kapusivat mm. Happojaskat, Hiljainen linja, Generators, Manic Toys, Stake ja Jussi Raittinen. Kaiken kaikkiaan klubi-iltoja oli sinä vuonna kaksikymmentä. Kunnes...

> Oli oma tila ja vapaat kädet sisustaa klubi Selmun näköiseksi. B-Klinikka oli syntynyt.

B-KLINIKKA

Teksti: **Juha Juoni** *Selmun toiminnanjohtaja 1998-2001. Kirjoitus on alun perin julkaistu Provinssirock - Ihmisten juhla -kirjassa vuonna 2000.*
Kuva: **Kimmo Kujanpää**

SELMUN KLUBIHISTORIAN

yksi ruusuisimmista ajoista alkoi tammikuussa 1994. Krouvin kanssa tehty yhteistyö oli toiminut hyvin (kiitos Krouvin Selmu-henkisen henkilökunnan), mutta tila ei sen pienuuden ja akustiikan kannalta ollut klubitoimintaan paras mahdollinen. Niinpä syksyllä 1993 käännettiin katseet Selmun toimiston naapuritontilla sijaitsevaan vanhaan puukouluun/Nuorisotaloon. Talo oli purku-uhan alla ja ajatuksena oli alun perinkin ottaa talo vain väliaikaiseen käyttöön. Tosin toivo eli myös purkupäätöksestä tehtyjen valitusten läpimenostakin. Talon tilalle oli päätetty tehdä uusi tie uudelle linja-autoasemalle. Aikaa purkuun arvioitiin olevan puolesta vuodesta vuoteen.

LUPIEN SAAMISEKSI ALKOI ANKARA BYROKRATIAMYLLYTYS. Vapaa-aikalautakunta myönsi väliaikaisen käyttöluvan. Terveystarkastajan vaatimuksesta tiloihin tehtiin pieni remontti. Lopulta selvisi kuitenkin, että talon vessat ei riitä kuin 50 asiakaspaikkaan. Kaupungille lähti anomus isompaa wc-remonttia koskien. Kaupunginjohtaja kuuli ensimmäistä kertaa hankkeesta.

WC-ONGELMA RATKESI NIIN, että päätettiin ottaa vieressä sijaitsevan Nuorisokeskuksen wc:t käyttöön klubi-iltoina. Järjestely kelpasi terveystarkastajalle. Kaupunginhallitus päätti siirtää vapaa-aikalautakunnan jo tekemän lupapäätöksen käsiteltäväkseen. Kaupungin taholta ilmoitettiin samaan aikaan, ettei tiloihin saa tehdä mitään remonttia. Tähän todettiin, että ei tehdä kun on tehty jo (!) ja wc-remonttia ei tarvitakaan. Sitä koskeva anomus vedettiin kaupungilta pois.

KAUPUNGIN TAHOLTA ILMEISESTI PELÄTTIIN, että talon purkaminen vaikeutuisi uuden käytön vuoksi. Selmun epävirallisen ilmoituksen jälkeen, jolla luvattiin, ettei Selmu yhdistyksenä ryhdy toimenpiteisiin talon purkamista vaikeuttaakseen, kaupungin päättäjät saatiin rauhoitettua ja hankkeelle saatiin lopullisesti vihreää valoa. Selmu sai luvan toimia 30.4. saakka. Oli oma tila ja vapaat kädet sisustaa klubi Selmun näköiseksi ja oma oluenmyynti antoi lisää liikkumavaraa myös bändien suhteen. B-Klinikka oli syntynyt.

AVAJAISILTA 14.1.1994 OLI MENESTYS. Dreadline ja Höylää Boys & Girls soitti lähes loppuunmyydylle salille eli paikalla oli n. 180 maksanutta ja n. 20 kutsuvierasta päälle. Oluttakin virtasi mallikkaasti ja illan tuloilla katettiin jo noin puolet tiloihin satsatuista remontti ja sisustuskuluista. Muita B-Klinikalla soittaneita olivat mm. Costi, Carillo, Törrö & Sininen Rytmiluu, Luka, Jukka Lumme Quartet, Havana Black, CMX, Freud, Marx, Engels & Jung, Sub-Urban Tribe ja Don Huonot. Klubille anottiin vielä jatkoaikaa vuoden loppuun saakka, mutta sitä ei myönnetty. Provinssirock-festivaalin työntekijäbileet B-Klinikalla saimme vielä järjestää. Ilta oli samalla jäähyväisten jättö paikalla. Seinäjoki-Seuran ja vihreiden ajama purkupäätöksen valitustiekin oli päättynyt tuloksettomana. Talo purettiin syksyllä 1994.

CLUB WALAS
SEINÄJOKI, FINLAND

Elmu-toiminnan alkuaikoina olennaista oli tuoda ravintoloihin elävää musiikkia. Päämääränä oli myös muuttaa ravintoloitsijoiden suhtautuminen populaarimusiikkiin. Siinä onnistuttiin.

Teksti: **Jyrki Tuulari**
Kirjoitus on Provinssirock – Ihmisten juhla –kirjasta vuodelta 2000.

CLUB WALAS & CLUB PINGVIINI

KLUBI-ILLAT tuottivat yhdistykselle jonkin verran rahaa ja talkoopohjainen B-Klinikka toimi komeasti. Selmun klubitoiminta kuitenkin hiipui klinikan loppumisen jälkeen. Syksyllä 1994 järjestettiin vain kolme tilaisuutta. Kevätkaudella 1995 Selmu ja Sorsanpesä ryhtyivät yhteistyöhön ja ohjelma oli taas komeaa: Loretta Problem, Rocky Horror Tribute Show, Pauli Hanhiniemen Perunateatteri, Ismo Alanko ja CMX. Syksyllä klubitoiminta palasi jälleen Krouviin: siellä soittivat mm. Stingers, Pikkupaha, Päämies ja Karkkiautomaatti. Kauko Röyhkä keikkaili Lakeudessa ja Luunelonen St.Paulissa. Sorsanpesällä soittivat Don Huonot, Dr. Feelgood ja Rehupiikles.

Selmun itsenäisesti klubeja järjestävä klubityöryhmä perustettiin vuoden 1996 aikana. Marraskuussa työryhmä löysi omaksi klubitilakseen ravintola Huipun. Syntyi Club Walas, joka on ollut Selmun klubin nimenä siitä saakka. Työryhmä nimettiin Walas-ryhmäksi. Ryhmä julkaisi jonkin aikaa myös klubilehti Walas-sanomia. Juha Juoni avaa nimen taustaa: ”Walas-teema syntyi, kun baarissa oli tapana ennen valomerkkiä purskauttaa olutta suusta kohti kattoa ja huutaa: ’Save the whales!’ Sitä ryhdyttiin kutsumaan walasteluksi.”

Keväällä 1997 klubeilla oli paljon yleisöä. Pelle Miljoona Folkersin ja Kauko Röyhkän keikat olivat loppuunmyytyjä. Myös Tehosekoitin ja Bill Hota & Pulvers vetivät hyvin porukkaa.

Syksystä 1997 Club Walas on toiminut Hotelli Lakeuden Bella Donnassa, jossa svengin panivat alulle vuorollaan Luunelonen, Waltari, Sentenced, Klamydia, Pelle, Dave & Andy sekä HIM. Talvella 1998-1999 Selmun klubeilla vierailivat mm. YUP, Heikki Silvennoinen & Rest, Veeti Kallio Trio, Maarit & Janus, Ultra Bra, Miljoonasade ja J.Karjalainen, Nightwish, Maj Karman kauniit kuvat, 69-Eyes, Jaarli Padington ja Jonna Tervomaa. Walas-teema on näkynyt aikojen saatossa Selmun toiminnassa siellä täällä. Parina vuonna oli Kari Koskimäen johdolla tehty Provinssirockin ajaksi Seinäjokeen lähes oikean kokoisia valaita! Mutta helmi-maaliskuussa 1999 syntyi uusi viritys: Club Pingviini. ”Mieleenpainuva klubi-ilta on ollut Club Pingviinin avajaisilta. Silloin tehtiin täysin uusi aluevaltaus, kun klubeille tuotiin konemusiikki ja sen alalaji trance. Oli täysi arvoitus paljonko jengiä niihin riittää. Iltaan oli

Keväällä 1997 klubeilla oli paljon yleisöä. *Pelle Miljoona Folkersin ja Kauko Röyhkän keikat olivat loppuunmyytyjä.*

panostettu paljon. Oli painettu flyerit joita jaettiin pitkin Suomea. Klubi oli somistettu joka soppea myöten uusiksi. Astuessa sisään tuli fiilis kuin olisi astunut aivan uuteen maailmaan. Siellä oli oman alan harrastajien ryhmä hoitamassa sitä. Suuri yllätys oli se, että ilta oli loppuunmyyty. Ja se fiilis mikä siellä oli. Jengi tosiaan piti hauskaa. Harvoin normaaleissa rokkikonserteissa näkee sellaista antaumusta musiikille. Kun Pingviiniiltoja sitten järjestettiin enemmän, alkoi hommaan tulla kuvaan mukaan yhä enemmän sen varjopuolet, huumeet. Viimeisessä illassa toiminta oli jo niin näkyvää, että ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin päättää lopettaa Pingviiniklubit mikä oli tosi sääli. Pieni vähemmistö pilasi hyvät bileet", kertoo Juha Juoni.

Elmu-toiminnan alkuaikoina olennaista oli tuoda ravintoloihin elävää musiikkia. Päämääränä oli myös muuttaa ravintoloitsijoiden suhtautuminen populaarimusiikkiin. Siinä onnistuttiin.

SEINÄJOELLA OLI TUOLLOIN NELJÄ RAVINTOLAA SELMUN KLUBIN LISÄKSI, joissa kävi säännöllisesti bändejä.. Lisäksi oli vielä ne paikat, joissa esiintyjiä kävi satunnaisesti. "Elmujen rooli nykyään on toimia tasonkohottajana ja myös alakulttuurimusiikkilajien esittelijänä ja etujärjestönä. Elävän musiikin toimintaan tuodaan kulttuurista ja taiteellista lisäarvoa mikä tulee sen myötä, että iltojen järjestämisen lähestymistapa on musiikillinen näkökulma, ei ravintolan voiton maksimointi. Luonnollista on tietenkin myös se, että elmuilla ammattitaito musiikin saralla on huomattavasti suurempi kuin monilla ravintoloilla. Tosin tämäkin ero on hämärtymässä, sillä nykyään ravintoloita perustetaan jo niin, että niiden liikeidea alun perin on elävän musiikin illat. Tällöin myös henkilökunnan ammattitaito varmasti on korkea. Näin on tapahtunut myös Seinäjoella."

SELMUN KLUBEJA on järjestetty mitä erilaisimmissa paikoissa ja monipuolisilla johtoajatuksilla. Klubityöryhmä päätti, että järjestetään vain ns. alakulttuuribändien ja nousevien bändien iltoja ja päinvastoin vain valtakunnallisesti merkittävien bändien iltoja, koska kaupungissa on ollut jo muutenkin jompaa kumpaa. "Ei haluttu kilpailla muiden ravintoloiden toiminnan kanssa", Juha Juoni tiivistää.

KLUBITOIMINNAN MERKITYS on ehkä pienentynyt. Siitä on tullut arkipäiväisempää. "Mutta usein on yhdistyksen piirissä keskusteltu siitä, että edelleen klubitoiminta on paikallisella tasolla ympärivuotisena toimintana ehkä merkittävämpää kuin esim. Provinssirock. Arvotus on toki vaikeaa, sillä onhan sekin totuus, että ilman Provinssirockia ei klubitoimintaa olisi ainakaan siinä mittakaavassa." Selmun klubit ovat toimineet myös ponnahduslautana Provinssirockiin.

> » Walas-teema syntyi, kun baarissa oli tapana ennen valomerkkiä purskauttaa olutta suusta kohti kattoa ja huutaa: 'Save the whales!'«
>
> - **JUHA JUONI**

Samuli Putron Zen Café *oli ensimmäinen Rytmikorjaamon esiintyjä. Tosin silloin paikka tunnettiin vielä postiautovarikkona.*

Teksti: **Harri Pihlajamäki**
Selmulainen vuodesta 1994. Toiminnanjohtajana 2003 lähtien.

RYTMIKORJAAMO

SELMUN HISTORIASSA on elävän musiikin klubien järjestäminen ollut aina oleellinen osa toimintaa. Ensimmäiset klubit järjestettiin jo ensimmäisenä toimintasyksynä. Myös ajatus omasta klubitilasta virisi heti Selmun alkuvuosina. Vuosien korpivaellus päättyi lopulta 2006 kun Rytmikorjaamo avattiin. Oltiin tultu kotiin.

Miksi sitten kesti niin kauan, että vihdoin päästiin omaan klubiin Rytmikorjaamolle? Ensimmäinen Selmun itsenäisesti pyörittämä klubi oli keväällä 1994 pyörinyt B-Klinikka vanhalla Nuorisotalolla Puskantiellä. Selmu ehti kuitenkin järjestää klubia vain tuon kevään, kunnes rakennus purettiin Koulukadun jatkeen tieltä.

Seuraava vakava yritys oli hyvin sujuneen vuoden 1995 Provinssirockin jälkeen. Tapahtuma oli menestys sekä taiteellisesti että yleisöllisesti, josta luonnollisena seurauksena oli, että viivan alle jäi sopivasti plussaa. Tuloksen selvittyä ajatus omasta klubitilasta virisi välittömästi. Eri tiloja alettiin kartoittaa innolla keväällä 1996. Useita tiloja katsastettiin ja laskelmia laadittiin. Sopivia tiloja oli hankala löytää, ja kesän 1996 vaisusti sujuneen Provinssirockin jälkeen oli kassa jälleen tyhjänä. Oli pakko keskittää voimavarat tapahtuman kehittämiseen.

Vuoden 1997 Provinssirock oli haastava ja voimia kuluttava, mutta tilikausi saatiin jotenkuten nollille. Tapahtuman jälkeen oli selvää, että oli keskityttävä yhä tiukemmin tapahtuman kehittämiseen. Taloudellinen tilanne oli myös todella tiukka ja silloiset aktiivit alkoivat selvästi olla aika väsyneitä tilanteeseen. Tässä vaiheessa ei ollut voimia eikä taloudellisia panoksia miettiä omaa klubitilaa. Vuonna 1998 sitten räjäytettiin pankki, kun Provinssirock keräsi ennätysyleisön ja teki ennätystuloksen. Vaikeat vuodet olivat kuitenkin tehneet varovaiseksi ja talouden kanssa oltiin entistä tarkempia. Lisäksi ensimmäisellä kierroksella havaittiin, että sopivien tilojen löytäminen oli kiven takana. Haussa oli kuitenkin kapasiteetiltaan riittävän suuri venue. Seinäjoelta löytyi useampi ravintola, jossa pystyi järjestämään neljän-viidensadan hengen iltoja. Ajatuksena oli löytää sellainen tila, jossa pystyisi tekemään kaikki suuret kotimaiset ja ehkä jopa joitain ulkomaisia orkestereita. Neliöitten lisäksi tarvittiin korkeutta ja eduksi tietenkin olisi hyvä sijainti. Näistä ja varmaankin lukuisista muista syistä omaan klubitilaan pääseminen oli jonkin aikaa jäissä.

KUKA SITTEN KEKSI VANHAN POSTIAUTOVARIKON KIINTEISTÖN VAASANTIEN JA VAASAAN JOHTAVAN RADAN VÄLISSÄ? Käsiä nousee varmasti useampia idean isää tiedusteltaessa. Allekirjoittanut voi rehellisesti myöntää, että ei ole tätä asiaa ollut alulle laittamassa. Itse tilahan oli tuttu: Vuosituhannen alussa Selmu oli vuokralaisena kiinteistössä. Vuokrasuhde koski tuolloin ainoastaan tilassa pidettyä lämmintä kuivavarastoa – sen vieressä sijainneen suuren salin kanssa ei Selmulla tässä vaiheessa ollut mitään tekemistä. Omiin korviin puheet Postiautovarikon muuntamisesta klubitilaksi

kantautuivat ensimmäisen kerran syksyllä 2002 yhdistyksen kymmenvuotiskekkereillä. Selmun silloisen hallituksen jäsen Masa Paavola otti asian puheeksi ravintolakeskustelussa. Silloin en oikein osannut suhtautua asiaan vakavasti. Yksi niistä monista kerroista, kun olen ollut väärässä. Tilan käyttö klubitilana oli tuon jälkeen koko ajan aktiivisessa keskustelussa. Tuossa vaiheessa mietittiin, että salissa olisi hienoa järjestää joskus joku keikka tai muu tapahtuma.

SAMANAIKAISESTI kaupungin kanssa oli keskusteltu treenikämppätoiminnan tukemisesta ja postiautovarikon kellarikerroksissa nähtiin mahdollisuuksia tällaiseenkin toimintaan. Syksyllä 2004 toimiston puhelin soi ja kaupunki oli valmis etsimään ratkaisuja surkeaan bändikämppätilanteeseen yhdessä Selmun kanssa. Promoottori Koivisto oli tuolloin langan päässä ja hän ilmoitti samoin tein, että meillä on jo sopiva tilakin mielessä. Pian tämän jälkeen Zen Café -yhtyeen agentti kysyi yhtyeelle keikkaa Seinäjoelta. Koska kiertueen ideana oli välttää perinteisiä klubeja ja muita jo tutuksi tulleita keikkapaikkoja, Koivisto näki tilanteen koittaneen ja tarjosi mahdollisuutta järjestää konsertti postiautovarikon salissa. Tila vuokrattiin tätä yhtä keikkaa varten kuukaudeksi ja paikat pestiin ja puunattiin viimeisen päälle. Taloon tuotiin kaikki tarpeellinen: lava, tarvittava ravintolakalusto ja vessat. Tilan ja varsinkin sen soundin toimivuutta jännitettiin kovasti etukäteen henkilökunnan keskuudessa, mutta lopputulos yllätti positiivisesti. Yleisö oli lähes hurmiossa ja bändikin hyvin tyytyväinen. Uniikki tapahtuma antoi näin lopullisen sysäyksen Rytmikorjaamolle, jonka virallisia avajaisia juhlittiinkin vuotta myöhemmin.

> Ajatuksena oli löytää sellainen tila, jossa pystyisi tekemään kaikki suuret kotimaiset ja ehkä jopa joitain ulkomaisia orkestereita.

PALJON EHTI KUITENKIN TAPAHTUA vielä ennen lopullisia avajaisia. Kaupungin kanssa neuvottelut etenivät hyvässä hengessä ja kesän budjettineuvotteluissa kaupunki varasi 30 000 euroa bändikämppätoiminnan tukemiseen. Budjetin varmistuminen meni kuitenkin sen verran pitkälle syksyyn, että Selmun oli pakko aloittaa neuvottelut postiautovarikon vuokraamisesta luottaen kaupungin lupauksen pitävyyteen. Visiona nimittäin oli heti alusta alkaen rakentaa tilasta jotain paljon merkittävämpää kuin pelkkä klubitila. Näissä suunnitelmissa bändikämpät olivat olennainen osa kokonaisuutta. Tilat vuokrattiin 1.12.2005 alkaen ja tuotantopäällikkö Petteri Karri otti tilojen saneerauksen vastuulleen. Selmu palkkasi kaksi kovaa työmiestä, Perkiön Pasin ja Aallon Miksun ”pariksi viikoksi” remonttihommiin. Myös vanha provinssiaktiivi Ojalan Jamppe kantoi kortensa kekoon. Unohtamatta tietenkään legendaarista Vesa Uittoa, jonka kontaktit ja tietämys pelastivat monesta kiperästä tilanteesta.

Allekirjoittanut neuvotteli TE-keskuksen kautta saneeraukseen hieman EAKR-rahoitusta. Jossain vaiheessa tuli myös varmistus kaupungin bändikämppätuesta, joten suunnitelma eteni. Ajatuksena oli saada tiloihin rytmimusiikin eri toimijoita harrastajista ammattilaisiin ja kaikkea siltä väliltä. Aloitimme suunnitelmien hahmottuessa myös neuvottelut Seinäjoen ammattikorkeakoulun sosiokulttuurisen työn musiikkipainotteisen linjan kanssa joidenkin opintokokonaisuuksien saamiseksi Rytmikorjaamolle. Tarkoitusta varten ensimmäisestä kerroksesta remontoitiin yksi tila tähän käyttöön. Tässä onnistuttiin, seurauksena useamman vuoden hyvä yhteistyö Seamkin kanssa. Korkealentoisissa suunnitelmissamme oli, että tilasta muodostuu tulevaisuudessa luovan talouden ja ennen kaikkea rytmimusiikin keskus. Eräänlainen sateenvarjo, joka kokoaa alan toimijat hellään huomaansa.

REMONTTI VALMISTUI AJALLAAN tiukasta aikataulusta ja monista vanhoissa rakennuksissa niin kovin yleisistä yllätyksistä huolimatta. Näistä johtuen myös budjetit paukkuivat muutamaan otteeseen. Virallisia avajaisia vietettiin 24.2.2006 kirjaimellisesti vielä maalien kuivuessa seinissä. Viikkoa aikaisemmin tiloja päästiin koeponnistamaan Seamkin opiskelijoiden kanssa yhteistyössä toteutetussa Alkupiste-tapahtumassa. Bändikämppien valmistuminen viivästyi mm. kellarin ilmastoinnin toteutuksessa ilmenneiden haasteiden takia.

RYTMIKORJAAMO-NIMEN KEKSI SELMUN SILLOINEN TUOTANTOPÄÄLLIKKÖ KARRI. Idea oli tullut tiloista löytyneestä kyltistä, jossa oli teksti ”korjaamon päällikkö”. Nimestä muodostui suhteellisen nopeasti kansan suussa lyhenne ”Rytmis”.

Billy Talent // Jarmo Hänninen / www.festivalphoto.net

Notkea Rotta // Miikka Varila

The Ark // Jarno Koskinen

The 69 Eyes // Jarno Koskinen

Negative // Jarno Koskinen

The Sounds // Rytmikorjaamo

Disco Ensemble // Jarno Koskinen

Joensuu1685 // Jarno Koskinen

Biffy Clyro // Eve Kaskela

Amorphis // Jarno Koskinen

W.A.S.P. // Jarno Hänninen/www.festivalphoto.net

PMMP // Jarno Koskinen

Sielun Veljet // Jarno Koskinen

LIVE AT RYTMIKORJAAMO

RYTMIKORJAAMO

Teksti: **Osku Ketola** *Rytmikorjaamo sisällön ja palveluiden tuottajana -hankkeen projektipäällikkö.*

LUOVIEN VOIMIE

Yhteinen visio oli täyttää koko 7700m² luovien alojen ihmisillä.

1.

2.

1950-LUVULLA RAKENNETUN POSTIAUTOVARIKON KEHITYS LUOVIEN VOIMIEN PÄÄMAJAKSI EI OLE SYNTYNYT HETKESSÄ. Ajatuksen eteen on otettu pieniä askelia, joiden takana on ollut suuria unelmia. Jokainen askel on vienyt unelmaa eteenpäin ja loppumetreillä askeleet ovat muuttuneet hypyiksi. ”Jos aikoo saavuttaa jotain suurta, rohkeutta koetellaan monta kertaa.” - John Henry Newman

KAIKKI LÄHTEE SISÄLLÖSTÄ. Vanhan postiautovarikon uusi aikakausi alkoi vuonna 2001, kun Seinäjoen Elävän musiikin yhdistys, Selmu ry, vuokrasi yhden talon halleista Provinssirockin varastoksi. Haave omasta klubista oli kuitenkin jo kypsymässä ja niin vuonna 2006 juhlittiin klubin virallisia avajaisia. Seuraavan ison askeleen ottamista vauhditti taas varikon silloinen omistaja, joka halusi myydä talon. Vaara klubitilan menetyksestä saikin suurempia voimia liikkeelle ja rytmimusiikkiväki piti pintansa. Talo sai uudet omistajat vuonna 2008, kun Selmu ry:n kumppaneiksi lähtivät Seinäjoen kaupunki ja Frami Oy. Seinäjoen kaupungin mukaantulo antoi vakaan pohjan talon kehittämiselle ja Frami Oy:n ammattitaito kehitystyössä ja isojen kiinteistöjen hoidossa tarjosi tärkeän osan kokonaisuuteen. Yhteinen visio oli täyttää koko 7700m² luovien alojen ihmisillä.

N PÄÄMAJA

1. **Juhlat** *vanhalla postiautovarikolla.*
2. **Postiautovarikon** *työntekijöitä vuonna 1984.*
3. **Rytmikorjaamon** *aula juhlakattauksessa.*
4. **Rytmikorjaamo** *avajaisiltanaan.*

Rytmikorjaamo Oy

Janne Oosi

» Tähän rakennetaan maailman paras Rytmikorjaamo.«

KOKOAVA VOIMA. Yhdeksi tärkeimmistä päämääristä asetettiin ympäri seutua pirstoutuneiden ammattilaisten kerääminen saman katon alle. Tilojen suunnittelu alkoikin alan tarpeiden pohjalta: millaisia tiloja ja yhteistyön muotoja alueelle kaivattiin. Joukon yhteen keräämisen lisäksi talon yhdeksi tavoitteeksi asetettiin innovaatioympäristön kehittäminen: koulutus, tutkimus, harrasteryhmät, viihdekäyttäjät ja ammattilaiset kaikki saman katon alla. Millaisia uusia ideoita ja yhteenliittymiä siitä voisikaan syntyä!

TOUKASTA PERHOSEKSI. Vuonna 2011 Rytmikorjaamo koki ison muodonmuutoksen, kun talon saneeraus saatiin päätökseen. Uusia asukkaita virtasi taloon ja unelma luovien voimien yhteisöstä oli vihdoin totta. Tänä päivänä Rytmikorjaamoa asuttaa 36 eri toimijaa, kaikki sulassa sovussa varikon siipien suojassa.

Talon ensimmäinen toimintavuosi on ollut täynnä vauhtia ja vaarallisia tilanteita. Tekemisen meininkiä ei talon toiminnasta ole puuttunut ja iloksemme voimme todeta, että uusia ideoita pulpahtaa esiin tuon tuosta. Talon saneerausvaiheen slogan onkin toteuttanut hienosti itseään: ”Tähän rakennetaan maailman paras Rytmikorjaamo.”

TÄÄLLÄ TALKOILEN MINÄ!

On sanomattakin selvää, että Rytmikorjaamo ja Provinssirock eivät pyörisi ilman talkoolaisia. Onneksi nämä upeat ihmiset täyttävät eri työpisteet viikonlopusta ja festivaalista toiseen. Mikä heidät sai mukaan ja mikä heidät on saanut jäämään? Outi Bäckman kävi haastattelemassa muutamia talkoolaisia Rytmikorjaamon työillan lomassa.

Teksti: **Outi Bäckman**
Kuvat: **Outi Bäckman, Lene Lempola** ja **Miikka Varila**

KRISTA SIPPOLA, 17,

Seinäjoelta aloitti talkootyöt Rytmikorjaamolla lähes kolme vuotta sitten. Vuosien aikana hän on ehtinyt olla Rytmikorjaamolla monessa mukana. Rytmikorjaamon tapahtumissa hän on toiminut narikassa, plokkauksessa, lipunmyynnissä, kioskissa ja cateringissä. Alaikäisyys ei ole työntekoa haitannut.

Talkoilun parhaiksi puoliksi Krista mainitsee uudet kaverit ja lukuisten keikkojen näkemisen. ”Rytmiksellä on ihan mahdotonta jäädä ulkopuoliseksi ja aivan varmasti tutustuu uusiin ihmisiin. Kun opiskelee toisella paikkakunnalla, on kiva viettää viikonloppuja Rytmiksellä kun näkee kavereita siellä!”, hän kertoo. Rytmikorjaamolla oppii Kristan mukaan myös joka kerta jotain uutta, jota pystyy hyödyntämään muuallakin.

AIMO VIERI, 56,

on Rytmikorjaamon illoista tuttu järjestyksenvalvoja. Ensimmäisiä hajanaisia. Ensimmäisiä hajanaisia kertoja Aimo kävi järjestyksenvalvojana jo vuosina 2006–2009. Kipinä lähteä erinomaiseen porukkaan mukaan sai Aimon aloittamaan varsinaiset talkoohommat vuonna 2010.

Hän kehuu myös talkoolaisten parissa vallitsevaa hyvää ilmapiiriä ja vahvaa yhteenkuuluvuuden tunnetta. Osaavat ihmiset saavat aikaan kaiken kaikkiaan hyvän tunteen siitä, että kaikki on illan aikana toiminut.

Yhtä mieleenpainuvinta muistoa Aimo ei osaa vuosien ajalta mainita. ”Aina sattuu ja tapahtuu kaikenlaista, pääasiassa mukavia asioita”, hän mainitsee.

RTR ELI RYTMISTYÖRYHMÄ *on Selmun hallituksen alainen ohjausryhmä, joka koostuu Rytmikorjaamon työntekijöistä ja aktiivisista talkoolaisista. RTR on toiminut syksystä 2006, ja sen tehtävänä on ideoida, suunnitella ja kehittää Rytmikorjaamon talkoolaisten toimintaa sekä tukea, kannustaa ja ohjata talkoolaisia. RTR:n työpanoksen ansiosta Rytmikorjaamolla järjestetään nykyään myös suosittuja Rytmikorjaamon brunsseja sekä kirppiksiä.*

ILONA HALLAMAA, 27, päätyi Rytmikorjaamon talkoolaiseksi monen sattuman kautta. ”Eräänä kesänä monta vuotta sitten ei opiskelijatalous antanut myöten perinteiselle Provinssilipulle ja hätäkeinona ilmoittauduin talkoolaiseksi Provinssirockiin päästäkseni aitojen sisäpuolelle. No, se olikin yksi parhaimmista festarikokemuksista ikinä ja siitä lähti talkoiluperinne Provinssissa. Vuoden 2011 Provinssissa oli Rytmiksen talkoolaisia samalla työpisteellä ja he sitten yllyttivät mukaan Rytmikselle. Samaisen vuoden syksynä tulin katsomaan miltä meininki näyttää ja sillä tiellä olen”, Ilona kertoo.

Talkoolaisena hän on ehtinyt toimia Rytmikorjaamolla lähes jokaisessa työpisteessä. Nyt hän lähettääkin suuret kiitokset niille kahdelle talkoolaiselle, jotka hänet aikoinaan houkuttelivat mukaan.

VEERA RINTA-PORKKUNEN, 25: ”Talkoilussa suurimpana tekijänä on loistava ja mukaansatempaava ilmapiiri, joka houkuttelee ihmisiä vuosi toisensa jälkeen vapaaehtoiseksi sekä Provinssirockiin että Rytmikorjaamolle”. Provinssirockissa vuonna 2011 talkoovastaavana toiminut Rinta-Porkkunen toteaa, että talkoolaisena työskentelevä saa arvokkaiden kokemusten lisäksi luotua halutessaan myös tulevaisuuden kannalta uusia hyödyllisiä kontakteja. Parhaisiin puoliin talkoilussa niin Rytmikorjaamolla kuin Provinssirockissakin kuuluu myös se, että pääsee näkemään ”sen toisen puolen”, jota tavallinen asiakas ei pääse kokemaan.

KIPINÄ, JOKA SYTYTTI LIEKIN. MITÄ TUHKASTA NOUSI?

NO PLACE TO ROCK!

Syksy 2004. Soittajat olivat pulassa. Treenikämppien puute oli tappamassa tärkeän harrastustoiminnan mahdollisuudet kaupungista. Kaupungista, joka kuitenkin oli Provinssirockin koto.

Teksti: **Tapani Kangas**
Kirjoittaja on yksi No place to rock! -tapahtuman järjestäjistä ja vaikutti Selmun hallituksessa vuosina 2004-2006.

KAUPUNGISSA, josta useita potentiaalisia yhtyeitä alkoi pikkuhiljaa nousta niin Suomen kuin maailmankin kartalle, riistohintaiset yksityisiltä vuokratut treenikämpät eivät olleet mahdollisuus treenata, kuitenkin vain nuopparin aukioloaikoina. Itse nuoriso-ohjaajana seurasin vierestä monen lupaavan yhtyeen innon laantuvan siinä vaiheessa, kun ei ollutkaan enää aikaa tai mahdollisuuksia harjoitella oma-aloitteisesti. Jotain oli kehiteltävä – ja barrikaadeille noustava.

KUTEN USEAT PARHAAT IDEAT, sai tämäkin kipinän viikonloppuiltana paikallisen baarin (6-0) pöydästä, jossa istuivat allekirjoittaneen lisäksi Pohjoismäen Jami ja Pihlajamäen Harri. Tilanteesta keskusteltuamme Jami puuskahti: ”Perkele, järjestetään mielenosoitus!” Päätettiin lähteä rakentamaan tapahtumaa, jolla saataisiin näytettyä päättäjille ja paikallisille kaduntallaajille, ettei rockmusiikki ole pelottavaa – ja että ”tankomarkkinoiden kehto” on muutakin kuin humppaa. Olihan meiltä jo valtakunnallista mediahuomiota saaneet mm.: Kuolleet Intiaanit, The Odorants, Fourpointsix, Trigon, Virkavalta sekä allekirjoittaneen The Knob ja Celesty. Niistä kaikilla oli kova noste, mitä tuskin olisi saavutettu ilman harjoittelutilojen mahdollisuutta.

Tapahtuman kipinänä toimi aiemmin mainitulla nuopparilla alkunsa saanut 12–13-vuotiaiden poikien bändi nimeltä Chainsaw Massacre Project. Innokas Slayeria, Kreatoria ja Deathia fanittanut nelikko tarvitsi kipeästi treenitilaa ja mahdollisuudet nuopparilla treenaamiseen olivat rajatut.

YHTEISTYÖSSÄ SELMUN KANSSA ALETTIIN TYÖSTÄMÄÄN TAPAHTUMAA TORILLE KÖKKÄVOIMIN. Paikalliset yritykset kierrettiin läpi hakien sponsoritukea ja muun muassa Bar 15 tarjosi auttavan kätensä ongelmaan. Myös Lehtisen kaupasta saatiin eväät ja pöperöt bäkkärille, sillä pitihän bändien ruokaakin saada. Bändeiltä saatiin musiikki, Selmulta tuki äänentoistoon ja loppujen lopuksi myös kaupungilta lupa järjestää tapahtuma. Bändeistä saatiin paikalle soittamaan Chainsaw Massacre Project, The Knob, Mayday, Dormancy, Fourpointsix, Trigon ja Virkavalta.

8.10.2004 No Place To Rock! sai kansan virtaamaan Keskustorille. Tapahtuma sai valtakunnallista huomiota. Lisäksi sekä Ilkka että Pohjalainen tekivät aukeaman jutut. Myös Ylen toimittajat saapuivat paikalle ja mylly olikin valmis lähtemään käyntiin.

Vielä tarvittiin yksi asia: Adressi! Lähes tuhat tärkeän musiikkivaikuttajan nimeä kerännyt adressi noteerattiin Seinäjoen kaupungin päättäjien keskuudessa ja kaikkien oli pakko myöntää, että homma piti saada kuntoon.

Kaupunki lupasi lähteä tukemaan treenikämppien toimintaa, jotka Selmu saneerasi postiautovarikolle Provinssirockin tuotoilla. Huhtikuussa 2006 saatiin uudet, idylliset kämpät vihittyä käyttöön, pian Rytmikorjaamon virallisten avajaisten jälkeen.

1.

1. The Knob
2. FourPointSix
3. Virkavalta
4. Järjestäjiä

Kuten useat parhaat ideat, sai tämäkin kipinän paikallisen baarin (6-0) pöydästä viikonloppuiltana.

2.

3.

Jari-Pekka Laitio-Ramone

4.

Vuonna 2008 bändikämppien yllä leijui tumma pilvi, kun silloinen kiinteistön omistaja halusi laittaa tilat myyntiin. Mitä tapahtuisi harjoitustiloille? Silloin kuitenkin Seinäjoen kaupunki, Seinäjoen Teknologiakeskus (nyk. Frami Oy) ja Selmu ry tulivat hätiin ostamalla tilat ja perustamalla Rytmikorjaamo Oy:n. Kolmen kauppa mahdollisti myös bändikämppätoiminnan jatkumisen.

RYTMIKORJAAMO ON PAIKKA, JOSSA YHTYEET SAAVAT HARJOITELLA, jossa soittoajan rajoitukset ovat minimaaliset, jossa myös nuorilla ja nousevilla yhtyeillä on mahdollisuus treenata ja jossa vanhat veteraanit pystyvät sulassa sovussa jakamaan tilojaan niin toistensa, kuin nuorempien kykyjen kesken. Mikä onkaan parempi motivaatio tuoreelle muusikolle, kuin kuunnella hieman salaa oven takana viereisen treenikämpän ”isojen poikien niin hienoa soittoa”? Tai suunnitella, kuinka ”mekin vielä joskus heitetään keikkaa nuopparia kauempana”, samalla kun katsoo vierestä toisen bändin mersunrämän lataamista ennen keikalle lähtöä.

TAVALLAAN NO PLACE TO ROCK! on siis yksi osa sitä kivijalkaa, josta rakennettiin nyt niin näkyvä osa Seinäjoen kulttuurielämää. Paikka on nimeltään Rytmikorjaamo. Paikka, joka on toiminut ponnahduslautana usean yhtyeen menestykselle.

ONNEA 20-VUOTIAALLE
ELÄVÄN MUSIIKIN
YHDISTYKSELLE!

SOIVAT ONNITTELUT
LIVENÄ
TÄSTÄ
mediaporras.com/onneaselmu

MEDIAPORRAS
DIGITAALISEN MARKKINOINNIN MAINOSTOIMISTO
Tampere | Aaltosenkatu 27-29 | info@mediaporras.com
Seinäjoki | Vaasantie 11 | www.mediaporras.com

Kirjoittaja on Rytmikorjaamon palveluvastaava ja Rytmikorjaamo Oy:n työntekijä.

Kokoustila // *Linda Sipilän suunnittelema kokoustila kuudelle hengelle. Kuva: Rymikorjaamo Oy*

TILAA TAPAHTUMILLE, VIRTAA LUOVUUDELLE

Mihin kaikkeen Rytmikorjaamon talo taipuukaan? Rytmikorjaamo Oy:n palveluvastaava Marika Puhilas kertoo.

Teksti: **Marika Puhilas**

RYTMIKORJAAMON TILAT

ovat saaneet kiitosta tilojen muunneltavuudesta, teknisestä toteutuksesta eri tilaisuuksissa sekä erilaisuudesta muihin kokous- ja juhlatilaisuuksiin verrattuna. Postiautovarikosta kulttuurikeskukseksi muuntunut Rytmikorjaamo on raikas ja särmikäs vaihtoehto onnistuneelle neuvottelulle, seminaarille, juhlalle, lanseeraukselle tai ulkoilmatapahtumalle.

RYTMIKORJAAMOLTA LÖYTYY ROCKISTI ROSOINEN KLUBI, johon mahtuu jopa 1000 henkilöä. Klubilla on järjestetty perinteisten klubiiltojen lisäksi teatteriesityksiä, häitä, illallisgaaloja, seminaareja, messuja, kirpputoreja, myyntinäyttelyitä, zumba-tunteja, tanssiaisia ym.

Persoonalliseen Aulaan mahtuu juhlijoita 350. Arkisin Aulassa on avoinna lounaskahvio sekä erilaisia liikkeitä. Aulaa on mahdollista vuokrata myös yksityiskäyttöön. Aulassa onkin järjestetty messuja, häitä, syntymäpäiviä, illallisia, brunsseja, koulutuksia, paneeleja ym.

Rytmikorjaamon 2. kerroksesta löytyy valoisa kokoustila Varikko, joka nimensä mukaisesti henkii postiautovarikon historiaa. Toimistosiivessä sijaitsevassa, Duudsonien pääkonttorin tyyliin sisustetussa kokoustilassa vieraat saavat halutessaan nauttia Duudsonien tempuista muutaman minuutin esittelytrailerin välityksellä. Muodin huipulle -voittajan Linda Sipilän suunnittelemassa brand room -tyylisessä ilmavassa kokoustilassa luovat ajatukset lähtevät lentoon! Unohtaa ei tietenkään voi Bäkkäriä, joka on valtakunnan suurin backstage, mutta muuntuu myös erilaiseksi kokoustilaksi.

Kellaritiloista löytyy myös saunaosasto. Saunatilat ovat kirjoitushetkellä remontin alla, mutta valmistuessaan oleskelutiloihin mahtuu 25-30 henkilöä ja löylyihin n. 10 henkilöä kerrallaan.

RYTMIKORJAAMON TAPAHTUMAPIHA muuntuu pienistä juhlista aina 3000-4000 henkilön massatapahtumiin. Pihan varustukseen kuuluu kiinteä aitaus, asfaltti, vesi, viemäri sekä sähkö. Talossa toimii kaikenlaisia luovien alojen yrityksiä mainostoimistoista valokuvaajiin, esitystekniikka-alan yrityksistä ohjelmapalveluyrityksiin. Mukaan mahtuu vielä uusia yrityksiä!

Tervetuloa Rytmikorjaamolle!

Toimistotilat // *Mainostoimisto Hiotun toimistotilat. Kuva: Janne Oosi*

Duudsoni // *Kahdeksan hengen neukkari Duudsoneiden malliin. Kuva: Rymikorjaamo Oy*

RTO
Ranarock

PROVINSSIROCK

IHMISTEN JUHLA

Ensi kesänä 35. kertaa järjestettävä Provinssirock on piirtänyt lähtemättömän jalanjäljen niin suomalaiseen rocktapahtumahistoriaan kuin Seinäjoen identiteettiin. On vaikea kuvitella, että kesä alkaisi jotenkin muuten kuin Provinssirockilla. Mitä olisikaan Seinäjoen kesä ilman Provinssia? Tapahtuma jättää paitsi useita miljoonia vuosittain alueelle, mutta ennen kaikkea luo yhteisöllisyyttä, elämyksiä ja siten henkistä hyvinvointia.

Teksti: **Mika Virkkala** *Koulutuspäällikkö, muusikko, Selmun hallituksessa vuodesta 1999 lähtien, puheenjohtajana 2000-2009 ja 2012-.*
Kuva: **Ville Koivisto**

EMME TAIDA YMMÄRTÄÄKÄÄN miten paljon Provinssi on vauhdittanut Seinäjoen matkaa kurakauppalasta yhdeksi Suomen vetovoimaisimpia ja nopeimmin kasvavia kaupunkeja.

Provinssi on ihmisten juhla festivaalivieraille, se on satojen aktiivien kohtaamispaikka talkootöissä ja se on usean ihmisen työpaikka ympäri vuoden. Ihmisten juhla on koulinut kymmeniä musiikkialan ammattilaisia alan työmarkkinoille ja tarjonnut useille kymmenille alan opiskelijoille harjoittelupaikan. Selmu on järjestänyt 20 Provinssia ja useita satoja klubikonsertteja Seinäjoella – se on aivan keskeinen osa Seinäjoen kulttuuritarjontaa. Provinssin myötä Selmu on saanut myös toteutettua pitkäaikaisen haaveensa omasta klubista.

Mitä enemmän aikaamme kuluu sosiaalisessa mediassa, sitä enemmän kaipaamme myös tulevaisuudessa mahdollisuuksia ihan oikeaan ja aitoon kanssakäymiseen – siksi myös festivaalien tulevaisuus on taattu! Käy keikoilla ja festivaaleilla, siten sinäkin voit huolehtia siitä, että jalanjäljet elävän musiikin kulttuurissa jatkuvat myös seuraavat 20 vuotta.

SEURAAVILTA SIVUILTA LÖYDÄT MUUTAMIEN FESTIVAALILLE MERKITTÄVIEN HENKILÖIDEN MUISTELMIA IHMISTEN JUHLASTA.

TUNNELMASTA JA ASENTEESTA SE KAIKKI LÄHTEE

Teksti: **Henna Toivola**
Info-pisteen vastaava vuodesta 2007 lähtien.
Kuva: **Eetu Ahanen**

OLI VUOSI 1998, SUNNUNTAIPÄIVÄ PARHAIMMILLAAN JA AURINKO POROTTI PILVETTÖMÄLTÄ TAIVAALTA. Tunnelma oli leppoisa ja onnellisen väsynyt. Istuskelimme ystäväni kanssa joen rannalla, sillan kupeessa ja katselimme ohi kulkevaa festarikansaa. Meillä ei ollut kiire minnekään, emme olleet humalassa, ehkä vain yleisesti sekaisin ensimmäisestä Provinssikokemuksesta, kahden yön telttayöpymisestä ja kaikesta siitä kävelystä ja valvomisesta ja mahtavista elämyksistä, mitä tähän asti oli jo ehtinyt kokea.

Tuo kyseinen sunnuntai on jäänyt mieleeni erityisellä tavalla. Voisi jopa sanoa, että se muutti suhtautumiseni sunnuntaihin viikonpäivänä. Valloillaan oli ilmapiiri, joka erosi aiempien päivien säntäilystä, sekoilusta ja rauhattomuudesta täysin. Ihmiset liikkuivat sujuvasti yhtenä massana ja kaikkialla vallitsi unenomainen rauhallisuus.

Joka vuosi tuon ensimmäisen Provinssisunnuntain jälkeen odotin seuraavaa kertaa, jotta pääsisin nauttimaan tuosta samaisesta tunteesta. Kunnes koitti vuosi 2007 ja edessäni oli uudenlainen kokemus. Olin lupautunut töihin koko viikonlopuksi infopisteeseen. Minun täytyisi unohtaa rauhalliset sunnuntait ja keskittyä viikonloppuun uudella tavalla, työntekijän silmin. Unohtaa turhat rentoilut ja keskittyä olennaiseen, asiakaspalveluun.

Olinkin valmistautunut ja orientoitunut rankkaan työviikonloppuun, kunnes ymmärsin, että työnteko oli rankasta kaukana. Sain yhtä lailla olla festarifiiliksissä kuin aikaisempinakin vuosina. Se oli ennemminkin suotavaa kuin jotain mitä piti peitellä. Asiakkaita palvellessani huomasin tartuttavani innostustani muihin, mutta samalla myös imeväni muista itselleni tunnelmaa. Ja kun sitten sunnuntaina kävellessäni festarialueen poikki ennen porttien aukaisemista tunsin tutun tunteen ympärilläni, tajusin olleeni niin väärässä omien ennakkoluulojeni kanssa. Provinssirockissa on ainutlaatuinen tunnelma ja sen kyllä saavuttaa – olit sitten missä roolissa tahansa.

Kyltit, teipit, lavakankaat: Santalan työn jälki näkyy kaikkialla Provinssissa. *// Kuvat:* **Turo Santala** ja **Juha Kaunisto**

KYLTTIMESTAREITA KAHDESSA POLVESSA

Teksti: **Raimo Santala**
Mainostoimisto Santala.

1964 MUUTTI MAAILMANI: LOPETIN ONNEKSI URHEILEMISEN JA TILALLE TULI THE BEATLES JA THE ROLLING STONES. 60-luvulla hippiliike ja Woodstock antoivat sykkeen festivaaleihin. 1971 sain ensimmäinen festivaalikokemukseni. 70-luvulla olin mukana järjestämässä Lapuan Nuorisoseuran kemuja, joissa esiintyivät mm. Yellow, Hurriganes, Royals, Somerjoki, Danny ja Freeman.

Ensimmäinen festivaalini työn merkeissä oli Provinssirock 1992, jossa se festarikärpänen puraisi oikein kunnolla. 1993 sain jo runsaasti festivaalitöitä vastuulleni mm. festivaalin opasteet, myyntipaidat ja valtavasti rock-verta jylläämään syrämmeeni.

Alkuaikoina oli tosissaan vaikeuksia oppia tuntemaan alueen opastus, kun en tuntenut aluetta ja sen ympäristöä kunnolla, eikä oikeasti kukaan voinut antaa paljoakaan ohjeistusta siihen, mitä pitäisi tehdä. 20 vuotta on nyt tehty kehitystyötä, joka on saanut jatkua kaiken koheltamisenkin jälkeen. Esimerkiksi muutama vuosi sitten meni festaritöitä puurtaessa neljät renkaat puhki viikon aikana.

Toki jälkipolvi on saanut voimaa ja uudistushenkeä Provinssirockin tekemiseen, varsinkin kaikki vapaaehtoistyörockarit, jotka ovat auttaneet toteutuksessa ja esillepanossa. Ekat vuodet tein töitä yksin, nyt meitä on jo parisenkymmentä.

PA-tornien ja lavojen kangastyöt tulivat Mainos Santalan työkuviohin 2000-luvulla, mikä oli iso harppaus Provinssirockin työkenttään (kiitos mm. Petteri Karrille siitä mahdollisuudesta).

Provinssirockin vetäjät, toimistohenkilöt, vapaaehtoiset ja muut mukana olevat ammattiosaajat ovat tulleet minulle tärkeäksi motivaation lähteeksi ja olen saanut kaipaamaani hyväksyntää työhöni. Kaikki ovat niin samalla puolella.

20 vuotta Provinssirock-työtä on antanut elämää suuremman sykkeen, joka ei kuihdu koskaan ja se jatkuu...

PUHUVA ROUDAUSESTE

Muistatko Pendulumin ensimmäisen Provinssiesiintymisen vuonna 2010, kun sähköt katkesivat kesken keikan? Niin muistaa Raimo Pesonenkin, Provinssirockin pitkäaikainen lavapäällikkö.

Teksti: **Raimo Pesonen** *Kirjoittaja on kirjailija ja musiikkityöläinen.*
Kuvat: **Ville Koivisto, Maria Kokljuschkin**

ON VUOSI 2010 PROVINSSIROCKISSA, perjantain ja lauantain välinen yö aluillaan, ja tällä kertaa X-Stagen nimeä kantava iso teltta on todennäköisesti täydempi kuin koskaan aiemmin. Nyökkäämme Pendulumin kiertuemanagerin kanssa toisillemme: kaikki on kunnossa, aikataulujen mukaan mennnään, show voi alkaa. Yhtye kävelee lavalle melkoisen huutomyrskyn saattelemana, minä ilmoitan radiopuhelimen tuotantokanavalle keikan alkavan ja siirtyväni oman lavani security-kanavalle. Siellä on rauhoittavan hiljaista, mutta pientä ylimääräistä sähköä on ilmassa – rankahkoa elektronista musiikkia soittava Pendulum on paitsi suosittu, myös tunnettu siitä, että sen yleisö ei välttämättä käyttäydy aivan samalla tavoin kuin väki Pori Jazzin piknikkonserteissa. Telttaan on varattu ylimääräisiä järjestyksenvalvojia, mutta ensimmäisen biisin aikana radiopuhelinliikenne säilyy miellyttävän vähäisenä. Yleisön nyrkit takovat ilmaa musiikin tahdissa, ihmisten tanssi muuttuu väkimassan liikkeeksi, mutta tässä on kyse juhlasta, odotetusta keikasta, ei ongelmista. Toisen biisin käynnistyessä painan radiopuhelimen tangenttia ja sanon: ”Täällähän on hyvä meinki.” Sillä samalla hetkellä kaikki äänentoiston sähköt katoavat.

Tällaista ei tapahdu.

Valot toimivat. Niin pitäisikin, niiden virta tuotetaan omalla generaattorilla, äänentoiston sähkö otetaan tällä lavalla valtakunnan verkosta. Hämmästyneitä katseita lavan sivustalla, valtaisa huuto- ja vihellysmyrsky yleisössä. Pendulumin kiertuemanageri johdattaa bändin pois lavalta ja tulee tivaamaan minulta, mitä helvettiä täällä tapahtuu. Ilmoitan että asiaa selvitellään. Muutaman hätäinen radiopuhelinviesti, paikalle lähetetään järjestyksenvalvojien reserviryhmä. Festivaalin sähkömiehiä kaivataan. Ihmisiä juoksee lavan takana, jotkut Ylen ihmiset lukittuvat koppeihinsa ja kertovat jälkikäteen olleensa varmoja siitä, että nyt alkaa mellakka. Katson yleisöä ja totean taas kerran, että nuoriso on muuttunut muutamassa vuosikymmenessä aiempaa fiksummaksi: kukaan ei tule aitojen yli, mutta huuto on melkoinen. Juontajana toimiva Ile Uusivuori saapuu paikalle ja kysyy ohjeita. Megafonia haetaan. Kiertuemanageri roikkuu käsivarressani ja hokee ”what’s going on?” Äänentoiston ja valot toimittavan Akun Tehtaan kaverit kertovat, että vika ei ole heidän systeemeissään, se on tsekattu. Enempää ei voida tehdä ennen kuin festivaalin sähköihmiset ovat paikalla. Kysyn, voiko valoille sähköä tuottavasta generaattorista punoa jonkinlaista hätävararatkaisua äänisähköksi? Riittääkö teho, tuleeko häiriöitä, kauanko kestää? Se on kuulemma mahdollista, mutta vie ainakin varttitunnin. Nyt se on pitkä aika.

Juontaja saadaan lavalle megafonin kanssa, se aiheuttaa yleisössä huutomyrskyn joka hukuttaa megafonin äänen, kerran toisensa jälkeen. Ile yrittää käsimerkein näyttää että nyt kannattaisi olla hiljaa, mutta kun yksi kymmenestä haluaa huutaa, se tarkoittaa tässä tilassa tuhatta huutavaa suuta ja sille ei yhdellä megafonilla pärjää. Kertomatta jää, että nyt kannattaa rauhoittua,

> Ongelmia on ollut jo tähän mennessä enemmän kuin aikaisempina vuosina yhteensä. Olen kuulemma saanut uusilta lavakäsiltä kutsumanimen Lotto-Pesonen.

kyseessä on tekninen ongelma, jonka syytä selvitellään ja yhtyeen esiintyminen jatkuu heti kun mahdollista. Joensuulaiset lavakädet huomauttavat, että heillä Ilosaarirockissa on kahdella suurimmalla lavalla tällaisia tilanteita varten olemassa mökkiaggregaatti ja siihen kytketty pieni pa, jolla saa kyllä viestin kuulumaan isommallekin väkijoukolle. Puren hammasta ja ajattelen, että niin on jatkossa täälläkin.

Samalla tajuan, että tällaisiin muistoihin näitä hommia ei voi lopettaa. Tämä on minun kymmenes vuoteni lavapäällikkönä Provinssissa ja olen ajatellut että se voisi olla viimeinen, voisi olla aika tehdä tilaa nuoremmille. Ongelmia on ollut jo tähän mennessä enemmän kuin aikaisempina vuosina yhteensä. Olen kuulemma saanut uusilta lavakäsiltä kutsumanimen Lotto-Pesonen.

”Lottoaisitko sinä tuon jätkän tuurilla?”

”En.”

”En minäkään.”

Kävelen ulos teltasta, yleisön huuto voimistuu taustalla. Sähkökeskuksen luona minulle kerrotaan, että vika ei ole festivaalin alueella, vaan kauempana. Joku naureskelee meidän elävän historiallisia hetkiä, Seinäjoen Energian miehen on kuulemma nähty juoksevan. Mutta me voimme vain odottaa. Minuutti on pitkä aika ja niitä on kertynyt jo kaksinumeroinen luku. Saan festivaalin johdolta selville, että aikataulussa on varaa, täyspitkän keikan soittaminen on vielä mahdollista. Tieto rauhoittaa kiertuemanageria, joka menee pukuhuoneeseen keskustelemaan yhtyeen kanssa. Sähköt palautuvat yhtä yllättäen kuin katosivatkin. Pieni epäluulo kaihertaa silti vatsanpohjassa, voiko tähän luottaa. Pendulum kävelee takaisin lavalle, yleisön huuto on räjähdys. Minä päästän pitkän huokauksen.

Provinssirockiin tulin ensimmäistä kertaa töihin 2001, vahtimaan pienimpänä esiintymislavana toiminutta Paviljonkia. Alle 500 hengen kapasiteetillaan Paviljonki tarjosi hyvän esiintymistilan vielä suhteellisen tuntemattomille mutta kiinnostaville artisteille. Liekin Jannella oli ongelmia kitaraefektiensä kanssa, mutta »

yleisön vastaanotto kupli riemua. Tavallaan oman kylän kiintiöyhtyeenä esiintyneen Lauri Tähkä ja Elonkerjuun ihmiset jännittivät kovasti, tuleeko paikalle kuuntelijoita. Kyllä Paviljonki täyttyi. Joitakin vuosia myöhemmin tapasimme muistaakseni samoissa merkeissä Rytmilavalla, jonka yleisökapasiteetti oli muutamia tuhansia. Jännityksen aiheet ja lopputulokset pysyivät samoina – niin myös vuonna 2005, jolloin katselin Saarilavan reunalta yhtyeen esiintymistä kymmentuhatpäisen yleisön edessä.

Lauri Tähkä ja Elonkerjuu oli esimerkki yhtyeestä, joka rakensi menestyksensä keikkoja soittamalla. Ja Provinssirockin yhteistyö bändin kanssa taas esimerkki siitä, kuinka paikallinen mutta valtakunnallisesti merkittävä organisaatio voi tukea oman alueensa soittajia – ja palvella tietysti siinä sivussa myös yleisöä.

Paikallisen musiikkielämän tukeminen vaikuttaa olevan Provinssirockin pyörittäjien pysyvä missio. Se tarkoittaa pitkäjänteisyyttä ja yleisön, esiintyjien sekä työntekijöiden huomioimista. Tehtävästään ja tekemisistään selvillä olevan organisaation töissä on ollut hyvä olla, vaikka matkaa Isomäen Timon kuuteentoista lavapäällikkövuoteen on vielä.

Minulta on kysytty suhteellisen usein, mitä lavapäällikkö eli stagemanager oikein tekee. Melkein yhtä usein olen vastannut, että se on puhuva roudauseste. Ihminen, joka seisoo oikeita töitä tekevien ammattilaisten tiellä ja jorisee. Festivaalin rakentaminen vaatii pitkää ja pikkutarkkaa suunnittelua nippusiteiden määrästä oikeisiin ohjelmavalintoihin. Rakenteet eivät nouse itsestään, eikä ison teltan kattoon ilmestyvää reikää paikkaa kuin ammattilainen. Valo- ja ääniryhmä, lavakädet eli stagehandit, security, uskomattoman pitkää päivää tekevä catering-porukka, hostit ja backstagemanagerit, kuljettajat, ensiapu, videoscreenien hoitajat, radio- ja tv-taltioijat, juontajat, runnerit, rakentajat ja somistajat, festivaalin tuotantotiimi ja tietysti esiintyjät ja heidän henkilökuntansa – kaikkien näiden ihmisten kanssa stagemanager toimii festivaalin aikana. Ja on lopulta heidän ammattitaidostaan ja jaksamisestaan riippuvainen.

Pendulumin keikka X-Stagella päättyy huutomyrskyyn, joka on raivoisa, mutta jossa ei ole tippaakaan pettymystä tai vihaa. Kiertuemanageri tulee kättelemään kasvot loistaen. Ikimuistoinen keikka, dramatiikkaakin oli.

Minä menen nukkumaan muutamaksi tunniksi ja palaan lauantai-aamuna seuraamaan soundcheckiä, jonka olen luvannut illan viimeiselle, etukäteen vaikeaksi tiedetylle esiintyjälle. Kiertuehenkilökunta on sekavaa, soundcheck vastenmielistä pelleilyä ja minua hävettää se, että olen päätökselläni ajanut paikalle kymmenittäin ihmisiä, jotka olisivat voineet nukkua muutaman tunnin pidempään. Lauantaista tulee todella pitkä. Joitakin tunnelmia siitä saattaa löytää romaanistani Kuinka ei voi ajatella, toki toiseen maahan sijoitettuina ja puhtaa-

seen fiktioon sekoitettuna.

Yhdestä päivän harvoista valonpilkahduksista vastaa backstagemanager Tomi, joka keksii antaa soundcheckin jälkeen yhtyeen miksaajalle kolme edellispäivästä jäänyttä heliumpalloa. Yksi palloista on osittain tyhjentynyt ja miksaaja istui backstage-koppinsa ulkopuolella tuntikausia yrittäen elvyttää tuota nuukahtanutta palloa: hän heittää sen ilmaan, kahden muun joukkoon, selvästi toivoen että se tällä kertaa jäisi ylös, ja seuraa murheellisena kuinka se valuu hiljalleen alas. Sitten hän toistaa saman. Uudestaan, tunnista toiseen.

Sunnuntaiaamuyönä pää painuu tyynyyn lyijynraskaana, mutta mielessä pyörii ajatus siitä, että seuraava päivä on viimeinen. Pelkästään kotimaan ammattilaisia. Selvää pässinlihaa. Paluu normaaliin päiväjärjestykseen.

Muutamaa tuntia myöhemmin puhelin soi, ja Akun Tehtaan mies ilmoittaa että meidän lavamme valoille sähköä toimittava generaattori on viety päälavalle. Rammstein. Uusi generaattori on tulossa rekan kyydissä Helsingistä, mutta se ei ehdi paikalle vielä ensimmäisen esiintyjän aikana. He keksivät jotain. Minä kiitän ja lyön pään takaisin tyynyyn ja totean, ettei uni enää tule.

X-Stagella valoryhmä kertoo saaneensa kehitettyä äänisähköistä sen verran virtaa, että etuvalot saadaan toimimaan, ja muutama liikkuva. Ensimmäinen esiintyjä on Kari Tapio, jonka ainoa toive valojen suhteen on ”ei mitään discoa”. ”Discoa” ei nyt saisi aikaan vaikka haluaisikin, mutta hillityn toimiva perusvalaisu löytyy. Ehkä tästä selvitään.

Yle kuvaa keikan ja esittää sitä tulevina vuosina useita kertoja.

Sunnuntai-iltapäivällä uusi generaattorikontti hyrisee teltan nurkalla ja minä odottelen kurottajaa irrottamaan sateen pehmittämälle nurmikolle uponnutta keikkabussia. Käyn vilkaisemassa tilannetta täpötäydessä teltassa, totean sen hyväksi, ja menen nojailemaan catering-kopin nurkille. Kahvia ei voi enempää juoda, mutta viimeisestä 70 minuutin show’sta on mennyt jo melkein puolet. Pian tämä on ohi.

Radiopuhelimessa räsähtää. Tuotantopäällikkö kutsuu minua ja käskee keskeyttämään keikan välittömästi. Valosähkögeneraattori tarvitaan heti päälavalle. Rammstein.

NYT MENEE JUOKSUKSI.

UNDER PRESSURE
- KAIKUJA PRESSIKOPISTA

Teksti: **Kreetta Luoma**
Provinssirockin tiedotus- ja akkreditointipuuhissa vuodesta 1981.

SELMUN PERUSTAMISEN AIKOIHIN ASUIN HELSINGISSÄ JA LUIN LEHDESTÄ, ETTÄ KEMUN RAUNIOILLE OLI PERUSTETTU UUSI ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYS. Se tuntui todella hienolta. Elmu-elämä saisi jatkoa, kannattamattomia, mutta sitäkin intohimoisempia keikkoja järjestettäisiin edelleen. Festivaalikin jatkuisi. Kaupungissa puhaltelisi edelleen mielenkiintoiset tuulet.

Oma elämä oli niin tanakasti etelässä, etten muista käyneeni Selmun klubeilla. Ehkä kerran pari. Sen sijaan muistan erityisen hyvin kun tulin ensimmäisiä kertoja käymään Selmun toimistolla. Vastaanotto oli todella lämmin ja sydämellinen. Ihmiset olivat innostuneita ja pj:n, Tarmo Remahlin välitön olemus oli hyvin virkistävä. Tulin viikonlopuksi käymään läpi Provinssin akkreditointeja. Istuin Lanttolan Sannan kanssa

Kiitos ja onneksi olkoon Selmu!

Koiviston Juhan työpöydän äärellä, jonka paperivuoren pelkäsimme sortuvan koko ajan. Juu – ei –merkintöjä lätkittiin lappuihin. Sanna tylynä ”ei-ei” ja minä ”josko tämä sittenkin”. Hyvä työnjako siis.

Pressipömpelissä istuminen festarin portilla loppui osaltani siihen, kun Hakalan Pertti halusi luopua festivaalitiedottajan hommista. Innolla otin homman vastaan, olihan meillä oikein lehdistökeskus Sorsanpesällä! Kabinetti, jossa oli yksi vanha kulahtanut sähkökirjoituskone. Jep jep, tännehän aivan toimittajat rynnivät tekemään töitä. Siitä lähti toive, että kyllä meidän täytyy saada lehdistökeskus festarialueelle. Ja niin vuoden parin päästä meillä oli Pressirekka päälavan takana.

Ikimuistoisin työrupeama oli varmasti David Bowien vierailu Provinssissa. Siihen aikaan olin paluumuutellut takaisin lakeuksille ja töissä sen kevään Selmulla. Suuri idolini olisi tulossa Törnävänsaarelle! Bowien lehdistöpäällikkö lähetteli ohjeita ja määräyksiä, mm. kuinka jokainen Suomessa julkaistu juttu piti olla 24 tunnin sisällä julkaisusta käännettynä englanniksi heillä. Eihän tuo mitään jos sen tietää ajoissa, eikä sunnuntaina pari tuntia ennen keikkaa. Olin myös tehnyt hienot suunnitelmat kaupungin VIP-ryhmän liikkumisesta, että he olisivat poissa jaloista kun Mr. Bowie siirtyy VIP-ravintolaan syömään. Hänelle oli kuulemma varattu kultaiset aterimetkin! Kaikki työ valui hukkaan, kun kaupungin ryhmän tallustellessa VIP-ravintolan ohi taivas löi hirvittävän rankkasateen. Ja mihinkäs muualle nämä menivät pitämään sadetta kuin sisälle ravintolaan, jonka piti olla tyhjillään. Sade lakkasi saman tien ja tähtemme saapui ruokailemaan. Olihan sekin kokemus, kun sain kunnon haukut Bowien ”äidiltä’” eli hänen avustajaltaan. Kaiken lisäksi unohduin kertomaan Helsingin nähtävyyksistä ja syöttämään Fazerin sinistä tälle lehdistöpäällikölle, kun David Bowie oli jo lavalla. Kun lopulta seisoin yleisön joukossa, tuli itku.

NUORUUTEEN KANNATTAA USKOA

Teksti: **Jarmo Lintala**
Erityisopettaja emeritus,
toiminut myös kunnallispolitiikassa.

KAUPUNGINTALOLTA SILMÄILTIIN EPÄLUULOISESTI ROKKIKANSAA 90-LUVUN ALUSSA. Toihan tapahtuma kaupunkiin rahaa ja toimeliaisuutta, mutta myös sitä meteliä ja roskaa. Yleisönosastoilla kirjoitukset saattoi arvata ennakkoon. Provinssin talousvaikeudet antoivat lopulta aiheen keski-ikäiseen ”mitä minä sanoin” -hymähtelyyn. Yhdistyksen nousu vaati vääntöä monella foorumilla.

Kaupunginjohtaja Raimo Yli-Uotila oli koko toimiaikansa johdonmukainen kulttuurin puolustaja ja se asenne kattoi myös nuorison tarpeet. Kun jähmeämpi väki valtuustossa suhtautui varauksella Provinssiin ja sittemmin Selmun takaus- ja muihin toiveisiin, kaupunginjohtaja uskoi nuorten esityksiin. Valoa tuli pimeään, kun -92 vaaleissa kävi radikaali mylläys. Laman hoitoon tarttui uudistunut joukko luottamushenkilöitä ja sain olla mukana tukemassa tervehdyttämishankkeita. Tuntuihan se erikoiselta, nelikymppisenä edustaa kaupunginhallituksessa nuoruutta. Pajulammin Martti ja Lehtolan Riitta olivat muita aktiivisia ikivihreitä. Paljon puhuttiin siitä, mitä merkitystä nuorten nimivakuuksilla voi olla ja mitä takeita heidän talousajattelustaan ylipäätään on. ”Karvapäitten hommia”, sanottiin. Sitä tavallista ja osaksi ymmärrettävää.

Takaukset löytyivät ja Selmu pääsi taas eteenpäin. Kun vuosikymmenien kulussa seurasin myös kaupungin toista festivaalia, ”aikuisten karnevaalia” eli Tangomarkkinoita, sain aiheen todeta jotain eri-ikäisten ”talousnäkemyksistä” ja ”kurinalaisuudesta”.

OZZY TUULETTAA
- BLACK SABBATH PROVINSSIROCKISSA 1998

Teksti: **Esa Koivio ja Timo Ristimäki**
Kuvat: **Koivio** ja **Maria Kokljuschkin**

BLACK SABBATHIN 14 VUODEN TAKAINEN PROVINSSIROCK-VIERAILU OLI IKIMUISTOINEN TAPAUS MONESSAKIN ERI MIELESSÄ.

Kiitollisille kuulijoille se oli mahdollisuus kokea Ozzy ja Tony Iommi jälleen kerran soittamassa yhdessä legendaarisessa kokoonpanossaan. Kulissien takana keikka sai Selmun festivaaliorganisaation miettimään festivaalijärjestämisen mielekkyyttä ja hengästyttävää vuorokautta.

Black Sabbath oli liikkeellä 25 henkisen seurueen voimalla. Soittajien ja normaalin crewn lisäksi matkassa oli lakimiehiä, kirjanpitäjiä ja henkilökohtaisia assistentteja. Useamman kokin mukanaolosta johtuen bändin saapumisajankohtaa Seinäjoelle saatiin odotella aivan viime hetkiin. Edeltäneenä iltana yhtye oli esiintynyt Ruotsissa Hultsfredin festareilla ja pitkään näyttikin siltä, että yhtye saapuisi paikalle vasta paria tuntia ennen keikkansa alkamista sunnuntai-iltapäivänä. Saapuminen kuitenkin aikaistui ja yhtyeen 16 henkilöstä koostunut ydinryhmä laskeutui kahdella yksityiskoneellaan Rengonharjun kentälle kello 03 sunnuntaiyönä.

Siirtyminen kentältä busseihin sujui vaivattomasti, mutta perillä matkalaisia odotti ikävä yllätys. Helluntalalaiset olivat sankoin joukoin ottamassa Ozzya ja kumppaneita vastaan poikkeuksellisen laajan operaation siivittämänä. He olivat järjestäytyneet kaikkien Seinäjoen hotellien edustoille ja aulatiloihin päivystämään milloin tuo kaamea Pimeyden Prinssi paikkakunnalle laskeutuu. Uskon ihmisillä oli jopa radiopuhelimet, joilla he saivat pidettyä yhteyttä toisiinsa. Taivaalliset kyltit viuhuivat ja ”Jesus saves!” –huudot kaikuivat, kun Ozzy viimein saapui Sokos Hotel Vaakunaan. Ryhmän tavoitteena oli rukoilla yhdessä Ozzyn kanssa ja saada vokalisti katumaan mittavaa syntilistaansa.

Heitä oli kaikkialla: ulkona, aulassa, he olivat jopa varanneet huoneen joka kerroksesta. He pyrkivät äänekkäästi myös yhtyeen huoneisiin. Kiusallisen tilanteen normaalia uhkaavammaksi teki se, että joukkoa johti lihaksikas bodari. Yksityisrauhan rikkomisen rinnalle kohosi nyt kokonaan uusi turvallisuusriski. Hotellin yökerhon turvamiesten myötävaikutuksella ei-toivotut vieraat saatiin onneksi palautettua takaisin Vaakunan ala-aulaan. Ulosheittäminen keskeytyi kuitenkin yökerhon sulkeuduttua, jolloin helluntailaisjoukko jäi passiin hotellin sisätiloihin. Järjestysmiesten poistuttua ekumeeninen iskuryhmä huomasi tilaisuutensa koittaneen ja käynnistyi uusi ryntäys hotellin kerroksiin. Tällä kertaa tunkeutumisyritys pysähtyi jo hissien ovelle Selmu ry:n promoottorin Juha Koiviston ja Ema Telstarin Mike Listlen muodostamaan läpäisemättömään muuriin. Häiriköinti kantautui pian myös Black Sabbathin kiertuemanagerin korviin, joka vaati turvamiesten sijoittamista kunkin kerroksen hissitasanteelle – näin myös tehtiin järjestyksenvalvontapäällikköjen Ristimäen ja Perkiön johdolla. Ozzy oli tästä kaikesta todella ihmeissään, mutta huvittunut. Sharon oli kuitenkin hurjana. Ennen yöpuulle asettumista Black Sabbathin ryhmän jäsenet vaihtoivat keskenään huoneita ja Ozzy tunnettiin siitä lähtien hotellissa salanimellä Kevin Jones.

Aamun koittaessa helluntailaisjoukko oli kasvanut kaksinkertaiseksi ja valmiina revanssiin. Osa odotti autoissaan bändin liikkeelle lähtöä, valmiina seuraamaan saattuetta. Yöllä meillä oli ollut kuitenkin aikaa miettiä, miten saamme artistin huomaamattomasti Provinssialueelle. Päädyimme James Bond -tyyppiseen harhautukseen, jossa hotellin eteen ajoi kaksi bussia, pikkubussi ja henkilöauto poliisin saattaessa. Busseihin siirtyi kiertueen henkilökuntaa ja muutama meidän oma työntekijä suojaten kasvojaan takinliepeillä ja käsin. Tässä seurueessa oli myös tilanteesta huomattavasti närkästyneen Sharon Osbournen henkilökohtainen assistentti. Suoraan asian ytimeen tunkeutuneet poistumiskäskyt kaikuivat kuitenkin kuuroille korville. Helluntailaisten muskelimiehelle tilanne oli silkkaa mannaa ja bodari soitteli hymy huulilla päämajaansa raportoiden tilanteen kehittymistä ja ulkomaanvieraiden hermostuttamisen onnistumista.

Samaan aikaan Ozzy, Sharon ja muu bändi lähtivät hotellin pohjakerroksessa olevasta autotallista parilla pikkubussilla toista kautta ehtien saattueen edelle ja Provinssialueelle ennen valesaattuetta. Ozzy sai henkivartijakseen paikallisen nyrkkeilijän. Vokalistia itseään tilanne ei näyttänyt pahemmin huolestuttavan,

Aamun koittaessa joukko oli kasvanut kaksinkertaiseksi ja valmiina revanssiin. Päädyimme James Bond -tyyppiseen harhautukseen.

bussissa enemmän päänvaivaa Ozzylle tuotti edeltäneellä viikolla tilapäisesti puihin mennyt tupakkalakko. Sharon sen sijaan oli päättänyt, että kaavailtu lehdistökonferenssi peruutettaisiin ja yhtä lailla kaikki bändin kuvaaminen olisi nyt myös kiellettyä.

Provinssin päälavan taakse tulevalla tiellä meitä odotti jälleen yllätys: siellä oli siunaajia kyltteineen vielä enemmän ja nyt heillä oli jopa rekvisiittanaan puusta kyhätty kolmemetrinen risti. Tästä huolimatta pääsimme esteettä backstagelle, koska mellakkajoukko vasta valmistautui ottamaan Ozzya ja kumppaneita vastaan varsinaisen saattueen mukana. Saattue tuli ja backstagelle tuleva tienvarsi oli kansoitettu siunaajilla kyltein ja ristein. Tapahtumia bäkkäriltä seuranneet muut bändit saivat makoisat naurut. Keikan aikana oli outo vastakkainasettelu: lavan etupuolella kenttä oli täynnä bändin faneja, kun lavan takapuolella metsässä ja tienvarsilla oli kymmenittäin ihmisiä, jotka edelleen kädet kohotettuina risteineen siunasivat tapahtumaa.

Keikan jälkeen starttasi helluntailaisten Ozzyn käännytysiskun kolmas näytös. Yhtyeen bussien lähtiessä backstagelta kohti Rengonharjua heidät yritettiin pysäyttää. Bändin siirtäminen lentoasemalle poliisin saattaessa ja liikennettä ohjaamalla olikin taidonnäyte saumattomasta yhteistyöstä poliisin ja järjestyksenvalvonnan välillä, ja puinen risti kantajineen joutui väistymään sivummalle. Bussit saavat seurakseen joka tapauksessa helluntailaisten saattojoukon, joka lentokentälle päästyä sijoittui kiitoratoja eristävän verkkoaidan taakse. Yhtyeen kulkuneuvot ajoivat turvallisesti lentokoneiden viereen, mutta ryhmän koneeseen nousemista säesti megafonilla tajuntaan tunkeutuva sanomanlevitys. Sharonia huvitti tuossa vaiheessa jo koko juttu. Huumorintajua riitti myös Ozzylla: toinen kone oli jo valmiina lähtöön kiitotien päässä, kun toinen koneista pudotti yllättäen kierroksia. Ovi avautui ja portaat laskettiin. Ozzy asteli portaat alas ilkikurisesti hymyillen, laski housunsa, pyllisti saattojoukolle, läimäytti itseään perseelleen ja huusi: ”Kiss my ass!” Housut ylös, iloinen vilkutus meille ja mies koneeseen. Siihen päättyi Ozzyn Suomen vierailu.

Esa Koivio on toiminut 80-luvulta saakka Provinssirockin ohjelmakonsulttina. Timo Ristimäki on valvonut järjestystä Provinssirockissa vuodesta 1983.

Suurten anteeksipyyntöjen saattelemana catering-henkilöstön puolesta mies pääsi takaisin lavalle.

HEY, WHERE'S THE TOILET?

Teksti: **Sini Latvala**
Päälavan catering

PROVINSSIROCKISSA EI ARTISTEILLE LAITETA RANNEKETTA käteen ja passeja he eivät käytä esiintyessään. Aina ei ehdi ennen festivaalia googlettaa kaikkia artisteja, jotka omalle lavalle tulevat esiintymään. Vaikka kuvan olisikin artistista jossain nähnyt, ei henkilöä välttämättä tunnista livenä. Vuonna 2011 Päälavan catering-vastaavat olivat eräänä iltana juuri saaneet lavajuomat vietyä ja odottelivat seuraavan pukukopin purkamista lavan taka-alueella. Juuri ennen Pendulumin keikkaa tuntematon mies juoksenteli lavan takana huutaen catering-vastaaville "Hey, where's the toilet?" Toinen vastaavista katsoi kummastuneena erikoista säntäilijää ja ihmetteli: "Tunnetko tuon? Sillä ei ole mitään passeja, taitaa olla luvatta täällä". Näiden päättelyjen perusteella mies ohjattiin alueen ulkopuolelle bajamajaan. Kävi ilmi, että hän oli Pendulumin laulaja Rob Swire. Onneksi Rob oli kuitenkin pelimies ja hän selitti itsensä takaisin backstage-alueelle. Suurten anteeksipyyntöjen saattelemana catering-henkilöstön puolesta mies pääsi takaisin lavalle. Keikan jälkeen hän tuli vielä moikkaamaan ja kiittämään vastaavia kaikesta. Iloisten vilkutusten kera saatiin bändi matkaan kohti seuraavaa keikkaa.

Crowdsurfing in action
// Kuva Kimmo Kujanpää

Ravintolaraksaa talkooketjussa
// Kuva: Markus Välimaa

UNETON TÖRNÄVÄLLÄ

Teksti: **Ulla Riihimäki**
Ravintolavastaava

OLEN SAANUT OLLA MUKANA JÄRJESTÄMÄSSÄ IHMISTEN JUHLAA, SIELTÄ RAVINTOLAPUOLELTA KÄSIN. Ensimmäinen kosketus Provinssiin itselläni oli vuonna 1997, asiakkaan roolissa, mutta oma työni ravintola-alalla jossain määrin veti itseäni työntekijän rooliin. Ensimmäinen vuosi taisi olla 2005 talkoolaisen roolissa ja siitä eteenpäin olenkin joka vuosi ollut mukana, joko vastaavana ravintolassa ja vuonna 2011 koko festivaalin ravintolapäällikkönä. Tuosta vuodesta 2011 ja muistakin olisi varmasti monta tarinaa kerrottavana, on äärimmäisen vaikea valita niiden joukosta yksi kerrottavaksi, mutta tässä ravintolapäällikkövuodeltani muutamia poimintoja.

Vastasin puhelimeen noin 400 kertaa viikonlopun aikana, kommunikoin järjestyksenvalvojien kanssa yhdellä radiopuhelimella ja ravintolahenkilökunnan kanssa toisella, joten välillä olin aika kakofonisessa tilanteessa, kun kaikki kanavat huusivat yhtä aikaa. Kun ääni loppui tai ei ollut yhteyttä verkkoon, siirryimme tekstiviesteihin, joita lähetettiin noin 300 kappaletta viikonlopun aikana.

Viikonlopun unimäärä ei juuri päätä huimaa. Menin nukkumaan noin kello 05.50 ja heräsin 06.30, sunnuntaiaamuna nukuin hieman pidempään, ehkä seitsemään. Kävelin lukemattomia kilometrejä, kengillä ja ilman. Luulisi, että raskas työ vaatii raskaat huvit, mutta ei. A1:n eli olutraksan ja varaston jengin kanssa emme lähteneet päätösbileisiin, vaan purimme sunnuntain ja maanantain välisenä yönä baareja, jotta panimon tyypeillä olisi helppo saapua maanantaina hommiin. Toki yhteisessä karonkassa otimme irti sen, mistä olimme tuona iltana jääneet paitsi: ”pari purkkia ja jallua”.

Kaiken roudauksen, kävelyn, vähän unen ja raskaan työn jaksaa, kun on huiput asiakkaat, ystäviä ympärillä, menoa ja meininkiä. Ennen kaikkea olen saanut tutustua ja olla osa mahtavaa porukkaa, joka tekee Ihmisten Juhlaa! Toivottavasti yhteisiä vuosia on vielä monta edessä.

TUBORG

karma

KAUPPATORI 3, SEINÄJOKI
WWW.RAVINTOLAKARMA.FI

ONNEA
SELMU
20 V.

Amarillo®

Kauppatori 3, Seinäjoki

EEPEE Ravintolat
Seinäjoen sydämessä

eepee
S-Etukortti
www.eepeeravintolat.fi

Jarno Koskinen

Kimmo Kujanpää

Alue-esiintyjät ovat jo vuosikausia olleet olennainen osa Provinssikokemusta.

DUO TREBBIO: SELMUN PALVELUKSESSA JO VUODESTA 2001

Tekstit: **Matti Mäenpää** ja **Kristian Wuorimaa**
Duo Trebbio esiintyi Provinssirockin avausorkesterina ja alue-esiintyjänä vuosina 2005-2010.
Kuva: **Markku Katajamäki**

MUINOIN, KAUAN ENNEN KUIN KÄSINLYPSY TULI OSAKSI ETELÄPOHJALAISEN MAATILAN PÄIVÄRUTIINEJA, eleli työtätekevän kansan parissa tunnettu, joskin visusti vaiettu ihmisryhmä, kylähullut. Nämä veikeät väkkäräsääret eivät piitanneet tilan töistä tuon taivaallista. He kulutteli vat aikaansa omissa oloissaan pohdiskellen milloin mitäkin kompaa tahi matemaattista pähkinää, jonka olivat päänvaivakseen saaneet. Ongelma ei ollut useinkaan suuren suuri, mutta perusteelliseen mietintään taipuvainen kylähullu saattoi puntaroida pientäkin seikkaa usein päiväkausia, ravinnotta. Viikkotolkulla mietittyään hän sitten kyllästyi ja hakeutui nälissään kaltaistensa seuraan. Jo pian alkoi rallatus raikua yli kirkonkylän! Mekastus kantautui järven yli ja matkallaan se herätteli kansaa aina pitäjän rajojen ulkopuolella saakka. Ai että he jaksoivat tanssia! Jalat iskivät lattiaan ja hanurin palkeet paukkuivat pimenevässä illassa. Sahti virtasi ja nuotiossa tirisi puolikas possu.

Pitkän linjan viihdeammattilaisina voimme todeta, että nerouden ja hulluuden raja on edelleen hiuksenhieno, kuin veteen piiretty viiva. Tanssimusiikki ei synny ainoastaan pitkäjännitteisen, yksinäisen säveltyön tuloksena, vaan korkeatasoisen säveltaiteellisen kokonaisuuden luomiseen tarvitaan aina yleisö. Me olemme lähteneet rohkeasti kansan pariin ja tehneet poikkeuksellisen sinnikästä viihdytystyötä uramme alusta saakka. Raikuvat aplodit kannustavat meidät yhä uudelleen yleisömme eteen kuulemaan sen kaikkein arvokkaimman kiitoksen minkä artisti voi saada: ”Kiitos! Musiikkinne auttoi minut jälleen läpi huomisen”.

EKA KERTA...

PROVINSSISSA

Eka kerta on aina eka kerta. Se ei välttämättä ole se paras kerta, mutta se on se mieleenpainuvin, noloin, kivuliain ja jännittävin.

Koonti: **Marko Kivelä**

OLLAAN jonkin uuden äärellä, eikä voida olla ihan varmoja siitä, mitä löytyy mistäkin. Joissain tapauksissa ekalla kerralla ei edes päästä itse asiaan vaan innostutaan oheistoiminnasta. Annetaan muutaman Provinssissa vierailleen artistin kertoa omasta ekasta kerrastaan.

KAARLE VIIKATE – VIIKATE

”Laulu- ja säveltapailuyhtyeemme ensimmäinen Provinssirockin keikka tapahtui vuonna 2003. Kustannussyistä taisimme ajaa yötä myöden pelipaikoille ja yöpyä kentän laidalla linja-autossa. Mutta ennen parkkeerausta oli aivan pakko vetää muutamat paskaringit ison kentän ympäri. Taisi olla kesäyön ja sihikäisten aiheuttamaa innostusta ilmoilla. Tai siis kuski ajoi ainoastaan kesäyön voimalla.

Seraavana päivänä eli sunnuntaina oli sitten reilusti tapettavaa aikaa. Meitin veto oli muistaakseni toiseksi viimeisenä päälavaa vastapäätä olevalla stagella. Ennen Kolmatta naista siis.

Päivänhän avasi Agents ja Jorma Kääriäinen, eikä mikään olisi voinut olla paremmin. Edes bussiyön aiheuttama nihkeistä nihkein hiki ja vieressä naputtavat naiset eivät estäneet tunnelman maksimointia.

Omasta keikasta ei ole suurempia muistikuvia. Todennäköisesti kyseessä oli hyvin aikakaudelle tyypillinen Viikate-keikka. Siis laahaavia kappaleita ja vaivautunutta tunnelmaa.

Ensimmäisestä Provinssivisiitistä jäi siis hyvinkin miellyttävä maku suuhun. Voi tosin olla, että aika on kullannut muistoja, sillä järjestävä taho otti V:n soittamaan juhlilleen seuraavan kerran vasta 2010. Mutta sen vuoden keikka täydessä Ylexteltassa taitaa olla edelleenkin paras Viikate-veto of all times!”

SIPE SANTAPUKKI – APULANTA

”Muistan ensimmäisen Provinssin vetomme kuin eilisen päivän. Se oli vuonna 1996, vuosi sen jälkeen kun olimme olleet Törnävällä Tehosekoittimen vieraina ja kolme vuotta sen jälkeen, kun olin tavannut kyseisellä paikalla maailman parhaan bändin. Bad Religion soitti nimittäin Provinssissa 1993, ja suureksi ilokseni huomasin yhtyeen hengailevan Törnävän lavan edustalla ennen omaa Päälavan keikkaansa. Avasin oitis sanaisen arkkuni Greg Graffinille, silloisen elämäni (ja itse asiassa nykysenikin) suurimmalle idolilleni. Greg jutteli ystävällisesti ja kiirettömästi takaisin ja muutaman tunnin päästä omisti keikallaan jopa toivekappaleeni minulle, 15-vuotiaalle heinolalaispunkkarille, jota eivät olleet soittaneet livenä vuosiin. Tästä ja lukuisista muista syistä Provinssiin kiinnittyy erityisen lämmin mielikuva. Provinssin vetoja odottaa aina, niitä jännittää aina ja niiden aikana kokee yleensä jotakin kuolematonta. Juuri sellainen hetki oli vuonna 1996, kun kajautimme Törnävän alkuiltaan ’Mitä kuuluu’-kappaleen ensitahdit. Se oli ensimmäinen kerta, kun oma keikkamme näytti lavalta katsottuna jonkun megabändin konsertilta. Näimme silmän kantamattomiin ulottuvan ihmismassan hyppivän tasajalkaa musiikkimme tahtiin, ja sillä hetkellä ymmärsimme, minkä

1.

Silloin mä olin varma, että närästykseen voi kuolla. Suureksi onneksi Death Hawksien Tenho heitti mulle Rennien. True lifesaver.

vuoksi olimme perustaneet bändimme 5 vuotta aiemmin. Keikan jälkeen tajusimme myös, että meidän toiminnallamme alkoi olla sukupolvea yhdistävä vaikutus."

JOHANNES LEPPÄNEN – FRENCH FILMS

"Omalta keikalta mulle ei ole kauheasti jäänyt mieleen mitään erikoista, vaikka soitinkin aika selvin päin. Muistan vain, että todella hauskaa oli ja yleisöäkin oli runsaasti paikalla. Keikan jälkeen otettiin juomat messiin ja suunnattiin majoitukseen, joka oli jokin koulu jossain vähän matkan päässä. Meininki oli sopivan huuruista ja koulun pihalla oleva leikkipuisto ja futiskenttä sen takana tarjosivat sopivaa virikettä kaiken juomisen ohelle. Minä, Santtu, Mikael ja Tero (meidän tourimanu ja teknikko) otettiin ilo irti siitä miljööstä ja hilluttiin siellä aina seuraavaan päivään saakka mm. juoksukisojen ja keinuhyppelyn merkeissä. Paikallisia asukkaita vitutti se känninen ilakoiminen siinä määrin, että soittivat poliisit paikalle. Kun poliisi saapui, me kuvailtiin videoita Terosta, joka oli sammunut hiekkalaatikolle. Olivat sen verran mukavia, että nauroivat vain koko touhulle ja jättivät asian sikseen. Oltiin tulossa suoraan Hultsfredista ja tuliaiset laivalta meni samana yönä kaikki. Kaiken sen viinan jälkeen alettiin Santun kanssa tuhoamaan vielä sen viimeistä Crowmoor-lavaa, joka on aika karseeta touhua tossa vaiheessa jos kärsii helvetillisestä närästyksestä. Silloin mä olin varma, että närästykseen voi kuolla. Suureksi onneksi Death Hawksien Tenho heitti mulle Rennien. True lifesaver. Nykyään mulla on aina oma paketti matkassa. Kömmittiin siinä iltapäivällä nukkumaan muutamaksi tunniksi. Kun mä heräsin koululta, olivat kaikki muut jo alueella. Lähdin taksilla perään. Tasoteltiin ja kateltiin siinä ainakin Michael Monroen keikka ja Slayer lähes kokonaan. Sen jälkeen lähdettiin vielä yöksi sinne majoitukseen ja aamulla ajeltiin himaan. Peruskauraa sinänsä, mutta ihan kelpo fiilikset jäi kyseisistä festareista."

JOUNI HYNYNEN – KOTITEOLLISUUS

"Mitä muistan ensimmäisestä Provinssi-keikasta? Mitä voisin siitä muistaa, kun en perkele muista myöhempiäkään.

Asiakkaana olin Provinssirockissa ensimmäistä kertaa joskus 90-luvun alussa. Muistan nähneeni silloin ainakin Juice Leskinen Grand Slamin (Taivaan kappaleita levyn jälkeen) sekä Ismo Alangon keikan, joka tehtiin todella isolla show-asenteella. Keikan alussa mies kuoriutui munasta Spinal Tap -tyyliin näyttäen kaljunsa kanssa pieneltä linnunpoikaselta.

Aivan varma en ole siitä oliko nämä keikat samana vuonna. Näihin aikoihin sammuin kuitenkin joen rantaan. Herrasmiehenä riisuin bootsit jalastani ennen nukahtamista. Herätessäni bootsit oli pöllitty ja tilalla oli purjehduskengät. Festarin loppuajan kuljin paljain jaloin, sillä minähän en purjehduskenkiä jalkoihini laita. Olen vieläkin katkera.

Ensimmäinen keikka Provinsissa taisi olla Pronssisen Pokaalin kanssa joskus 90-luvun loppupuolella. Huomasin olevani lavalla pelkissä uikkareissa ja hitsausmaski kasvoillani. Vieressä soitti Mokoman Annala »

kitaraa niin perkeleesti ja velipoika hakkasi tynnyriä. Luulen, että teimme vaikutuksen yleisöön. Nimittäin huonon. Keikkamyyjä tuli vedon jälkeen tarjoamaan lattiamajoitusta jonnekin koululle. Totesimme, että 'kassellaan' ja lopulta nukuimme joen rannalla koivun alla, koska kukaan ei kännipäissään jaksanut etsiä kyseistä majoituspaikkaa. Voi vittu, kun oli hyttysiä! Silloin ajattelin, että majoitustilanteeseen on tultava muutos. Sen jälkeen olemmekin nukkuneet hotelleissa. Reisimajoituksella, jos muuten ei ole huoneita löytynyt.

Kotiteollisuus on ollut Provinssissa lukuisia kertoja, ensimmäisen kerran varmaan joskus 2000-luvun alussa. Keikat menevät päässä iloisesti sekaisin, joten mitään ehdotonta tähtihetkeä en osaa määrittää. Mutta keikkojen jälkeisistä tilanteista ensimmäisenä tulee mieleen se, että YUP:n rumpalin Janne Mannosen sormi on ollut pepussani, minulle on esitelty jääkiekkoilija Jere Lehtinen ja minä olen kysynyt, että kuka vitun Jere, olen tapellut parin toimittajan kanssa vip-teltassa siitä miten epämiellyttävä ihminen ja luonnon vihaaja olen, koska harrastan yksityisautoilua isolla autolla (olin samaa mieltä ja se ärsytti näitä viherpiipertäjiä entistä enemmän), olen tanssittanut samassa tilassa muutamaa naishenkilöä ja tämän jälkeen olen myös juonut jaloviinaa heidän miestensä kanssa.

Kerran koin oudon herätyksen. Avasin aamulla silmäni ja huomasin makaavani jossain toimistossa Seinäjoen keskustassa. Tarkemmin sanottuna sen katutasossa olevalla ikkunalaudalla, josta oli suora näkymä kadulle.

Paras kokemus oli kuitenkin se, kun jonain vuonna, ei nyt niin kovin kauan aikaa sitten, pääsimme basistimme Hongiston kanssa saunomaan keikan jälkeen festarirakentajien kasaamaan tilapäissaunaan joen rannalle. Paikalla ei ollut muita kuin näitä raksajätkiä sekä pari kollia Stam1nasta.

Kerrankin oli rauhallista. Mutta se oli tyyntä myrskyn edellä, sillä me tulemme sinne taas pian. Liian pian."

TEEMU MARKKULA – DEATH HAWKS

"Death Hawks soitti ensimmäisen kerran Provinssissa tänä vuonna eli kesällä 2012. Lähdimme matkaan Tampereelta luottopakullamme 'Lotjakkeella'. Kyydissä oli Death Hawks, kaksi Annaa, yksi Titta ja Räjäyttäjät-basisti Sisse. Saavuimme perille hyvissä ajoin, parkkeerasimme Lotjakkeen lavan taakse ja aloimme purkamaan kamoja valmiiksi keikkaa varten. Pian YleX:n toimittaja Juhani Kenttämaa nappasi meidät yllättäen suoraan radiohaastatteluun liikkuvalla kenttälaitteistollaan. Haastattelussa Riku karjui repiessään pahvilaatikkoa, Tenho puhui mustasta neekerimusiikista inspiraation lähteenä ja minä haukuin herra toimittajaa sekä Death Hawks faneja läskeiksi. T-paidoistamme kun sattuivat olemaan isoimmat koot loppumassa... Katsoimme timanttista keikkaa Räjäyttäjiltä ja aloimme valmistelemaan omaa keikkaamme. Kamat lavalle, kitara vireeseen ja hapsurotsi niskaan.

Muistan seisoneeni keikan aikana bassovahvistimen, miltei jokaisen korokkeen ja monitorin päällä sekä soittaneeni rumpuja. Lisäksi manasin ja siunasin yleisön sekä heitin kuperkeikkoja kitaran kanssa. Yksi parhaimmista keikoista tähän asti!

Viimeisimpänä katsoin Joose Keskitaloa & Kolmatta maailmanpaloa reilusti yhden jälkeen yöllä. Tästä on jotenkin selvitty majoitukseen, jonka pihalle Lotjake oli siihen mennessä parkkeerattu. Seurasi siis kesäyön keikkapakujatkot. Jatkoilla taisi olla DH:n lisäksi Räjäyttäjät ja Joose Keskitalo & Kolmas Maailmanpalo –yhtyeen jäseniä. DJ:nä toimi kuka kulloinkin mutta kuuntelimme ainakin MC5:a ja southern rockin helmiä. Yö taisi vaihtua aamuksi ja päivällä herätessäni joku ystävällinen oli asettanut tyynyni viereen kolme suklaakarkkia.

Lauantaina lähdimme iltapäivällä festarialueelle. Parkkeerasimme Lotjakkeen taas lavan taakse ja lähdimme katsomaan bändejä. Jossain vaiheessa tuli selväksi, että automme on väärässä paikassa ja se tulisi siirtää. Tässä vaiheessa kuitenkin kuskia tähän tehtävään oli mahdoton löytää tai saada kiinni. Kaikkien yritysten ja sekoilujen jälkeen järjestysmiehet olivat jo menettämässä kärsivällisyyttään ja ajamassa meitä pois. Lopulta kuitenkin kuski löytyi ja saimme ajettua Lotjakkeen takaisin majoituksen pihaan. Välissä ehdimme kuitenkin katsomaan esim. Riston, Kyussin ja French Filmsin keikkoja. Samassa majoituksessa meidän kanssa oli myös Irrationals, joiden keikkapakun tavaratila toimii myös saunana. Lauantain loppuilta ja yö meni täten saunoessa.

Sunnuntaina herättyämme kävimme hakemassa t-paidat, kassit ja levyt myynnistä pois. Katsoin myös Kauko Röyhkä & Nartun keikan, jonka jälkeen lähdimme ajamaan Tampereelle. Kyydissä sama porukka kuin tullessa sekä Risto–yhtyeen kitaristi Tuomas Eriksson. Pysähdyimme Juustoportilla hakemaan mukaan matkaeväät, jonka jälkeen matka jatkui hyvän musiikin sekä hyvien ystävien viihdyttävässä seurassa. Itse jatkoin Tampereen jälkeen vielä matkaa Riihimäelle, mistä muistan heränneeni maanantaina iltapäivällä kello viisi. Olo oli harmoninen."

PYHIMYS

"Ensimmäistä kertaa olin Provinssissa isäni kanssa, kun The Prodigy esiintyi ensimmäisen kerran Suomessa. Meidän mummola sijaitsee Lapualla, joten lähdimme suoraan keikan jälkeen takaisin sinne. Ensimmäisen festarin muistaa kuitenkin aina, vaikka ei vielä ihan siihen mutaisimpaan telttaremuamiseen päässyt tutustu-

...ostin pimeän pullon ja sammuin mummon vuoteeseen.

1. **French Films** // *Kuva: Tekla Vali*
2. **Samuli Putro** // *Kuva: Ville Juurikkala*
3. **Pyhimys** // *Kuva: Mika Siren*
4. **Death Hawks** // *Kuva: Eetu Kevarinmäki*
5. **Kotiteollisuus** // *Kuva: Mika Vuoto*
6. **Viikate** // *Kuva: AJ Savolainen*
7. **Apulanta** // *Kuva: Apulanta Oy*

maan. Vasta 14 vuotta myöhemmin palasin paikalle, tuon ajan teinitähtien Jaren ja Villen kanssa. Itse festari jäi silloin väärälle puolelle aitaa ja pitkän ajomatkan jälkeen se vähän harmitti. Kuitenkin keikan jälkeen hotellihuoneen oveen koputti Andy McCoy, joka kutsui meidät seuraansa huoneeseen 420 ja sen jälkeen Pellen keikalle Rytmikselle. Keikalle asti ei koskaan päästy, mutta Andy siellä perimätietojen mukaan kuitenkin oli, joten sunnuntai oli onnistunut ja homma laitettiin kunnialla pakettiin. Aamulla harmiteltiin, kun oltiin menty nukkumaan, juuri ennen kuin Asa oli räpännyt freestyleä YLEX:n toimittajille useamman tunnin putkeen. Ehkä takaisin paluu sujui kuitenkin paremmassa hapessa niiden unien ansiosta. Keikka-autossa soi silloin repeatilla Wiz Khalifan *No Sleep*."

SAMULI PUTRO

"Tietysti olin persaukinen. Tyttöystävän parhaan kaverin mummola oli Seinäjoella ja seniorit Kanarialla. Otimme asunnon haltuun ja pestauduimme talkoolaisiksi. Tehtäväni oli vartioida Saarilavan takana olevaa pientä siltaa, katsoa etteivät passittomat livahda backstagelle. Olin omasta mielestäni aika vakuuttava, juttelin mimmeille ja nyökkäilin esiintyjille. Työvuoroa kesti kaksi tuntia, jonka jälkeen oli kaksi tuntia vapaata ja sitten taas kaksi tuntia työtä. Kaljaa piti juoda harkiten, koska huomattavassa humalassa työskentely olisi johtanut rannekkeen menetykseen. Yöllä heiluin tupakeissani ympäri Törnävänsaarta ja tunsin olevani osa suurempaa kokonaisuutta. Festivaaliportin kupeesta ostin pimeän pullon ja sammuin mummon vuoteeseen. Seuraavana aamuna näin Saarilavan taka-alueella Susanne Vegan ja yritin flirttailla. Ei lähtenyt tulille Ameriikan Susa."

SELMUN 20 VUOTTA

- POIMINTOJA YHDISTYKSEN TOIMINNASTA -

1992

SYYSKUU 15.9. Seinäjoen Elävän musiikin yhdistys Selmu ry perustetaan. Ensimmäiseksi toiminnanjohtajaksi nimitetään Jarmo Latva-Äijö.

MARRASKUU Selmun klubitoiminta käynnistyy Selmun pikkujouluilla Kantakrouvissa. Klubit jatkuivat Krouvissa koko vuoden 1993.

1994

TAMMIKUU B-klinikka käynnistyy vanhalla Nuoristotalolla. Ilta oli menestys. Esiintymässä olivat Dreadline sekä Höylää Boys & Girls. B-klinikat kestivät vain kevätkauden. Rakennus purettiin vuoden lopulla.

HELMIKUU Juha Koivisto toiminnanjohtajaksi.

KESÄKUU Provinssirock 11.-12.6.1994. Esiintyjinä mm.: Therapy? (UK), Black Sabbath (UK), NOFX (USA), Andy McCoy & Shooting Galler, CMX, Absoluuttinen nollapiste.

1996

KESÄKUU Provinssirock 8.-9.6.1996. Esiintyjinä mm.: The Cure (UK), Iggy Pop (USA), Ash (UK), Sugar Ray (USA), Michael Monroe Band, Apulanta, Karkkiautomaatti, 22-Pistepirkko. Melkoiset tappiot..

MARRASKUU Club Walas syntyy. Selmu alkoi järjestämään klubeja ravintola Huipussa. Myös Walas-sanomia julkaistiin jonkin aikaa. Syksyllä -97 klubit siirtyivät hotelli Lakeuden Bella Donnaan.

JOULUKUU Selmun kiertävä kulttuuripalkinto ja tunnustus elävän musiikin eteen tehdystä työstä, Selmu-leka, jaetaan ensimmäisen kerran. Palkinto menee Juha Juonen perheelle.

1997

KESÄKUU Provinssirock 13.-15.6.1997.Esiintyjinä mm.: Prodigy (UK), Primus (USA), Apollo 440 (UK), Placebo (UK), The Cardigans (SWE), Biohazard (USA), Millencolin (SWE). Neil Young & Crazy Horse (USA) peruuntui. Ensimmäinen kolmipäiväinen Provinssirock. Ajankohtaa siirrettiin viikkoa myöhemmäksi ja yhteistyö ruotsalaisen Hultsfredin ja virolaisen Rocksummer-festivaalin kanssa aloitettiin.

JOULUKUU Selmu-leka Mira Koposelle.

15.9.1992 ALKURÄJÄHDYS | '93 SELMU RY:N EKA PROVINSSI | '94 B-KLINIKKA TOIMINNASSA | '98 PRO

1993

KESÄKUU Selmun ensimmäinen Provinssirock 12.-13.6.1993. Festivaalista tehtiin pienimuotoisempi. Esiintyjinä mm.Sugar (USA), Die Krupps (D), Bad Religion (USA), Eppu Normaali, Kauko Röyhkä, Valse Triste.

1995

HUHTIKUU Seinäjoen kaupunginhallitus myönsi Selmulle vuokravapauden Törnävän saaren alueesta.

KEVÄT Selmu järjesti klubi-iltoja yhteistyössä hotelli Sorsanpesän kanssa.

KESÄKUU Provinssirock 11.-11.6.1995. Esiintyjinä mm.: Faith No More (USA), Moby (UK), Suede (UK), Sheryl Crow (USA), Danzig (USA). Erittäin menestyksekäs Provinssi Selmulle.

ELOKUU Selmu osallisena menestyksekkään Rocky Horror Show –rock-musikaalin toteuttamiseen Seinäjoen kaupunginteatterissa.

1998

KESÄKUU Provinssirock 12.-14.6.1998. 20. Juhlavuoden kunniaksi kotimaisiin artisteihin panostettiin erityisesti. Esiintyjinä mm.: Garbage (USA), Faithless (UK), Kent (SWE), Misfits (USA), Apocalyptica, Stratovarius, Egotrippi, Ultra Bra.

SYYSKUU Toiminnan uudelleenjärjestely: Selmu hankki toimistotilat Seinäjoen keskustasta. Juha Koivisto nimitettiin promoottoriksi, Juha Juoni toiminnanjohtajaksi ja Petteri Karri tuotantopäälliköksi.

LOKAKUU Provinssirock voitti ensimmäistä kertaa jaetun Vuoden tapahtuma -palkinnon alan ammattilaisten keskuudessa Musiikki & Media –tapahtumassa.

JOULUKUU Selmu-leka Juha Koivistolle

1999

HELMIKUU Konemusiikkiin keskittyvä Club Pingviini käynnistyy suuren suosion saattelemana, mutta loppuu pian lieveilmiöiden aiheuttamien järjestyshäiriöiden takia.

MAALISKUU Lissu Vaivila Selmun taloussihteeriksi.

KESÄKUU Provinssirock 18.-20.6.1999. Esiintyjinä mm.: Manic Street Preachers (UK), Skunk Anansie (UK), Blur (UK), Guano Apes (D), Bloodhound Gang (USA), Children of Bodom, Jimi Tenor, Rasmus. Robbie Williams (UK), Stereophonics (UK) sekä Everlast (USA) peruuntuivat. Ylen ja Provinssirockin yhteistyö alkoi.

MARRASKUU Tuotantoyhtiö Profest Oy perustetaan. Yhtiön ensimmäinen iso hankinta oli uusi päälava Provinssirockiin, joka oli aikanaan Suomen suurin.

JOULUKUU Selmu-leka Esa Vienamolle (Promo 2000).

2001

TAMMIKUU Selmu on mukana perustamassa Surf ry:tä (Suomen rockfestivaalit ry).

TOUKOKUU Finland Festivals valitsee Provinssirockin vuoden festivaaliksi.

KESÄKUU Provinssirock 15.-17.6.2001. Esiintyjinä mm.: Tool (USA), Limp Bizkit (USA), Weezer (USA), The Offspring (USA), The Soundtrack of Our Lives (SWE), Godsmack (USA), Ultra Bra, Don Johnson Big Band. Outkast (USA) ja Muse (UK) peruuntuivat.

ELOKUU Juha Juoni lähtee Selmun toiminnanjohtajan vakanssilta Helsinkiin uusien haasteiden pariin.

JOULUKUU Selmu-leka Jarmo Latva-Äijölle (Rockdata).

2003

2003 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:SSÄ JÄSENIÄ 130 HENKEÄ.

TAMMIKUU Fimic valitsi Seinäjoen Popcity-kaupungiksi. Popcityn tarkoituksena oli kasvattaa Seinäjoen asemaa musiikkikaupunkina ja auttaa valittuja bändejä breikkaamisessa. Seinäjoen yhtyeet olivat Georg Kalliola & JooJoo-Miehet, Kayah, Kuolleet Intiaanit, Stigma, Trigon ja Velvetcut.

Harri Pihlajamäki Selmun toiminnanjohtajaksi.

KESÄKUU Provinssirock 13.-15.6.2003. Esiintyjinä mm.: Massive Attack (UK), Audioslave (USA), The Dandy Warhols (USA), Audio Bullys (UK), The Raveonettes (DK), Flogging Molly (USA), Sweatmaster, Tehosekoitin.

SYYSKUU Yhdistysasemastaan huolimatta Selmu asetettiin arvonlisävelvolliseksi ja tuloveron piiriin.

JOULUKUU Selmu-leka Meemu Haverille.

VINSSI VALITAAN VUODEN TAPAHTUMAKSI

’00 MOBY DISC PERUSTETAAN

’04 DAVID BOWIE PROVINSSISSA

2000

TOUKOKUU Selmun omistama Profest Oy perusti Moby Disc -levy-yhtiön, jonka ensimmäinen kiinnitys oli Jaarli Padington. Moby Disc on historiansa aikana julkaissut mm. Kuolleiden Intiaanien, Jaarli Padingtonin, Hamilton Grooven, The Odorantsin, Pikkupahan, The Knobin, Komedia Vulgarian ja Virkavallan tuotantoa.

KESÄKUU Provinssirock 16.-18.6.2000. Esiintyjinä mm.: Rage Against The Machine (USA), Queens of the Stone Age (USA), Travis (UK), Deftones (USA), Kelis (USA), HIM, Kemopetrol, The Crash. Provinssirockin yleisöennätys 57 000 kävijällä.

ELOKUU Seinäjoki isännöi Rockfutis SM -kisoja

LOKAKUU Provinssirock valitaan jälleen vuoden tapahtumaksi.

JOULUKUU Selmu-leka Harri Pihlajamäelle.

Selmu järjestää ensimmäisen alaikäisille suunnatun Puhalla Nollat -konsertin Seinäjoki Areenalla.

2002

2002 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 94 HENKEÄ.

KESÄKUU Provinssirock 14.-16.6.2002. Esiintyjinä mm.: Rammstein (GER), Dream Theater (USA), Slayer (USA), Super Furry Animals (UK), Röyksopp (NO), The Hellacopters (SWE), Maija Vilkkumaa, Sara, Kuolleet intiaanit.

JOULUKUU Risto Vuoriselle Selmu-leka.

2004

2004 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 126 HENKEÄ.

TAMMIKUU Selmu Tangomarkkinoiden osakkaaksi.

KESÄKUU Provinssirock 18.-20.6.2004. Esiintyjinä mm.: David Bowie (UK), Exodus (USA), Air (FRA), The Hives (SWE), The Roots (USA), Black Eyed Peas (USA), Scissor Sisters (USA), Groove Armada (UK), Meshuggah (SWE), Disco Ensemble, Negative.

LOKAKUU Huonon bändikämppätilanteen parantamiseksi järjestetään No Place To Rock! -mielenosoituskonsertti Seinäjoen Kauppatorilla. Tapaus sai paljon huomiota ja kaupunki myönsi tukensa bändikämppätoiminnalle. Harjoitustilat remontoitiin Rytmikorjaamolle.

Provinssirock voittaa Vuoden tapahtuma -tittelin.

JOULUKUU Selmu-leka Essi Nurmelle.

2005

2005 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 97 HENKEÄ.

TAMMIKUU Seinäjoki isännöi ensimmäistä kertaa Rocksalibandyn SM-kisoja.

HUHTIKUU Selmu järjestää Zen Cafén keikan Postiautovarikolle. Ilta on menestys, jonka pohjalta klubikonseptia aletaan kehittää isommin.

KESÄKUU Provinssirock 17.-19.6.2005. Esiintyjinä mm.: Nine Inch Nails (USA), The Mars Volta (USA), Mew (DK), Marilyn Manson (USA), Slipknot (USA), Turbonegro (NOR), The Bravery (USA), Nightwish, Stam1na, Lauri Tähkä ja Elonkerjuu.

LOKAKUU Provinssirock vuoden tapahtumaksi.

JOULUKUU Selmu-leka Juha Peuralalle (Bar 15).

2007

2007 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 500 HENKEÄ.

KESÄKUU Provinssirock 15.-17.6.2007. Esiintyjinä mm.: Tori Amos (USA), Lamb of God (USA), Velvet Revolver (USA), Patti Smith And The Band (USA), Animal Alpha (NOR), Oh No Ono (DK), Risto, Rubik, Swallow the Sun. Amy Winehouse (UK) peruuntui.

ELOKUU Selmun Profest Oy järjestää Mikkelissä ensimmäisen Jurassic Rockin 10.-11.8.2007.

LOKAKUU Parhaan Tuottajan Profiili -hanke alkaa. Jatkuu vuoden 2010 loppuun.

JOULUKUU Selmu-lekan saa Marko Kivelä.

Petteri Karri perusti iProd Oy:n ja siirtyi yksityisyrittäjäksi.

'06 RYTMIKORJAAMO AVATAAN

'07 ENSIMMÄINEN JURASSIC ROCK

'08 30. PROVINSSIROCK - LOPPUUNMYYTY

2006

2006 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 179 HENKEÄ.

HELMIKUU Rytmikorjaamo-klubi avataan vanhan postiautovarikon tiloihin. Ensimmäisenä esiintyjänä Eläkeläiset.

Selmun ja Seinäjoen ammattikorkeakoulun kulttuurituotannon opiskelijoiden yhteistuotanto Alku.-bändikatselmus.

KESÄKUU Provinssirock 16.-18.6.2006. Esiintyjinä mm.: Alice in Chains (USA), In Flames (SWE), Within Temptation (NED), Gnarls Barkley (USA), Soulfly (BRA/USA), Strapping Young Lad (CAN), Lapko, Amorphis, Regina, Seminaarimäen mieslaulajat.

ELOKUU Seinäjoki isännöi jälleen Rockfutiksen SM-kisojat.

JOULUKUU Selmu-leka Lissu Vaivilalle.

2008

2008 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 322 HENKEÄ.

TAMMIKUU Selmu ry, Seinäjoen Teknologiakeskus (nyk. Frami Oy) sekä Seinäjoen kaupunki perustavat Rytmikorjaamo Oy:n, ostavat kaikki Postiautovarikon tilat ja aloittavat rakennuksen saneerauksen kulttuurikeskukseksi.

KEVÄT Provinssirock liittyy Maran (matkailu- ja ravintoalan liitto) jäseneksi.

KESÄKUU Juhlavuosi: 30. Provinssirock 13.-15.6.2008. Esiintyjinä mm.: Foo Fighters (USA), Linkin Park (USA), Justice (FRA), Serj Tankian (USA), Billy Talent (CAN), Paramore (USA), Coheed and Cambria (USA), Danko Jones (CAN), Dinosaur jr. (USA), Municipal Waste (USA), The Sounds (SWE), Paula Koivuniemi, Scandinavian Music Group. Festivaali myytiin loppuun.

ELOKUU Jurassic Rock Mikkelissä 8.-9.8.2008. Ensimmäinen Jelmu ry:n kanssa yhteistyössä tehty Jurassic.

LOKAKUU Provinssirockille jälleen voitto Vuoden tapahtuma -kategoriassa Music Industry Awardseissa.

JOULUKUU Selmu-leka Ville Wahlroosille. Jarkko Salo aloittaa Selmulla vahtimestarina.

2009

2009 TOIMIKAUDELLA SELMUN JÄSENIÄ 283 HENKEÄ.

TAMMIKUU Milla Hautala vastaamaan Selmun tiedotuksesta ja markkinoinnista, Marko Kivelä Rytmikorjaamon tuottajaksi. Vakinaistetaan tuotantopäälliköksi vuoden lopulla.

HUHTIKUU Selmu äänentoistopalveluyhtiö AMS Oy:n osakkaaksi.

KESÄKUU Provinssirock 12.-14.6.2009. Esiintyjinä mm.: Nick Cave & The Bad Seeds (AUS), Manowar (US), Editors (UK), Opeth (SWE), The Ting Tings (UK), Seasick Steve (US), Supergrass (UK), Emilíana Torrini (IS), Raised Fist (SWE), Veto (DK), Vesa-Matti Loiri, Murmansk, Joensuu 1685.

ELOKUU Jurassic Rock Mikkelissä 7.-8.8.2009.

LOKAKUU Selmu ry ja Jelmu ry vahvistavat yhteistyötään aloittamalla talkoovaihdon. Rytmikorjaamon talkoolaiset käyvät tutustumassa Lutakon talkootoimintaan ja päinvastoin.

MARRASKUU Selmun hallitus saa Päivi Alaniskasta ensimmäisen naispuheenjohtajansa.

JOULUKUU Selmu-leka annetaan Markku Laulajalle (Markun musiikki).

Lauri Tähkä & Elonkerjuu soitti kolme loppuunmyytyä iltaa peräkkäin. Rytmikorjaamolle myönnetään Pohjanmaan taidetoimikunnan Nuorisokulttuuripalkinto.

2011

2011 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 400 HENKEÄ.

TAMMIKUU Seinäjoki isännöi toistamiseen Rocksalibandyn SM-kisoja.

MAALISKUU Innovatiivinen tapahtumatiedottaminen ja -markkinointi -hanke alkaa. Hanke kestää toukokuun loppuun saakka.

HUHTIKUU Suomen Kulttuurirahaston Etelä-Pohjanmaan rahasto myönsi tukea Selmun 20. juhlavuoden järjestelyihin.

KESÄKUU Provinssirock 17.-19.6.2011. Esiintyjinä mm.: System Of a Down (US), Avenged Sevenfold (US), Wolfmother(AUS), DJ Shadow (US), Social Distortion (US), The Vaccines (UK),Graveyard (SWE), Katri Helena, Escape the Fate (USA) perui. Ennätysyleisö 81 000 kävijällä.

HEINÄKUU Saku Kaunismäki aloittaa Selmu ry:ssä ravintolapäällikkönä.

ELOKUU Jurassic Rockin (12.-13.8.2011) ennätysyleisö. Visulahteen saapui likimain 20 000 juhlijaa. Esiintymässä mm.Wiz Khalifa, Flogging Molly, Soilwork, Stam1na.

SYYSKUU Rytmikorjaamo valmistuu luovien alojen keskukseksi. Avajaisia juhlitaan mm. Kauko Röyhkä, Riku Mattilan ja Samae Koskisen keikoilla. Selmu ry:n toiminta laajenee lounas-kahvila ja tilausravintola Café Jakarin myötä.

JOULUKUU Selmu-leka Mika Virkkalalle.

'11 SYSTEM OF A DOWN PROVINSSISSA / '11 RYTMIS LUOVIEN ALOJEN PÄÄMAJAKSI / '12 SELMU 20 VUOTTA

2010

2010 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 345 HENKEÄ.

MAALISKUU Selmu on mukana musiikkialan ammattilaisille suunnatun MARS-tapahtuman luomisessa. Muut järjestävät organisaatiot ovat Sibelius-Akatemia, Rytmi-instituutti, Seinäjoen Teknologiakeskus Oy, Seamk sekä SEEK. MARS järjestetään neljännen kerran 6.-9.2.2013.

The Baseballsin keikan kaikki 1000 lippua myytiin loppuun viidessä minuutissa.

HUHTIKUU Selmu ry järjestää yhteistyössä Louhimon ja Etelä-Pohjanmaan opiston kanssa ensimmäistä kertaa Eskarifestarit Seinäjoen seudun esikoululaisille.

KESÄKUU Provinssirock 18.-20.6.2010. Esiintyjinä mm.: 30 Seconds to Mars (US), Cypress Hill (US), Bullet for My Valentine (UK), Pendulum (AUS/UK), Paloma Faith (UK), Crystal Castles (CAN), Jello Biafra and the Guantanamo School of Medicine (US), Kari Tapio, Reckless Love. Wolfmother (AUS) ja Hellyeah (USA) peruuntuivat.

ELOKUU Jurassic Rock Mikkelissä 13.-14.8.2010. Kestävää kehitystä tapahtumatuotannossa -hanke alkaa. Kesto 5 kk.

JOULUKUU Selmu-lekan saa Kari Perkiö.

2012

2012 TOIMIKAUDELLA SELMU RY:N JÄSENIÄ 343 HENKEÄ.

TAMMIKUU Massa-hanke käynnistyy, tarkoituksena kehittää tapahtumajärjestäjien ja alaan liittyvien yritysten yhteistyötä ja toimintaa.

KESÄKUU Provinssirock 15.-17.6.2012. Esiintyjinä mm.: Mastodon (US), M83 (FRA), Kyuss Lives! (US), Eagles of Death Metal (US), Example (UK), Snow Patrol (UK), Rise Against (US), The Gaslight Anthem (US), Bat for Lashes (UK), OFF! (US), Joey Beltram (USA), Danny, Notkea Rotta, French Films. Steve Aoki (USA) peruuntui.

Selmu sai Valtion Säveltaidetoimikunnalta kolmivuotisen avustuksen ammattilaisyhtye Laitakaupungin orkesterin toiminnan tukemiseen. Hanke käynnistyy elokuussa.

ELOKUU Jurassic Rock 10.-11.8.2012.

LOKAKUU Rytmikorjaamolla vierailevat mm. W.A.S.P. ja Billy Talent.

SYYSKUU 15.9.2012 Selmu täyttää 20 vuotta! Tätä juhlitaan Rytmikorjaamolla koko kansan juhlalla lastentapahtumineen ja iltaklubeineen. Esiintymässä mm. Iiris (EST), The Flaming Sideburns, Pauli Hanhiniemi, Duo Trebbio ja Happojaskat sekä Sansa.

Stopteltat®

Tapahtumien keskipiste

© Jussi Hellsten

Mainos

Santala

Suomen Suurimmalla Tulostimella

Taustakankaat

Festivaaleille & Bändeille

Myös kyltit, teippaukset ja tarrat

www.santala.net

Sibelius-Akatemian 21-vuotias Seinäjoen yksikkö onnittelee 20-vuotiasta Selmua!

Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö toimii musiikin alalla kouluttaen, kehittäen ja tutkien: Seinäjoella voi opiskella rytmimusiikkia populaari- ja kansanmusiikin kaksivuotisessa maisterikoulutuksessa ja lyhytkursseillamme voi perehtyä niin klassiseen musiikkiin, orkesterinjohtoon kuin rytmimusiikin eri lajeihin.

Populaarimusiikin Epanet-professori luotsaa tutkimustoimintaa sekä tohtorikoulutusta ja kehittämishankkeissa edistämme musiikin tekijöiden osaamista sekä festivaalijärjestäjien tietotaitoa. Taiteellinen toimintamme koostuu konserteista ja pienistä tapahtumista. Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö on myös yksi valtakunnallisen musiikkitapahtuma MARSin perustajaorganisaatioista.

Toimimme Seinäjoella Rytmikorjaamolla ja olemme osa Seinäjoen yliopistokeskusta.

SIBELIUS-AKATEMIA

Sibelius-Akatemia, Vaasantie 11, 60100 Seinäjoki | www.siba.fi/seinajoki | seinajoki@siba.fi

SELMU LÄHTI

MARSiin

Seinäjokelaiset musiikkialan toimijat – Selmu ry mukaan lukien – kokoontuivat vuonna 2009 keskustelemaan projekteistaan ja päivittämään tietojaan keskenään. Kävi ilmi, että useammalla organisaatiolla oli suunnitelmissa järjestää omanlaisensa tapahtuma tulevalle alkuvuodelle.

Teksti: **Noora Kumpulainen & Heidi Välkkilä** *Kuvat:* **AJ Savolainen**

SEINÄJOEN MUSIIKKITAHOT päättivät

yhdistää voimansa, minkä tuloksena vuonna 2010 järjestettiin valtakunnallinen tapahtuma alan ammattilaisille, tutkijoille, opiskelijoille ja harrastajille. Oli syntynyt musiikin talvifestivaali MARS (music, assembly, research, showbusiness). Nykyään tapahtumarungon muodostavat seminaarit, nousevia yhtyeitä esittelevät showcase-illat, tekniikkaesittelyt, musamessut sekä ainutlaatuinen ilmapiiri.

MARS ON VAKIINNUTTANUT ASEMANSA JA HELMIKUUSSA 2013 MUSIIKKIVÄKI LÖYTÄÄ TIENSÄ JÄLLEEN SEINÄJOELLE. Tapahtuma on löytänyt kameleonttimaisen luonteen, jokainen vuosi tuo tullessaan jotain uutta. Järjestävät tahot ovat pusertaneet ydinohjelman ympärille myös livestudion, musiikin tutkijoiden symposiumin, Levymessut, Downfestin, etkoja, jatkoja ja diskoja. Tulevaan MARSiin lisäpotkua tuo mm. co-writing -sessio Hittitehdas Live. Olennainen osa tapahtumaa ovat myös seminaaripuhujat ulkomailta.

MARS 2012 KERÄSI KAIKEN KAIKKIAAN NOIN 1800 KÄVIJÄÄ. Showcase-keikkoja MARSissa on nähty mm. seuraavilta bändeiltä: Death Hawks, Reckless Love, Bon Jouni, Mr. Peter Hayden, Kairon; IRSE!, Streak and the Raven, The Irrationals, Sara, Tuomas Henrikin Jeesuksen Kristuksen Bändi, Nancy, Domovoyd, Carnalation.

MARS järjestetään neljännen kerran Seinäjoella Rytmikorjaamolla 6.-9.2.2013.

WWW.MARSFESTIVAALI.FI

MARSia järjestävät *Sibelius-Akatemian Seinäjoen yksikkö, Seinäjoen Elävän musiikin yhdistys Selmu ry, Rytmi-Instituutti, Frami Oy, Seinäjoen ammattikorkeakoulu ja Louhimo. Työryhmän spiritual leaderina toimii Jutta Jaakkola. Tapahtuman pääyhteistyökumppani on Seinäjoen seudun elinkeinokeskus SEEK.*

ELMU-LIIKE

KANSALAISJÄRJESTÖJEN KETJUSSA

Vuodet 1977 ja 1978 ovat monella tavalla vedenjakajia suomalaisen rockin historiassa. Tuolloin saivat alkunsa monet uudet asiat, joilla on ollut kauaskantoinen merkitys koko myöhemmälle kotimaisen rytmimusiikin skenelle: Sex Pistols, Ramones ja muut punkrockin pioneerit tulivat laajemmin tunnetuiksi Suomessa, ensimmäiset ”uuden aallon” kotimaiset yhtyeet aloittivat toimintansa, ensimmäiset elävän musiikin yhdistykset perustettiin. Tähän samaan ajanjaksoon kuului myös Provinssirockin alku Seinäjoella vuonna 1978.

Teksti: **Vesa Kurkela** *Populaarimusiikin tutkimusprofessori, Sibelius-Akatemia*

SAMAAN AIKAAN moni 70-lukulainen ilmiö alkoi jo olla selvästi pois muodista. Taistolainen opiskelijaliike ja siihen liittyvä poliittinen laulu veteli viimeisiään, vaikka sen päätapahtuma, Helsingin laulufestivaali, pysyikin hengissä tehokkaan organisaation varassa pitkälle seuraavalle vuosikymmenelle. Progressiivinen rock ja sen kotimaiset superbändit Tasavallan presidentti ja Wigwam eivät enää innostaneet nuorempaa ikäluokkaa, joka jakautui punkin kannattajiin ja fiftareihin, vanhan rockin kierrättäjiin. Aivan uutta oli itse tekemisen halu. Kollaa kestää -yhtyeen Jyrki Siukosen sanoin ”jokainen oppii soittamaan ja jokaisella on oikeus soittaa vaikkei oppisikaan”. Tällainen rajattomuus ja tasa-arvo innosti ja yhdisti, se oli omiaan lisäämään nuorison aktiivisuutta rock-musiikkia kohtaan.

Trendien ja musiikkityylien vaihtuminen uusien ikäpolvien myötä on ollut ja on edelleen ominaista rytmimusiikin kehitykselle, ja siinä mielessä 1970-luvun loppu ei vielä nouse erikoisasemaan. Erikoiseksi sen tekee musiikkitoiminnan taustalla oleva elävän musiikin liikehdintä. Helsinkiin perustettiin Elävän musiikin yhdistys, ELMU ry, keväällä 1978. Sen tarkoitus oli yhdistyksen sääntöjen mukaan ”yhdistää musiikintekijät ja kuluttajat yhteiseen toimintaan elävän musiikin esittämismahdollisuuksien lisäämiseksi ja suomalaisen musiikin laadun ja musiikkitietoisuuden parantamiseksi”. Helsinkiläinen yhdistys sai paljon julkisuutta valtamediassa, ja muun Suomen nuoriso tuli nopeasti tietoiseksi Elmu-aatteesta. Idealla oli selvä sosiaalinen tilaus, ja elävän musiikin yhdistyksiä syntyi varsin nopeassa tahdissa ympäri maata. Yksi ensimmäisistä oli Vaasan läänin kehittyvän musiikin yhdistys KEMU, Seinäjoen Selmun edeltäjä.

Ensimmäisen Elmun kehittämis-

Torviseitsikot olivat muuttuneet rockbändeiksi ja kansantanssiharrastus pogoamiseksi

pyrkimyksissä korostuvat musiikintekijöiden ja yleisön välinen yhteistyö sekä musiikin esityspaikkojen kehittäminen, minkä lisäksi monissa yhdistyksissä haluttiin parantaa myös paikallisten bändien harjoitustiloja ja koulutusmahdollisuuksia. Kyse oli hyvinkin tietoisesta toiminnasta, jolla oli selkeä tausta. Tekstin maininta ”tietoisuudesta” ja laadun kehittämisestä” antaa jo osviittaa tuon taustan ideologisesta suunnasta.

ELMUJEN TAUSTAT

Elmu-liike ei tietenkään syntynyt tyhjästä. Sillä oli ainakin kolme taustavaikuttajaa, joskin niiden suoraa yhteyttä liikkeen syntyyn on vaikea osoittaa. Ruotsissa oli aivan 1970-luvun alusta lähtien vaikuttanut Musikrörelsen. Tällä vaihtoehtoliikkeellä oli monia samankaltaisia päämääriä kuin suomalaisilla elmuilla. Sen tarkoitus oli aktivoida nuorisoa omaehtoiseen musiikintekoon ja uusiin vaihtoehtoisiin musiikkimuotoihin. Toiminnan keskeisenä sisältönä olivat erilaiset klubi-illat ja festivaalit, jotka perustuivat läheiseen vuorovaikutukseen muusikkojen ja yleisön välillä. Mutta toisin kuin suomalaiset elävän musiikin yhdistykset, ruotsalainen musiikkiliike oli selvästi vasemmistolainen ja antiamerikkalainen eikä rakentanut toimintaansa rockin ympärille. Vaihtoehtoa ja edistystä ruotsalaisille merkitsivät kansanmusiikki, etnomusiikki ja muut populaarimusiikin valtavirrasta poikkeavat musiikkiperinteet. Liike halusi toimia kaupallista Abba-kulttuuria vastaan ja ruotsinkielisen ”edistyksellisen” musiikin puolesta. Elmujen syntyvuonna 1978 ruotsalainen musiikkiliike kuului jo menneisyyteen, eikä suoraa kytköstä näiden kahden välille voinut muodostua. Voi silti olla, että joitain piirteitä ruotsalaisten toiminnasta omaksuttiin suoraan elmuihin. Niitä olivat vaihtoehtoisuus, kapinallisuus ja »

> Yhdeksi elmujen toiminnan päätavoitteeksi tulikin vaatimus rytmimusiikin koulutuksen lisäämiseksi.

tavallisten nuorten aktivointi vaihtoehtoisen musiikin avulla. Vaihtoehto oli nyt vain toinen, uuden aallon rock-musiikki.

Elmut olivat järjestötoimintaa, ja niissä toimi aktiivisesti ainakin kahdenlaisia aktivisteja, joille yhdistystoiminta oli tuttua. Ensinnäkin kaikissa elmuissa oli mukana rocksoittajia, joita tuolloin kutsuttiin popmuusikoiksi. Suomen popmuusikot olivat järjestäytyneet jo vuosikymmenen alussa, ja valtakunnallinen Popmuusikot ry oli tullut tunnetuksi yhtyeiden Suomen-mestaruuskilpailuista, joita pidettiin vuosittain eri paikkakunnilla. Monilla paikkakunnilla toimi paikallisosastoja, jotka järjestivät säännöllistä klubi- ja koulutustoimintaa. Tunnetuin niistä lienee Joensuun popmuusikot, jotka alkoivat järjestää rockfestivaalia Ilosaareen jo vuonna 1973.

Toiseksi elmu-aktivistien joukossa oli paljon opiskelijoita, jotka olivat saaneet kokemusta opiskelijaliikkeessä ja erityisesti sen äärivasemmiston, taistolaisten toiminnassa. Opiskelijaliikkeen tärkeänä osana oli kehittynyt poliittinen laulu, joka veti puoleensa satoja musiikinharrastajia. Liikkeen lauluryhmissä ja festivaalien järjestäjinä toimi myös huomattava määrää 1970-luvun rytmimuusikoita, joten opiskelija-aktivistit ja soittajat olivat yliopistokaupungeissa tottuneet yhteistoimintaan jo ennen elmujen perustamista.

KAHDEN SUKUPOLVEN LIITTO

Elmu-liike yhdisti samalla kaksi eri sukupolvea. Vanhempi polvi koostui sodanjälkeisinä pulavuosina syntyneistä. He olivat järjestötoimintaan tottuneita popmuusikoita ja entisiä vasemmistoaktivisteja, joiden suhde populaarimusiikkiin oli jäsentynyt jo 1960-luvulla, erityisesti The Beatles –yhtyeen viitoittamaan tietä. Vanhempi polvi toi liikkeeseen yhdistyskulttuurin ja tiedon siitä, miten järjestöissä toimitaan ja miten yhteiskunnan suuntaan vaikutetaan. Heidän mukanaan myös tietyt vasemmistolaiset arvot siirtyivät elmujen toimintaan: kriittisyys kaupallista musiikkiteollisuutta kohtaan sekä korkeakulttuurisen musiikkihegemonian vastustaminen.

Elmujen kannattajakunnan laaja pääjoukko oli kuitenkin nuorempaa sukupolvea, 1950-lopulla ja 1960-luvulla syntyneitä. Näille teini-ikäisille punk ja uuden aallon bändit merkitsivät musiikillista avainkokemusta, joka antoi suunnan omille musiikkiharrastuksille koko loppuiäksi. Elmu-nuorille vanhemman sukupolven puoluejohtoinen ja luokkakantainen vasemmistolaisuus tuntui ilmeisen vastenmieliseltä. Puoluepolitiikka koettiin yleisesti vanhanaikaiseksi. Ympäristökysymykset, ydinvoiman vastaisuus sekä kasvuideologian kyseenalaistaminen alkoivat saada nuorissa enemmän kannatusta kuin sosialistisen Suomen rakentaminen. Tämä kaikki merkitsi samalla vihreän liikkeen alkua ja sen kietoutumista elmu-nuorison maailmankuvaan.

UUDEN AJAN NUORISOSEURA?

Kiintoisaksi elmu-liikkeen nousun tekee se, että toiminta oli alusta lähtien perinteisellä tavalla järjestäytynyttä. Rekisteröityminen yhdistyksiksi oli Suomessa maan tapa, mutta ehkä vaihtoehtoliike olisi voinut etsiä toisenlaisia toimintatapoja, aktiivisuutta systeemin ulkopuolella eikä sen ehdoilla. Vai olisiko se voinut olla mahdollista? Ilmeisesti ei, ja siihen oli monta syytä. Järjestöityminen teki mahdolliseksi hakea avustuksia kunnilta ja säätiöiltä. Se antoi liikkeelle juridisen henkilön aseman, jota tarvittiin kaikessa liiketoiminnassa, kuten festivaalien järjestämisessä ja tilojen vuokraamisessa. Lisäksi järjestömuoto antoi uskottavuutta median ja viranomaisten silmissä, mitä tarvittiin musiikkipoliittisten vaatimusten läpimenoon.

Elmu-liike tuli samalla osaksi pitkää järjestö-Suomen ketjua, jonka alkupäässä olivat 1800-luvun vapaapalokunnat, nuorisoseurat ja raittiusyhdistykset. Vertaus nuorisoseuroihin on monella tapaa valaiseva. Nekin syntyivät – melkein täsmälleen sata vuotta aikaisemmin – paikallisten nuorten aktiivisuuden tuloksena. Nekin kävivät ”sotaa apatiaa vastaan”, toisin sanoen pyrkivät saamaan nuorison innostumaan kotiseudun ja isänmaan rakentamisesta sekä itsensä sivistämisestä. Lisäksi toimintaan liittyi voimakas vastenmielisyys herrojen korkeakulttuuria, eliitin huveja ja hienostotaidetta kohtaan. Omakohtainen osallistuminen oli tärkeää ja musiikin harrastaminen hyvin keskeisellä sijalla koko liikkeen toiminnassa. Mitään ei osattu, mutta harrastamisen into oli valtava.

Sata vuotta myöhemmin Suomen nuorison sivistäminen ei enää ollut ongelma. Kaikki olivat vähintään peruskoulun käyneitä, ja sähköinen

1. **Kuolleet Intiaanit toi surrealismia Seinäjoelle.** *// Kuva: Johanna Parviainen* *2.* **Punk-ilmaisua ei opita kouluista.** *// Kuva: Pekka Suomäki*
3. **KEMU oli Suomen ensimmäisiä elävän musiikin yhdistyksiä.**

media piti nuoret tietoisina maailman tapahtumista. Silti yhteiskunnassa oli edelleen koulutusvajetta, joka kohdistui nimenomaan elmujen päätoimialaan, rytmimusiikkiin. Suomeen oli noussut koko maan kattava musiikkioppilaitosten verkosto, mutta se perustui vielä klassisen musiikin opetukselle eikä huomioinut rytmimusiikin tarpeita juuri millään tavalla. Tästä seurasi, että yhdeksi elmujen toiminnan päätavoitteeksi tulikin vaatimus rytmimusiikin koulutuksen lisäämiseksi. Tosin liikkeen sisällä oli paljon niitäkin, joiden mielestä punk-ilmaisua ei voi kouluissa opettaa. Taisivat olla siinä oikeassa.

Myös monet muut nuorisoseurojen pyrkimykset toteutuivat elmuissa – nykyaikaisina sovelluksina. Torviseitsikot olivat muuttuneet rockbändeiksi ja kansantanssiharrastus pogoamiseksi. Laulujuhlien tilalla olivat jokavuotiset rockfestivaalit, ja Pyrkijä-lehden asemassa oli huomattava määrä pienlehtiä, tunnetuimpina Hilse ja Rumba. Elmu-liike siinä missä 1900-luvun alun nuorisoseuratkin johtivat myös poliittiseen liikehdintään, jonka nykyinen tunnusväri on sattumoisin sama. Nuorisoseurat synnytti maalaisliiton, ja elmujen parista nousi vihreä liitto. Sen monet keskeiset johtajat nousivat julkisuuteen nimenomaan elävän musiikin liikkeessä, sen järjestötoiminnassa ja sen ihanteita heijastaneessa kaupallisessa radiossa.

VALOTEKNIKKO JA ELÄMÄNTAITEILIJA

VILLE WAHLROOS

Ville Wahlroos on yksi pesästä lentäneistä Selmun kasvateista isossa ja kylmässä maailmassa. Ville aloitti Selmu-uransa vuosituhannen vaihteessa ja ehti tekemään Selmun riveissä hommia laidasta laitaan.

Teksti: **Marko Kivelä**

VILLE toimi vuosien varrella mm. hallituksen varapuheenjohtajana, varastopäällikkönä, vahtimestarina, talon valomiehenä, Ruusurockin promoottorina ja lukemattomissa muissa tehtävissä. Valoteknikoksi opiskelun mies aloitti 90-luvun puolivälissä ja aikansa Rytmikorjaamon klubin talon teknikkona toimittuaan miehen tie vei isompiin kaupunkeihin ja toinen toistaan tunnetumpien orkestereiden matkaan. Villen ansioluettelosta löytyvät toistaiseksi ainakin nimet Chisu, Laura Närhi, Samuli Putro, Murmansk, Oranssi Pazuzu, Streak and the Raven ja Kuolleet Intiaanit.

Ajan ja tilan puutteen vuoksi toimitus ei lähde tässä sen enempää avaamaan kymmeniä Seinäjoen kaduilla edelleen liikkuvia legendoja Villestä, kuten Taiteen Vapautusrintaman lähes Jumalan Teatteriin verrattavaa esitystä Provinssirockissa 2002, bändikaverin myyräkuumeeseen johtanutta episodia, Rytmikorjaamon salissa raikunutta hyvinkin diplomaattista ”Saatanan ipana, näpit irti niistä lampuista” -huutoa, sekaannusta makkaran ja kastikkeen välillä saksalaisella huoltoasemalla tai vuonna 2006 Provinssirockia säväyttänyttä ”Trukilla yli ponttonisillan” –episodia. Annetaan mieluummin miehen itsensä puhua.

KUINKA JA MIKSI LÄHDIT AIKANAAN SELMUN TOIMINTAAN?

» Yläasteella ollessani tuntui, ettei Seinäjoella järjestetä nuorille ja alaikäisille juurikaan keikkoja. Varsinkaan mitään marginaalista poikkeavaa, jota ei täysi-ikäisillekään järjestetty juuri nimeksikään. Päätin järjestää niitä sitten itse omalla riskillä. Alaikäisenä tarvitsin kuitenkin järjestyksenvalvojia ja muita ihmisiä työskentelemään, jotta juhlat saatiin viralliseltakin kantilta kuntoon. JV-ihmisiä etsiessäni neuvottiin kääntymään Selmun puoleen, jota kautta tutustuin ensi kerran silloisiin aktiiveihin. Myöhemmin varmaan

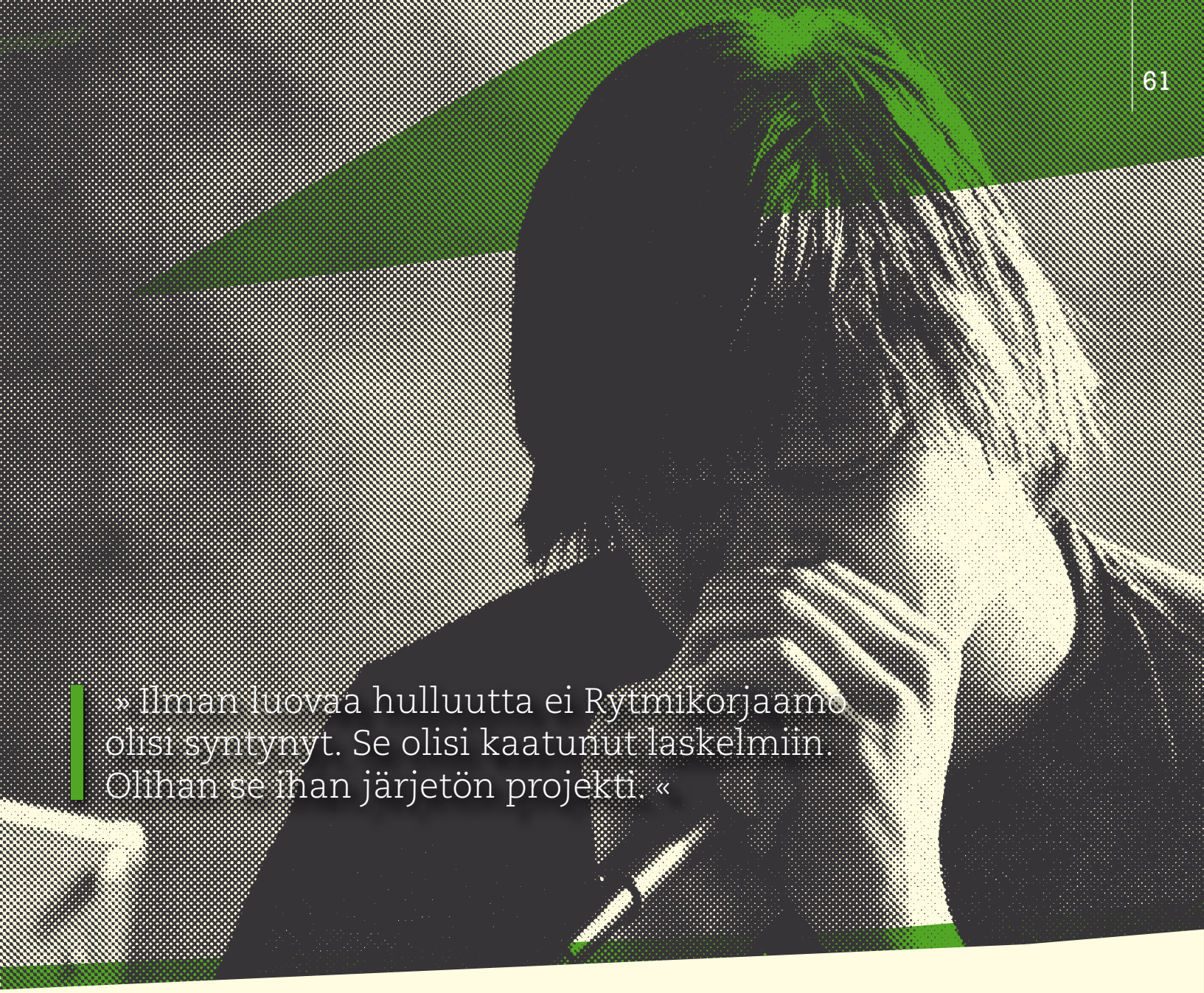

» Ilman luovaa hulluutta ei Rytmikorjaamo olisi syntynyt. Se olisi kaatunut laskelmiin. Olihan se ihan järjetön projekti. «

oman aktiivisuuden vuoksi silloinen toiminnanjohtaja Juha Juoni kysyi lähtisinkö yhdistyksen vuosikokoukseen ja ehdolle hallituksen jäseneksi tulevaksi kaudeksi. Koin tuota kautta olevan mahdollisuuksia vaikuttaa oman kaupungin elävän musiikin tarjontaan.

MILLAISIA EVÄITÄ SAIT SELMULTA NYKYISELLE URALLESI?

» Pelkästään positiivisia. Mitä erinäisimpien toimenkuvien ja vastuualueiden kautta kehittyi kyky ymmärtää elävän musiikin kenttää eri tekijöiden näkökulmasta. Samoin eri tilanteiden huomioiminen. Kun lähdin perehtymään nykyiseen valoteknikon ammattiini, oli huomattavasti helpompaa keskittyä opiskelemaan ammattia omatoimisesti verraten tilanteeseen, jos ei olisi minkäänlaista käsitystä yleisistä toimintamalleista ja käyttäytymissäännöistä alalla. Selmun aktiiviaikoinani tutustuin moniin alalla mitä erinäisimmissä tehtävissä toimiviin ihmisiin, joiden kanssa työskentely on ollut myöhemmin helpompaa. Myös monen kollegan olen tavannut ensimmäisen kerran Selmun klubeilla työskennellessäni. Elämän sisältökin on rutkasti rikkaampi. Lisäksi opin olemaan armollinen muille - ja varsinkin itselleni.

MITEN SELMU ON MIELESTÄSI VUOSIEN VARRELLA MUUTTUNUT?

» Luojan kiitos ei liiaksi. Ammattitaito on säilytetty ja kehitystä haetaan jatkuvasti. Toiminta on virkamiesmäistynyt ja jokseenkin politisoitunut, joka toisaalta estää mielipuolisimmat ylilyönnit, mutta myös tukahduttaa luovaa toimintaa. Ns. luovaa hulluuttakin vielä löytyy, mutta sitä toisinaan soisi päätöksen teossa olevan enemmänkin. Asioita käsitellään melko pitkälti taloudellisista näkökulmista. Tämäkään ei ole huono. Toki säilyvyyden kan- »

»SAATANAN IPANA, näpit irti niistä lampuista!«

nalta on pakkokin katsoa tarkkaan budjetin kylmiä faktoja. Silti täytyy muistaa välillä kysyä itseltään, miksi ylipäätään toimii elävän musiikin yhdistyksessä. Mielestäni tarkoitus on järjestää hyviä elämyksiä ihmisille ja rakentaa mahdollisimman hyvät puitteet elävän musiikin pysyvyydelle. Jos tiettyjen ihmisten tahtotilaa ja sitä perään kuulutettua luovaa hulluutta ei aikanaan olisi ollut, ei nykyinen Seinäjoen ylpeys Rytmikorjaamo olisi syntynyt. Se olisi kaatunut laskelmiin. Olihan se ihan järjetön projekti. Todella hyvällä tavalla.

KERRO JOKU HAUSKA JUTTU SELMU-URALTASI?

» Osa Provinssirockin voitoista (silloin, kun niitä tuli) sijoitettiin rahastoihin vuodeksi, jotta tulevana vuonna olisi turvallisemmat lähtökohdat järjestää festivaalia, jolla taas pyöritettiin koko muuta ympärivuotista toimintaa, joka oli joko tappiollista tai tuottamatonta. Eräänä päivänä talousnero ja promoottori Juha Koivisto totesi lastenkin taitavan sijoitusten salat paremmin kuin Sampo-pankin asiaa hoitavat yksilöt. Sovimme tapaamisen Helsinkiin Sampo-pankin konttoriin. Mukaan lähti Koivisto, tuohon aikaan yhdistyksen hallituksen puheenjohtajana toiminut Mika Virkkala, silloinen tuotantopäällikkö Petteri Karri ja minä. Vastassamme oli nuorehko sälli puolihuolimattomasti kättelemässä. Oletusarvona oli varmasti paikalle saapuvan jotain rokkarin renttuja. Esitellessäni viimeisenä itseni sukunimellä Wahlroos, kuului vahva rykäisy, jonka perään: ”Ulla, tuotko kahvia ja pullaa. Ja leipiä ja teetä myös. Kuten myös kivennäisvettä. Ja pyydätkö Ahosta ja Niemelää myös

osallistumaan palaveriin.” Ilmeisesti pelkällä sukunimelläkin saa uskottavuutta, vaikka ei rahastoista olisi mitenkään kujalla. (toim. huom. Villen sukunimikaima Björn Wahlroos toimi tuolloin Sampo-pankin toimitusjohtajana ja on Suomen vaikutusvaltaisimpia miehiä.)

JA SAMA JUTTU PROVINSSISTA TAI RYTMIKSESTÄ?

» Aikanaan saimme Provinssirockiin käyttöön uusinta uutta puhelinmarkkinoilla: iskun ja vedenkestäviä Nokian puhelimia. Niissä oli jopa infrapunaviestin lähetyksen mahdollisuus (no huh huh). Festivaalin jälkeen purun ollessa käynnissä kaipasin puhelinnumeroa, jonka Mika Virkkala ystävällisesti tarjoutui lähettämään infrapunalla puhelimeeni. Siinä istuessamme puhelimet vastakkain Mikan nostatti tunnelmaa: ”Nyt se tulee. Nyt se tulee!” Samalla sekunnilla lokki paskoi suoraan puhelimeni päälle. Luonnon konkreettisin arvostus kaikelle sille, minkä kanssa me jaksamme kuvitella olevamme edistyksellisiä.

MIHIN JÄI RUUSUROCK?

» Ehkä se jäi Selmun nykyisen kehityksen suunnan jalkoihin. Siellä oli hyvä catering ja apukädet (tietenkin) roudaamassa bändien kamoja. Mutta kyseistä tapahtumaa lohduttomasti kaipaaville, kuten promoottori Koivistolle, voi lohduksi sanoa elämää ja toivoa olevan mahdollisesta Ruusurockista vielä jäljellä. Ei sille hautajaisiakaan ole pidetty. Eikä myyty Keskisen Kallelle järjestettäväksi Poriin. P.S. Isolla rahalla, Kalle, ISOLLA rahalla.

JURASSIC ROCK

Mikkeliin ja takaisin – Miten takavuosien Dinosaurock elvytettiin menestyväksi Jurassic Rockiksi?

Teksti: **Mikko Jokipii** *Kuvat:* **Niko Väisänen/Aamu Media**

MITEN IHMEESSÄ, saattaisi joku kysyä, Seinäjoen Elävän musiikin yhdistys ja sen omistama tapahtumatuotantoyritys Profest Oy ovat päätyneet järjestämään yhteistyössä Jyväskylän Elävän Musiikin yhdistyksen kanssa tapahtumaa Mikkelin Visulahteen? No antakaas kun kerron.

OLI SYKSY 2006 ja minä olin työsuhteessa Profest Oy:llä, pääomaisena työkuvanani vuokrata festivaalikalustoa muille tapahtumille ja kesäjuhlille. Siinä sivussa olin ohjautunut esittämään Profestin hallitukselle parin pienemmän tapahtuman tuottamista omalla porukalla, joista ensimmäinen oli Lapuan Välipuistorock ja jälkimmäinen Mikkelin ScoopRock. Oma opiskelijataustani oli Mikkelissä ja olin ollut tekemässä ScoopRockia yhdessä ystäväni **Jukka Holmstedtin** kanssa kaupunkiin jo aikaisemmin. Tuntui luontevalta kasvattaa tapahtumaa maltillisesti ja tehdä se Mikkelin jäähallissa, ja muistaakseni tapahtuma jopa meni ihan hyvin. Samaisena talvena Jukka alkoi järjestelmällisesti vaivaamaan päätäni idealla ulkotapahtumasta, ”UlkoilmaScoopista” taisi olla puhe. Sen kokemuksen perusteella mitä minulla oli ulkoilmakonserteista, en ollut ihan innoissani. Jotenkin me sitten vain päädyimme silloisen kulttuurisihteerin (nyttemmin kulttuuritoimenjohtaja) Marita Kajanderin huoneeseen keskustelemaan tästä ideasta ja mahdollisesta järjestämispaikasta. Ajankohta palaverilla taisi olla helmikuun alku 2007. Kajander heitti ilmoille Dinosaurock-nimen, jolloin jotain tapahtui sekä mun että Jukan päässä yhtä aikaa. Me molemmat toki olimme kuulleet jo moneenkin otteeseen puhuttavan vuosina 87-91 Visulahdessa järjestetystä legendaarisista Dinosaurockeista, mutta ei meillä koskaan ollut käynyt mielessäkään mitään tällaista.

EN TIEDÄ MITEN PALJON OLIMME LÄSNÄ loppupalaverin aikana, muistan vain paljon hihkumista. Muistan siinä hetkessä julistaneeni idean trailerista, jossa Visulahdessa 1987 Pelle Miljoonan persuksista verta imaissut hyttynen juuttuu pihkaan, löydetään vuonna 2007 ja laboratoriossa tapahtuvien testien myötä syntyy Jurassic Rock. Jukalla puolestaan jalostui välittömästi mielessään ohjelmarunko, jolla tavoitettaisiin sekä alkuperäisen festivaalin yleisö että nykynuoriso. Mutta miten ihmeessä tähän saataisiin alkuperäisten tekijöiden ja rahoittajien siunaus?

ENSIMMÄISENÄ LUPA piti kysyä **Timo Toiviaiselta**, Dinosaurockin isähahmolta ja vanhalta Melmu-aktiivilta. No Timolla ei ollut mitään asiaa vastaan, päinvastoin kannusti ja potki eteenpäin. Asteen haastavammaksi tiesimme Visulahden kannan, jonka viimeisten vuosien kokemukset Dinosaurockeista eivät olleet aurinkoisimmasta päästä. Lisäksi heidän ydinbisneksensä kun nyt sattui olemaan jotain aivan muuta kuin festivaalien kanssa räpeltäminen. Onneksemme toimitusjohtajana oli järjen mies **Matti Matikainen**, joka jaksoi kuunnella meitä. Emmekä olleet ihan ensimmäiset, jotka Visulahtea olivat jollain festivaali-idealla lähestyneet.

Visulahdessa 1987 Pelle Miljoonan persuksista verta imaissut hyttynen juuttuu pihkaan, löydetään vuonna 2007 ja laboratoriossa tapahtuvien testien myötä syntyy Jurassic Rock.

Teaser-juliste vuodelta 2007.

KUN VISULAHDEN KANSSA OLTIIN PÄÄSTY YKSIMIELISYYTEEN, tuli asia myydä vielä Profestin hallitukselle, joka hyväksyi tapahtuman tuotantoon maaliskuussa 2007. Kovasti olimme jo siis myöhässä tässä vaiheessa, mutta uskottelimme itsellemme ja muille, että ongelmaa ei ole. Jukka oli toki sopinut jo valtaosan ohjelmasta alustavasti, joten artistien buukkaus oli yllättävän vaivatonta. Ensimmäisen vuoden Jurassic Rock oli ainakin kotimaisten artistien suhteen juuri sellainen kuin olimme omaan "ostoslistaan" suunnitelleet – tosin ulkolaisten kanssa taiteilu on aina oma lajinsa ja tähän päivään saakka on tiettyjä mielenkiintoisia nimiä, joiden perässä olemme edelleen.

TAPAHTUMAN MARKKINOINTI aloitettiin erikoisella teaserkampanjalla, koska rehellisesti sanottuna meillä ei ollut paperilla juuri mitään valmista. Nettisivuille pystytettiin tapahtuman alkuperäisen ilmeen suunnitelleen tamperelaisen Mediaporras-mainostoimiston toimesta mainittu humoristinen traileri, josta ei varmasti tullut selväksi millaista tapahtumaa olimme tekemässä. Mikkelin kaduille ja maakuntaan lätkittiin mainoksia, joissa oli kuva myrskyisestä Visulahdesta, jonne johtavalla tiellä oli dinon jalanjälki, sekä Jurassic Rockin camp-henkinen logo joka ei edes ollut dinosaurus, vaan Godzilla. Ilme oli muuten varastettu ihan täysin eräältä Spielberg-elokuvalta – ensimmäiset pari vuotta elättelimme toiveita näyttävästä tekijänoikeusvaateesta, jota vaan ei koskaan kuulunut.

Eräs nimeltä mainitsematon kuubalaisperäisen tanssin mukaan nimetty musiikkimedia naureskeli meille ennen kuin olimme julkaisseet yhden yhtä bändiä. Kyseisen kolumnistin kritiikkinä oli se, että meillä ei voinut olla mitään omaperäistä tuotavaa Suomen jo liian ruuhkaiseen festivaaliskeneen. Olin tästä hiukan katkera, eikä norsu ole tätä vieläkään unohtanut. Myönnettäköön toki että 2007-2008 olivat ihan naurettavan tukkoisia tapahtumakesiä, tuolloinhan Rovaniemelläkin tapeltiin kahden rokkifestivaalin voimin samana viikonloppuna.

KAIKKI AINA TYKKÄÄVÄT kirjoittaa siitä, kuinka heidän juttunsa oli sellainen, että vain he itse siihen uskoivat ja asiaan aidosti luottaneet ulkopuoliset olivat kovin vähissä. Mutta näinhän se vaan on, ja useasti olemme Jukan kanssa muistelleet sitä varausta, jolla ihmiset meitä keväällä ja kesällä 2007 käsittelivät. Epäonnistumisen todennäköisyys kun oli suuri. Kourallinen ihmisiä, kuten Timo Toiviainen, Fullsteamin Juha Kyyrö ja Länsi-Savon Anssi Mehtälä antoivat meille alusta asti täyden tukensa, joka oli mielenterveyden säilyttämisen kannalta kovasti tärkeää.

HAALIMME KASAAN kokemattoman toimistokokoonpanon, jolla linnoittauduimme alkukesästä Visulahteen järjestelemään festivaalia kasaan. Ulospäin organisaatio oli Profest Oy:n, mutta tosiasiassa olimme vain harrastelijoita, joilla oli muutaman festivaalin ja konsertin kokemus, plus pari harjoittelijaa, joilla ei ollut kokemusta sitäkään vähää. Visulahti oli muuttunut 20 vuodessa eniten naapurustonsa suhteen ja ensimmäi- »

> ”Kurassic Rockin” jälkeen ajoin kurottajalla purkaessamme päälavan äänentoistoa. Kun painoin kaasua, kuopaisivat pyörät mudan seasta lenkkareita, t-paitoja ja aurinkolaseja.

senä yhteys otettiinkin lähialueelle siinä ajassa rakennettuihin n. 300 talouteen. Visulahdessa järjestettiin asukaspalaveri, joka keräsi ensimmäisenä vuotenaan paljon kiinnostunutta väkeä, ja siitä se on tasaisesti laskenut sitä mukaa kun luottamus on kasvanut siihen, että asiat hoituvat jotakuinkin oikein.

ASIAKASTAVOITTEEMME oli noin 5000 henkeä, koko viikonloppuna. Minulla taitaa olla vieläkin tallessa se excel-tiedosto, johon sen optimistisesti laskin. Ennakkoliput lähtivät liikkeelle hiljakseen ja kaikki vaikutti menevän hyvin – rakentaminen aloitettiin talkoovoimin elokuun alussa. Oma ja organisaatiomme kokemattomuus näkyi monella osa-alueella, mutta tekemisen meininki oli käsittämätön. Mukaan lähtenyt Mikkelin Musiikkiklubi ry oli paikan päällä kähkimässä läpi yön varmaan koko tapahtumaa edeltäneen viikon, samoin kuin monet kavereistamme ja tuttavistamme. Uskomatonta mutta totta – tapahtuma oli pystyssä perjantaina 10.8.2007. Edessä oli valtava määrä talkoolaisten ja asiakkaiden (haparoivaa) vastaanottamista. Leirinnän ikärajaksi oltiin asetettu 16 vuotta, mutta sen suurimmaksi haasteeksi osoittautui elokuun säkkipimeät yöt. Emme olleet ensimmäisenä yönä varautuneet riittävällä valomäärällä, mikä toki korjattiin seuraavana iltana. Jurassic Rockin ensimmäinen esiintyjä kautta aikain oli Risto, jonka jälkeen kakkoslavalla aloitti Juha Tapio. Aikataulut menivät heti mönkään ja Juha Tapio alkoi luukuttaa Riston päälle, seurauksena hauskin kakofonia ikinä. Tästä ehkä löytyy jokunen YouTube-videokin.

Henkilökohtaiseksi kohokohdakseni tapahtuman ja koko työhistoriani aikana voin nimetä hetken, jolloin olimme Jukan kanssa ensimmäistä kertaa vapaat seuraamaan erästä keikkaa päälavalta käsin. Lavalla oli Raised Fist ja sillä hetkellä tajuntaan osui ensimmäistä kertaa se, miten hienoa tämä parhaimmillaan on. Jengiä oli enemmän kuin oli odotettu ja bändi oli loistava. Siinä sitten halailtiin ja ehkä pari kyyneltäkin vuodatettiin, mukana ilossa oli myös bändin tapahtumaan (varmaan pienellä jännityksellä) tuonut Juha Kyyrö.

Tapahtumalauantai alkoi leppoistasti, huumoribuukkauksena tehdyn Sepi Kumpulaisen seksikkäällä vedolla. Lapsiperheet istuivat aurinkoisena lauantaipäivänä piknikillä ja katsoivat kun Kauko Röyhkä, Jukka Poika ja muut ilostuttivat festivaalikansaa. Kaikki oli maassa hyvin.

Kunnes tuli sunnuntai ja koitti aika loppusiivouksen. Käsittämätön määrä leirintään jätettyjä telttoja ja roskaa. Talkoolaiset eivät suurin osin saapuneetkaan siivoamaan ja ympäristövastaava Eveliina Mäenpää oli ihan mahdottoman tehtävän edessä. Tapahtuma itsessään oli ollut menestys fiiliksen ja asiakasvirran puolesta, mutta mihinkään tällaiseen emme olleet ikinä varautuneet. Eve hälytti apuihin kaikki omaa äitiään myöten ja Visulahti saatiin jonkinlaiseen kuosiin vasta seuraavaksi perjantaiksi.

MUISTAN JUNAMATKAN KOHTI SEINÄJOKEA, jolloin otin asiakseni mennä läpi tapahtuman tuloksen ihan kunnolla, ajatuksen kanssa. Olin vakuuttunut siitä, että se olisi ollut plussan puolella, vaikkakin marginaalisesti. Muistan sähköpostitelleeni Juha Koivistolle läpi junamatkan, samalla kun otsani rypistyi ja lasku laskulta olo synkkeni. ”Tämä ei nyt ehkä mennytkään ihan niin kuin ajattelin.” Juha lohdutti kertomalla, että kokonaisuus on kaikesta huolimatta positiivinen ja hänen mielestään pieni tappio ei muuta hänen mielipidettään siitä, etteikö tapahtuma ollut menestys.

Kyseinen syksy oli varmasti raskain, jonka olen ikinä kokenut. Jokainen tuottamani tapahtuma olikin yhtäkkiä tappiollinen, kun kaikki olivat aiemmin olleet edes pienoista tuottoa tekeviä. Ilmoitin Profestin hallitukselle syyskuussa jääväni pois

ympärivuotisesta virasta mutta olevani käytettävissä jos Jurassic Rockia haluttaisiin vielä jatkaa. Osallistuin Selmun vuosikokoukseen, jossa ihan aidosti sai kuunnella puheenvuoroja ”hirvenpaskatapahtumista” kuten Jurassic Rock. Organisaatiossa oli yksi ihminen joka puolusti tapahtumaa näkyvästi, ja se oli Juha Koivisto.

Juhalla oli myös kehittynyt mielessään idea jatkosta – hän oli kontaktoinut Jyväskylän Elävän Musiikin yhdistyksen toiminnanjohtaja Jonna Paanasen, joka oli itse livahtanut Jurassic Rockiin puolisalaisesti edeltävänä kesänä (Jelmulla oli samana viikonloppuna oma tapahtuma Lutakko Liekeissä). Juhan idea oli jaetun vastuun tapahtuma, jossa Jelmu toisi mukanaan paljon puhutun (ja myöhemmin pelätyn) jelmulaisen budjettikurin ja talkoomentaliteetin. Jonna ei vastustanut ideaa, mutta halusi siivota organisaatiota ja kulurakennetta isolla kädellä. Jukan rooli promoottorina ja Mikkelin asiantuntijana vain kasvoi ja hän teki vuodelle 2008 pari todella merkittävää buukkausta – joista varsinkin Volbeat ensimmäisiin lukeutuvilla Suomen keikoillaan räjähti ihan käsiin. Jukka myös taisteli minun puolestani tilanteessa, jossa oma ammattiylpeyteni oli kokenut pahimman mahdollisen kolauksen. Olin sillä hetkellä itse Uudessa Seelannissa töissä, josta käsin satunnaisesti sain tietää missä tapahtuman tuotanto eteni.

SAAVUIN TAKAISIN SUOMEEN TOUKOKUUSSA 2008, kun tapahtuma oli jo pitkällä tuotannossa ja lähdin mukaan tuotantoryhmään. Oli ihan selkeästi nähtävissä millaisen ryhdin Jelmu oli mukanaan tuonut toimintaan, ei paitsi Jonnan, tai Jelmun puheenjohtaja John Pajusen muodossa, vaan myös valtavan uhrautuvan talkoojengin muodossa. Oli kyseessä sitten turvallisuus, festivaalisähkö tai aluesuunnittelu, kaikkiin rooleihin oli löytynyt asiaan aidosti panostava ammattimainen henkilö. Väistämättä tällaisessa tilanteessa on omat haasteensa, mutta Jukan kanssa olimme alusta asti vakuuttuneita jyväskyläläisten meiningistä. Festivaalin aikana Jelmun ajoittain masokistinen työmoraali nousi esiin, kun muutamakin 15-tuntisia järkkärivuoroja tehnyt nuori löydettiin aivan hypotermian rajoilla värjöttelemästä ympäri aluetta. Mutta ammattiylpeys on porukassa niin äärettömän kova, ettei kukaan valittanut.

JURASSIC ROCK otti vuonna 2008 juuri ne uomat, joissa se on tänäkin päivänä, tuotannollisesti ja rakenteellisesti. Sama vuosi synnytti myös leikkimielisen lisänimen ”Kurassic Rock”. Tapahtumaperjantaina Visulahden niityille tippui 42 mm vettä ja näky oli sen mukainen. Muistan miten epätoivoisesti yritimme taistella mutaa ja sähkökatkoksia vastaan, siirrellen telttoja ja yrittäen aidata kentälle syntyneitä suonsilmäkkeitä. Kesken PMMP:n keikan sähköt katkesivat ja sama toistui toisenkin artistin kohdalla. Päälavan edusta oli kirjaimellisesti pelto, jonka yli muistan ajaneeni lauantain ja sunnuntain välisenä yönä kurottajalla purkaessamme päälavan äänentoistoa. Kun painoin kaasua, kuopaisivat pyörät mudan seasta lenkkareita, t-paitoja ja aurinkolaseja. Visulahden huoltorakennukset uivat kurassa, ja Jukka sopi paikalle kaivurin tekemään uusia ojia backstagelle. Onneksi ennakkomyynti oli sujunut niin hyvin, että mitään stressiä ei ollut ovimyynnin suhteen. Ja tällaisissa koettelemuksissa on se kääntöpuoli, että niihin palataan vuosien päästä tietyllä lämmöllä. »

HARTWALL
ORIGINAL®
Long drink

KOMIA

KUMARRUS SELMULLE

KOMIA
SEINÄJOEN
KAUPUNKISEUTU

SEEK
SEINÄJOEN SEUDUN ELINKEINOKESKUS
WWW.SEEK.FI

> Bändit tuntuvat todella viihtyvän Saimaan rannassa ja Jurassic Rock on ottanut vakaan jalansijan kesäkauden päättäjäisinä monelle suomalaiselle artistille.

TÄSTÄ ETEENPÄIN Jurassic Rock on kasvanut tasaisesti ja on myös vakiinnuttanut paikkansa suomalaisessa festarikentässä. Yleisömäärät ovat kasvaneet tasaisesti ja huippunoteerauksena vuonna 2011 Visulahdessa oli liki 20 000 kävijää. Ohjelmallisia huippuhetkiä mainittujen Volbeatin (DK) ja Raised Fistin (SE) lisäksi ovat olleet muiden muassa Stonen reunion 2009, The Sounds (SE) 2010, Wiz Khalifa (US) ja Flogging Molly (US) 2011 ja paljon huomiota kesänä 2012 saavuttanut Tinie Tempah (UK).

Ihan erillinen segmentti on omistettava Stam1nalle, joka on esiintynyt joka ikisessä Jurassic Rockissa, ja joka on ottanut asiakseen keksiä joka vuosi jotain sekopäistä näytettävää yleisölleen. Milloin on kosittu Emiliä viralliseksi osaksi bändiä, milloin tehty Spede-tribuuttia tai selvitetty Jurassic-vauvojen isyyskysymyksiä. Vuonna 2009 Jukan ja Stam1nan pyynnöstä teimme pienen mutapitin päälavan viereen saavuttaaksemme edelliskesän autenttisen ”Kurassic Rock” -fiiliksen. Bändit tuntuvat todella viihtyvän Saimaan rannassa ja Jurassic Rock on ottanut vakaan jalansijan kesäkauden päättäjäisinä monelle suomalaiselle artistille.

Suuntaa, mihin tapahtuma jatkaa tästä, on hyvin vaikea sanoa. Varsinkin vuonna 2011 Visulahti oli ihan pullollaan ihmisiä, ja on vaikea kuvitella tapaa mahduttaa alueelle yhtään enempää ilman jonkinlaista uutta ratkaisua leirinnän tai tapahtuma-alueen suhteen. Mielenkiintoista on kuitenkin se, että alkuperäinen Dinosaurock järjestettiin neljä kertaa. Se tuli Suomen tapahtumakartalle ryminällä ja poistui yhtä nopeasti. Alun perin tribuutiksi sille rakennettu Jurassic Rock on nyt järjestetty kuusi kertaa ja se on jatkanut maltillisen kasvun tiellä. Kukapa tietää mitä aika tuo tullessaan.

SELMU-KEIKOILTA TUTUT KASVOT MUISTELEVAT IKIMUISTOISIA LIVEVETOJA

SIMPLY THE BEST!

Selmu on konserteillaan ja festivaaleillaan jättänyt pysyviä vaikutuksia lukuisiin seinäjokelaisiin musiikin ongelmakäyttäjiin. Pyysimme muutamia usein keikoilla nähtyjä kasvoja muistelemaan jotain erityisen vaikuttavaa ja ikimuistoista esiintymistä Selmun historian varrelta.

Koonti: **Sami Rumpunen**

BAD RELIGION PROVINSSIROCKISSA 1993

Sami Rumpunen
Selmu ry:n hallitus, Volume ry.

”ENSIMMÄINEN SELMUN JÄRJESTÄMÄ PROVINSSIROCK KESÄKUUSSA 1993 oli itsellenikin ensimmäinen isompien poikien tyyliin vietetty rockfestivaali. Mieleen on jäänyt hienoja hetkiä ja tunnelmia, vaikkei tuona vuonna nähty maailmanluokan pääesiintyjää tai edes varsinaista päälavaa. Hüsker Dü:sta tutun Bob Mouldin yhtye Sugar oli juuri julkaissut fantastisen *Copper Blue* –albumin ja teki suuren vaikutuksen saarilavalla. Myös brittiläinen Ride soitti komean keikan päälavan korvanneessa teltassa. Yksi oli kuitenkin festivaaleilla kirkkaasti yli muiden – kalifornialaisen Bad Religionin telttaesiintyminen lauantai-illan hämärtyessä nosti ’parhaat näkemäni keikat koskaan’ –riman korkealle jo nuorella iällä. Konsertin ajoitus osui nappiin tuolloin *Generator*–albuminsa voimalla kiertäneen yhtyeen taiteellisen kultakauden päättyessä juuri tähän rundiin. Kymmeniä metrejä edestakaisin vellonut yleisömassa tuntui hurjalta. Rannekkeeni katkesi kesken keikan, mutta käsittämättömän ymmärtäväiset työntekijät antoivat uuden tilalle keikan jälkeen. Tuntui kuin joka toinen Provinssivieras olisi kantanut Bad Religion –paitaa yllään. Oman flanellipaitani rintataskuun onnistuin vielä saamaan kitaristi Gurewitzin piirtämän Bad Religion –logon, mikä luonnollisesti kruunasi koko tapauksen. ”

SUB-URBAN TRIBE B-KLINIKALLA 1994

Tomi Asuintupa
Velvetcut, Mushroom Circus

“SELMUN LUOTSAAMA B-KLINIKKA ehti lisätä oman pienen lukunsa purkutuomion saaneen Seinäjoen vanhan nuorisotalon kirjaan 90-luvun puolivälissä. Lyhytikäiseksi jäänyt klubi ehti vaikuttaa merkittävästi ainakin yhteen flanellipaidan alla lepattavaan sydämeen, sillä keväällä 1994 paikkaan saapui esiintymään Stonen ja Airdashin raunioille perustettu Sub-Urban Tribe. Bändin grungelta haiskahtava ensilevy *Primitive* oli osunut otolliseen maaperään, eikä pienen alaikäisyyden kaltainen käytännön asia estänyt minua raahautumasta keikalle. Tuona maagisena iltana määriteltiin standardit muun muassa kitarasärölle: *Out Of Boundsin* käyntiin jyrähtäminen kuului illasta eteenpäin treenikämppien vakiopuheenaiheisiin. Bändin kruunua kirkasti myös heiveröinen kosketus starakulttuuriin, sillä keikan jälkeen laulaja Jouni Markkanen luovutti kännykkänumeronsa bändipaitojen tilaamista varten. Pienen rohkeuden keräämisen jälkeen luettelinkin jo kavereiden kanssa kasattua tilauslistaani Jounille. Kännykät olivat vielä harvinaisia ja akkukestot olemattomia. Kesken rupattelun puhelumme katkesi. Hämmästys oli suuri, kun tovin jälkeen kotini lankapuhelin soi. Jouni oli soittanut järjestyksessä alueemme ihmisiä, joilla on sama sukunimi. Toisella yrityksellä vaarini oli vastannut puhelimeen ja osannut kertoa puhelinnumeroni. Akun loppumista pahoitellut Jouni näki ihailtavasti vaivaa tavoittamisekseni. Tilausta ei parista muistutuspuhelusta huolimatta kuitenkaan koskaan kuulunut. *Out Of Bounds* jyräsi silti!”

BIFFY CLYRO *Kuva:* **Eve Kaskela**

BAD RELIGION

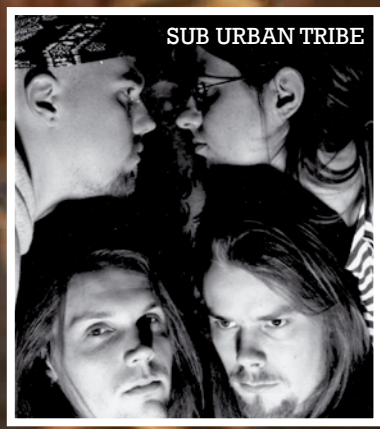

SUB URBAN TRIBE

DANZIG, PROVINSSIROCK 1995

Lari Paski *Selmu ry:n hallituksessa 1996-1998, puheenjohtajana 1997-1998.*

" 'I LOVE THE RAIN! IT MAKES ME STRONG!!' karjui Glenn Danzig mustassa vinyylihaarniskassaan osoittaen pikimustaksi yhdessä hetkessä muuttunutta taivasta vuoden 1995 Provinssirockissa. Samalla taustanauha soitti *Dirty Black Summerin* pahaenteistä ukkosenjyrinää. Danzigin *4* oli juuri ilmestynyt ja bändi oli kenties kovimmalla miehityksellään matkassa. Rummuissa mm. Joey Castillo, jonka maailma tuli tuntemaan myöhemmin Queens of the Stone Agen riveistä. Koko päivän ajan oli paistanut aurinko pilvettömältä taivaalta ja sää oli kuin morsian. Kuitenkin keikan avanneen *Until you call on the darkin* ensiriffien kajahtaessa alkoivat tummat pilvet kokoontua päälavan ylle pimentäen koko Törnävän. Taivas repesi kaatosateeseen toisena tulleen *Dirty Black Summerin* aikana, Glennin uhotessa mikkiin kädet levällään kuin mikäkin viikinkijumala. Itse olin aivan eturivissä ja karjuin mukana. Myöhemmin *Motherin* loppuvenytyksissä Glenn halusi läpsytellä eturiville ylävitosia ja vaati järjestysmiehen seisomaan lavan edessä jalkansa alustana, kun hän itse kurkotti kätensä yleisömassaan. Järkkäriparka näytti surkealta, kun Danzig seisoi siinä koko painollaan toinen jalka miehen pään päällä. Itse pääsin läpsyt heittämään legendan kanssa ja keikka jäi tuostakin syystä ikuisesti mieleen."

BIFFY CLYRO RYTMIKORJAAMOLLA 2010

Markus Välimaa
Hamilton Groove, Frankin Parantola, Selmu ry:n hallitus

"SKOTLANTILAINEN BIFFY CLYRO vieraili Rytmikorjaamolla parisen vuotta sitten lokakuussa 2010, kun orkesterin viides albumi *Only Revolutions* oli ajankohtainen. Bändin vaihtoehtoinen rock istui Rytmikorjaamon klubisaliin hienosti ja kolmikon soittoon heittäytyminen oli hyvinkin mieleenpainuvaa, sillä jokaisella instrumentin kielen napautuksella ja kapulan iskulla oli merkitys. Kyseinen keikka onkin jäänyt mieleeni energisenä aktina ja väkivaltaisen herkkänä showna. Biffy Clyron osalta väkivaltaisella herkkyydellä tarkoitan bändin hevin livesoundin ja kappaleiden melodisuuden käsi kädessä kulkemista. Myöskin sanat intiimi ja hikinen kuvaavat hyvin trion esiintymistä. Kokemuksena Biffy Clyron keikka oli henkilökohtaisesti mielenkiintoinen, sillä en ollut juurikaan kyseistä orkesteria aiemmin kuunnellut (häpeäkseni voin myöntää) ja tämä oli niin sanotusti ensi puraisu kyseisen bändin maailmaan. Ja mikä puraisu se olikaan. Seinäjoen suuri yleisö ei bändiä tuolloin noteerannut, mikä on sääli. Mutta ne runsaat sata ihmistä, jotka olivat paikalle saapuneet, muistavat keikan varmasti lopun ikäänsä. Minä ainakin muistan. Ja ennen kaikkea sain kokea tämän kaiken Rytmikorjaamolla, josta on vuosien varrella muodostunut lähes toinen kotini.. no, ainakin jonkin sortin olohuone."

PIRISTETTYJÄ URHEILUSUO

AC/FC PROVINSSIROCK

Teksti: **Timo Ristimäki** *"Sielulla ja sydämellä rockfutiksessa ja -säbässä vuodesta 1987".*

SELMULLA on AC/FC Provinssirock -niminen joukkue, joka osallistuu vuosittain sekä Rockfutiksen SM että Rocksalibandyn SM -turnauksiin. Joukkue on tunnettu valtakunnallisesti "äänekkäästä" kannattajajoukostaan, jonka rituaaleihin kuuluu myös jo perinteeksi muodostunut viuhahtaminen joko yksin tai yhdessä.

ROCKFUTIS-TAIVAL alkoi jo vuonna 1987 Raisiossa ja siitä lähtien FC Provinssirock on kuulunut kisojen SM-sarjaan, joka on 16 joukkueen suljettu sarja. Tuosta ensimmäisestä joukkueesta löytyy tuttuja nimiä kuten Mikko Puska, Juha Koivisto, A-P Salo, Roope ja Mikkeli Kivimäki, Jukka Franttila, Jaatu Loukola ja Timo Ristimäki, joista mukana ovat ihan viime vuosiin asti olleet Mikko sekä allekirjoittanut. Ensimmäiset ottelut käytiin legendaarisia Lepakon Zuluja ja Ylen Rockradiota vastaan. Rockfutiskisoja olemme isännöineet kolme kertaa (1990, 2000 ja 2006, joka oli kisojen 20v-juhlaturnaus yhdessä Artrockin kanssa). Alkuvuosina tuli jopa menestystä muutamien mitaleiden muodossa, mutta viime vuosina tärkeämpää on ollut osallistuminen ja yhdessä reissaaminen kuin voitto.

PROVINSSIBÖÖNAT SEKOITTAMAAN MIMMILIIGAA

Vuonna 2006 kotikisoissa mukaan rockfutis-perheeseen saatiin myös mimmiliiga ja sen myötä FC Provinssiböönat, joka on osallistunut turnauksiin siitä asti. Matkat tehdään yleensä bussilla ja mukana heiluvat molemmat joukkueet sekä tietenkin kannattajajoukko. Miesten joukkueessa on vuosien varrella vaikuttanut kymmeniä pohjalaiseen rock-skeneen kuuluvia henkilöitä kuten **Esko Takamäki, Markus Alakauhaluoma, Matti Järvikangas, Jussi Koivu, Ilkka Laitala, Markus Välimaa, Esa Mäkynen, Timo Koskinen, Ipe Miilumäki, Vesku Tulisalo, Ege Tulisalo, Pasi Hiidenniemi, Samuli Happo, Petteri Karri, Juke Kataja-Rahko**, tässä joitain mainitakseni. Joukkueeseen pääsyn edellytyksenä on Selmun jäsenyys, taustat niin Provinssirockissa kuin Rytmikorjaamossa sekä tiukka rock-yhteys.

> Rituaaleihin kuuluu myös jo perinteeksi muodostunut viuhahtaminen joko yksin tai yhdessä.

ROCKSALIBANDYYN osallistuimme ensimmäisen kerran vuonna 2004 ja sieltä meillä on jopa muutamia mitaleita! Rocksalibandyt pelataan sekajoukkueilla ja meidän tiimimme muodostuukin kutakuinkin molemmista futisjoukkueista (FC Provinssi ja Provinssiböönat), joskin viime vuosina kokoonpanossa on ollut myös reippaasti Rytmikorjaamo-vahvistuksia. Seinäjoki on isännöinyt vuodesta 2003 pelattuja Rocksalibandy-turnauksia kahdesti, vuosina 2005 ja 2011.

RITUKSIA VUODESTA 1987

PROVINSSIBÖÖNAT

Teksti: **Heli Ridanpää** *FC Provinssiböönien joukkueenjohtaja*

"LÄHDIMME aamuyöstä kohti Oulua. Pitkän ajomatkan jälkeen olimme kentällä perinteisesti noin 10 minuuttia ennen pelin alkua. Väsytti ja lihakset olivat jumissa. Juoksimme suoraan bussista kohtaamaan ensimmäiset vastustajamme, jotka olivat mukavasti entisiä divaripelaajia. Ensimmäinen ottelu sitten hävittiinkin täpärästi 15-0. Se oli hieno ja mieltä ylentävä aloitus kahden päivän turnaukselle. Koko päivän satoi vettä. Bussista meni ovi rikki, eikä saatu kuivia vaatteita. Olimme asettaneet tavoitteeksemme, että yksi maali olisi tultava. Tämä tavoite saavutettiin! Josko sekin maali oli oma, mutta porukalla päätimme, että kyllä se lasketaan silti. Päivän pelit eivät olleet sujuneet voitokkaasti, joten päätimme panostaa kaikkemme iltabileisiin. Tuumailtiin likkojen kans, että otamme yliotteen Oulun yöstä. No, sehän sujuikin todella hyvin. Jaksoimme tanssia, kehuimme paikallisille toisiamme (ja ittiämmä), paukuttelimme henkseleitä olemattomilla urheilusuorituksillamme ja huolehdimme nesteytyksestä. Juhlinnan tiimelyksessähän aika kuluu kuin siivillä. Ennen kuin joukkueemme huomasikaan, alkoi jo uusi päivä sarastaa ja ensimmäinen peli olisi muutaman tunnin päästä. Ammattimaisten urheilijoiden otteella menimme lepäämään, että olisimme kentällä hyvässä iskussa.

> »Joku hoksasi, että rinnettä ylös kiitävät teräsnaiset olivat meidän vastustajia.«

HERÄTYSKELLOT soivat liian pian, liian armottomasti.Onneksi meillä oli bussikuski, sillä kukaan joukkueemme naisista ei olisi ollut ajokunnossa. Keräsimme hiljaisina rivimme ja yritimme ryhdistäytyä. Pelivaatteiden pukeminenkin vaati pinnistelyä ja syke nousi. Päästyämme kentälle, huomasimme kuinka jyrkkää rinnettä ylös ja alas juoksi joukko nuoria naisia. Pelkkä sivusta seuraaminenkin hengästytti. Joukkueemme maalivahti kysyi 'Ketäs nua o?' Joku hoksasi, että rinnettä ylös kiitävät teräsnaiset olivat meidän vastustajia. Olimme lievästi sanottuna järkyttyneitä. Ymmärsimme, että yöllinen urheilu ja nesteytys oli vaatinut joukkueeltamme veronsa. Emme pystyneet edes lämmittelemään. Ympärillä näkyi kalpeita, väsyneitä ja epätoivoisia böönia. Jotain oli tehtävä. Ratkaisimme tilanteen keskittymällä henkiseen lämmittelyyn. Tsemppasimme toisiamme ja avasimme yöllisestä urheilusta hyvinkin tutuksi tulleen jalokahvipullon. Urheilullinen itseluottamus kasvoi sitä mukaan mitä pullo tyhjeni. Aloitimme pelin hyvällä mielellä ja lopetimme vähemmän hyvällä mielellä. Oulusta ei voittoa tullut, mutta reissu oli opettavainen. Esimerkiksi vuonna 2012 treenattiin jo kesäkuussa ja turnauksessa kaikki naiset olivat kiltisti nukkumassa klo 23. Joukkueemme into ja taito kasvaa vuosi vuodelta. Provinssiböönat ovat nousseet jumbosijoilta ylemmille sijoille. Naurua, onnistumisia, suuria tunteita, urheilua, ikimuistoisia hetkiä, hikeä, ystävyyttä, puujalkoja ja kyyneliä. Sitä on Provinssiböönien Rockfutis."

TAIDETTA VIERASKIRJAN SIVUILTA

PAINT IT BLACK

Kahdenkymmenen vuoden aikana Selmu on vastaanottanut paljon terveisiä bändeiltä, milloin puumerkit ja taidespektaakkelit ovat päätyneet erilaisiin pintoihin, milloin vieraskirjan kansien väliin. Tässä muutama esimerkki Rytmikorjaamon vieraskirjan sivuilta.

LIIMATTA ON HOMO!
T: FLEIMARIT

Lauantaina 4. marraskuuta
PS. Surkee esitys...

ABSOLUUTTINEN NOLLAPOS

Nukke Nukuttaja empii siirtyäkö pimeän turun Vaasmtie yhteentoista.

Ei pysty, mikkään ei ställ' pysy.

Miksi bailando?

Taitoa jäähä bootlegaaminen ki ko en jaksa patteria vaihtaa.

Tuskin ne kuitenkaan mittään ekan demon Mestaris-Piisejä esittää. Keskityn pä vain olo-muotoni korjaamiseen.

Klo 00:04 AbNo lyö avaus-piisiin lähdön...

Mikästää on? Tuttu ko äidin itku saunassa...

Tätähän mie kuuntelin Rippi-Leirillä...

...hetkinen, ei kai tämä voi olla '92 vuoden...

...demobiisi jota ei ole IKINÄ esitetty livenä!

Pirnaja! Täällä keikkatallesteella oisin saanunna esim. toverin!... Ja hyväksynnän. Miksen räplännyt Paristo-kotelon auki?

Ja VILKEN ARRANJEMENT - tuo uusin nuorukainenkin soololilee piisin uudelle TASOLLE! Voih...

NYT RARITEETTI loppui. En enäänyt nauttia. Ja joku kantoi mukinki.

Oliko opetus:
a) muut männöö ohi kun kärkkyy suosikkiaan
b) opetusta ei vissiin ollu
c) pidä huolta

Tanssiteatteri helevetin perse

I WAS
A TEENAGE
SATAN WORSHIPPER

KOTITEOLLISUUS

9.12.2011

PMMP:N TYTÖIL-
LE TERVEISIÄ. JÄT-
KISTÄ EI OO NIIN
VÄLIÄ.

SINKKONEN

HONGISTO
PAULA, LÄHEI
SIE MIU KAA
TUPAKALLE
JAMMI, EI SE LÄHE

10.12. PMMP!
PAULA TÄYTTI
30vee

TG

← lähin tupakalle vaan ei
ollu sielä mua varten. Michet

STAMINA

HULABALOO ULAPALLA
13.3.2010 ANKARUUS!

SUUHIMME JYVÄSKYLÄN LUTAKON
ÄTERÖYKKIÖKSI, KAKSI ILTAA
PERÄKKÄIN. NYT SITTEN
SEINÄHULLUJOKI TUHANNEN
PILL... KYRP... ANAA...
VAGIN... HOM... LESB...
PALASIKSI.

PS: PERSE

> Lämmittäisi suunnattomasti haisevan pelimannin sielua, jos seuraava jalanjälki toisi musiikin takaisin ihmisen omaksi.

PANNUHUONEEN

PAHA HENKI

Selmu 20 vuotta! Mitä se nyt on? Presidentiksi tullessaan Kekkonen oli 56-vuotias ja Suomen työväenyhdistyskin täyttää kohta 114 vuotta. Kokoomus on ehtinyt kyykyttää köyhiä jo 94 vuotta, puhumattakaan Joulupukista, joka ikäänkuin vastapainona on jakanut kaikille tasapuolisesti lahjoja ties kuinka monta sataa vuotta.

Teksti: **Jakke Salo** *Kuva:* **Lene Lempola**

20 VUOTTA mitä siinä muka ehtii? Ehkä siinä niukin naukin ehtii järjestää kolmattakymmentä festivaalia, rakentaa toistakymmentä bändikämppää ja yhden Suomen hienoimman rock-klubin ja muuta sen sellaista olematonta. Mutta ehkä merkittävin havainto näinä 20 vuonna Selmun elämää tarkastellessa on ollut sellainen eräänlainen taustalla hiippailu, salakavalasti asioihin vaikuttaminen ja ohjailu, yksipuolinen yhteistyö (miinusmerkkinen sellainen) ja kaikenlainen muukin epäilyttävä kulisseissa kummittelu. Näinä kahtenakymmenenä vuonna Seinäjoelle on pikkuhiljaa rakentunut ihka oikea rytmimusiikin keskus. Toki Selmun ansioksi voidaan sanoa, että ihan kaiken takana se ei ole kummitellut. Mutta lähes.

RYTMIKORJAAMO-TALO, tuo suuri ja kaunis rytmimusiikin päämaja, jossa toimii lukuisten luovien alojen yritysten ja muiden toimijoiden lisäksi Selmun oma rockklubi - tuo ehkä Suomen ja ainakin Pohjanmaan paras! Paikka, jossa lukuisten ulkomaalaisten ja suomalaisten esiintyjien lisäksi on päässyt keikkailemaan vähintään yhtä lukuisa joukko paikallisia ja uransa alussa olevia bändejä. Rytmikorjaamo sulkee sisuksiinsa myös toistakymmentä treenikämppää, joissa moni rock-unelma sätkii kehdossaan. Lisäksi meillä on Louhimo, joka antaa junioreille opetusta musiikin alkumetreillä ja tukee aloittelevia bändejä. On myös piskuinen, mutta tavattoman aktiivinen rytmimusiikkiverkon hämmäheikki Rytmi-

Instituutti, oikea mustaleski, joka seittien lailla taikoo tyhjästä mitä hienoimpia rytmimusiikkia tukevia hankkeita ja projekteja rytmimusiikin harrastajille ja tekijöille. Samoin kuin Sibelius-Akatemian Seinäjoen etäispesäke, joka kouluttaa herranjumala rytmimusiikin maistereitakin ja on loihtinut myöskin loistavia rytmimusiikkihankkeita, koulutusohjelmia ja ties mitä. Meillä on MARS-tapahtumaa, monenlaista musiikkikulttuurin seminaaria, neuvottelupäivää, on projektipäälliköitä, hanketyöntekijää, ohjelmaa, verkostoa, läänintaiteilijoita, on vaikka mitä. On rakenteita, rakennuksia, fasiliteetteja, järjestelmiä, apuverkostoja, tietoa, festivaaleja, klubeja, jopa puoliväkinäisiä jameja. On ihan kaikkea, mitä rytmimusiikki ja sen tekijät voivat edes kuvitella tarvitsevansa päästäkseen urallaan eteenpäin. Seinäjoki, rytmimusiikin keskus! Täällä on kaikki!
Paitsi musiikki.

SOIKO SOITTO JA RAIKUUKO LAULU? EI. Vaikka kuinka herkällä korvalla kuuntelisi niin ei se vaan kuulu! Meillähän on täällä kaikki, paitsi musiikki. Väittäisin jopa, että tavallisen kaduntallaajan näkökulmasta täällä on vuosi vuodelta vähemmän soittoa ja laulua kuuluvilla. Voisi olettaa, että kun täällä on niin paljon panostettu miestyövuosia, rahaa, aikaa ja rakennettu rakenteita, verkostoja ja vastaavaa, niin meillä Seinäjoellahan pitäisi soida musiikki joka kadunkulmassa ja kaupassa ja kuppilassa sekä salissa, joka päivä arkena ja pyhänä. No soiko se?
Ei se vaan soi. No mikä jottei? Vikahan täytyy olla muusikoissa, musiikin tekijöissä ja harrastajissa. On luotu näin mittavat ja monipuoliset rakenteet, järjestelmät, verkostot ja ihan kaikki. Mutta missä on Seinäjoen Elvis, Madonna, Beatles, Stevie Wonder, U2, Nirvana tai Charlie Parker, Abba, Metallica tai Kotiteollisuus, PMMP, Ville Leinonen, Kauko Röyhkä, Asa, Paleface, Popeda ja Klamydia? Tai edes Arja Havakka? Onko joku nähny? Tällaisilla rakenteilla kyllä tämän tason artistit pitäisi jo löytyä. Mutta kun ei! Kyllä on kiittämätöntä porukkaa nuo musiikin tekijät täälläpäin. Vai onko?

Ovatko lopultakin markkinavoimat ja media vieraannuttaneet ihmiset musiikista perinpohjaisesti tekemällä siitä glamouria ja pelkästään keinon päästä julkkikseksi ja/tai miljonääriksi? Eikö musiikki olekaan enää jokaisen omaisuutta ja perusoikeus? Jumalauta, seiskaluokalla kun olin kaverini Tonin kanssa Raatteentiellä TET-harjoittelussa kantamassa panoksia, niin ukot korsussa lauloivat ja soittivat itse tekemillä soittimillaan lohtua ja iloa kaiken sen mäiskeen keskellä, mitä naapurilla oli tarjolla. Ja vielä klassikkoesimerkki: orjat lauloivat puuvillapelloilla kestääkseen jokapäiväisen helvettinsä, tunnetuin seurauksin. Jos tänä päivänä Prisman kassaneidit alkaisivat laulaa jouluruuhkassa luodakseen tunnelmaa ja keventääkseen ylirasaittunutta olemustaan, niin hullujenhuoneelle vietäisiin nuo ihmispolot.
Nyt kun olen kussut niin omille kuin vieruskaverinkin kengille, niin lisäänpä painetta ja laajennan virtsani kaarta vielä sen verran, että paljastan oman kerettiläisyyteni seuraavalla teorialla.

ALAMMEKO OLLA TILANTEESSA, että musiikin ympärille luodut rakenteet ja järjestelmät sekä rahantekokoneet ovat tulleet itseisarvoisiksi ja itseään ruokkiviksi systeemeiksi, jossa ei enää edes tarvita sitä ydintä ja sisältöä, eli soittoa ja laulua? Tämä koneistohan pyörii ihan hyvin jo ilman sitä aitoa musiikin tekemisen riemua ja halua. Tässä menossa mahdollisesti kukkaanpuhkeava musiikillinen lahjakkuus lannistuu, latistuu ja traumatisoituu kaiken tämän tärkeyden alle. Kuten ompi tainnut käydä jo meidän hienossa vakavasta musiikista, musiikkiopistosta ja kaupunginorkesterista muodostuvassa Bermudan kolmiossa. Vai voiko joku väittää, että joka kaupungin triangelista putkahtelee vuosittain uusia Olli Mustosia ja Ralf Gothoneita, jotka huippupalkkioillaan kiertäessään maailmalla kartuttavat suomalaisen yhteiskunnan verokirstua.

KUKA SAATANA KEKSI OMISTAA MUSIIKIN? Musiikki on taiteista suurin, se on ainut täysin abstrakti taidemuoto: se vaikuttaa ja liikuttaa ihmistä eniten. Näin sanoi joku viisas joskus (en muista nimeä, koska istun liikuttuneena kiikkustuolissa ja juon epämuodikkaasti vanhaa viinaa, kuuntelen Stevie Wonderia livekasetilta). Eikö musiikki ole kaikkien omaisuutta, eikö musiikki ole paras keino itsensä ilmaisuun, eikö musiikki lohduta, tuo voimia, nosta alhosta, antaa ulottuvuutta, rakkautta, yhdistä ihmisiä? Eikö musiikki ole mitä mutkattomin sosiaalisen kanssakäymisen keino?

VUOSITUHANNET IHMISET OVAT LAULANEET JA SOITTANEET YHDESSÄ JA ERIKSEEN.
Soittaneet ja laulaneet, suruunsa, iloonsa, rakkauteensa, kaikkeen. Spontaanisti ilman massiivisia rakenteita, julkisuutta tai ansaintalogiikkaa.

Mutta mitäpä minä näistä mitään tiedän, vanha ukko, soittomies ja pannuhuoneen pahanhajuinen henki. Kahdenkymmenen vuoden aikana Selmu on kieltämättä painanut melkoisen jalanjäljen suomalaiseen ja seinäjokelaiseen musiikkielämään. Lämmittäisi suunnattomasti haisevan pelimannin sielua, jos seuraava jalanjälki toisi musiikin takaisin ihmisen omaksi.

Mitäpä tässä lässyttämään enempää näin yömyöhällä, taidan laulaa tuutulaulun ihan itselleni vaan (enkä laita sitä edes YouTubeen) ja painelen maate.

1. **Juhlaväkeä.**
2. **The Flaming Sideburns.**
3. **Päivi Alaniska** *antoi hienon juhlapuheen. Taustalla Mika Virkkala.*
4. **Iiris.**
5. **Juha Koivisto.** *Koivisto palkittiin Keskuskauppakamarin ansiomerkillä yli 15-vuotisesta urastaan Selmu ry:llä.*
6. **Selmun jalanjälki** *näkyi synttärikakussakin.*
7. **Sansa.**
8. **Harri Pihlajamäki ja Petteri Karri** *keskustelemassa Selmun historiasta.*
9. **Pauli Hanhiniemi.**

SELMU 20V - IHMISTEN JUHLA

Teksti: **Selmu ry.** *Kuvat:* **Miikka Varila** ja **Eetu Kevarinmäki**

1.

2.

3.

7.

8.

9.

SELMU RY. juhli näyttävästi ja avoimin ovin 20-vuotista taivaltaan Rytmikorjaamolla 15.9.2012 Ihmisten Juhlalla. Päivällä perheen pienimpiä viihdytettiin Orffien ja Folkpolis Duon keikoilla lastenjuhlassa. Illemmalla Rytmikorjaamon klubilla nähtiin Selmun historiaan nivoutuvien, niin uudempien kuin nostalgisempienkin artistien keikkoja. Rytmiksen lavoille kapusivat Provinssirockissakin esiintyneet Iiris ja The Flaming Sideburns, pohjalaislähtöiset Sansa ja Pauli Hanhiniemi, vuosia Provinssirockin alue-esiintyjänä toiminut Duo Trebbio sekä ensimmäisessä Selmun Provinssirockissa ja alkuaikojen klubeilla esiintynyt Happojaskat. Illan mittaan kuultin myös monia tarinoita Selmun vuosien varrelta.

Selmua saapuivat juhlimaan yhdistyksen jäsenet, työntekijät kahdenkymmenen vuoden varrelta, musiikkialan toimijat läheltä ja kauempaa, yhdistyksen yhteistyökumppanit sekä paikalliset musiikintekijät ja ystävät. Selmua juhlapuheen muodossa muistivat Päivi Alaniska (yhdistyksen puheenjohtaja 2009-2012), kulttuuri- ja urheiluministeri Paavo Arhinmäki sekä Seinäjoen apulaiskaupunginjohtaja Harri Jokiranta (Alaniskan ja Arhinmäen puheet luettavissa sivuilta 4 ja 82).

Teksti: **Paavo Arhinmäki** *Kulttuuri- ja urheiluministeri*

HYVÄ IHMISTEN JUHLAN VÄKI!

KÄVIN Provinssirockissa ensi kertaa 10-vuotiaana, kesällä 1987. **Eppu Normaali** oli yksi pääesiintyjistä. Pidän Epuista yhä, mutta mieleenpainuvin oli **Sleepy Sleepersin** yhteiskeikka **Matin ja Tepon** kanssa. Eput ovat edelleen suomalaisilla festareilla silloin tällöin pääesiintyjien joukossa.

TÄMÄN PÄIVÄN JA VUODEN 1987 VÄLILLÄ maailma on mullistellut monella tapaa ja tällä välillä on syntynyt myös Selmu, Seinäjoen Elävän Musiikin yhdistys. Selmu täyttää nyt 20 vuotta. Onnea.

20-vuotias on jo aikuinen, mutta omasta kypsästä 35 vuoden iästäni katsottuna vielä elämän alkutaipaleella. 20-vuotias tarvitsee vapautta, mutta myös tukea ja kannustusta.

20-VUOTIAS SELMU EI OLE VAIN PROVINSSIROCK. SE ON MUUTAKIN. Yhden Suomen komeimman rock-festivaalin lisäksi Selmu on myös hieno Rytmikorjaamo ja paljon muuta. Selmu on toimeliaita ja rohkeita ihmisiä. Onnea myös teille.

Elävän Musiikin Yhdistyksillä on Suomessa hieno tehtävä musiikkikulttuurin ja ihmisten hyvinvoinnin edistämisessä - niin paikallisesti kuin valtakunnallisestikin.

Vaikka olisi työtä ja toimeentuloa, kukaan ei halua asua paikassa, jossa ei ole kulttuuria. Yksi tärkeimmistä pyrkimyksistäni kulttuuriministerinä on pyrkiä mahdollistamaan se, että kulttuuria viedään sinne, missä ihmiset ovat, lähiöihin ja maaseututaajamiin.

TAIDE- JA KULTTUURITAPAHTUMAT OVAT KESKEINEN OSA KULTTUURIPALVELUJÄRJESTELMÄÄ. Opetus- ja kulttuuriministeriö myöntää vuosittain harkinnanvaraisia valtionavustuksia taide- ja kulttuuritapahtumille. Tänä vuonna avustusten kriteerejä on viilattu. Minua kiinnostaa esimerkiksi se, voisiko kulttuuritapahtumien avustuksilla vaikuttaa vaikkapa tapahtumien lippujen hintoihin niin, että mahdollisimman monilla ihmisillä olisi mahdollisuus päästä mukaan, esimerkiksi Provinssirockiin.

Samuli Putro laulaa biisissään Älä sammu aurinko, että ”tulkoon kesä Törnävän saareen”. Se on hyvä viesti Seinäjoelle.

PALJON ONNEA 20-VUOTIAS SELMU, ÄLÄ SAMMU AURINKO.

> 20-vuotias tarvitsee vapautta, mutta myös tukea ja kannustusta.

THECARDIGANS
LLINSBAND
BLACKEYEDPEAS
ISMOALANKOSÄÄTIÖ
DONJOHNSONBIGBAND
LOVEHANDLES
THESOUNDTRACKOFOURLIV
REHUPIIKKELS
RINNERADIO
SECONDSTOMARS
MESHUGGAH
MILJOONASADE
THEMCRAGIRLS
SYSTEMOFADOWN
AGAINSTTTALL
KUOLLEETINTIAANIT
TURBONEGRO
VELTTOVIRTANEN
EVERTANDTHETWOREASONS
BATFORLASHES
PORJANNAOLA
DAVIDBOWIE
MARTTISERVO
LEMONATOR
PISTEPIRKKO
GROOVEARMADA
SEMINAARINMÄENMIESLAULAJA
FAITHNOMORE
HEDNINGARNA
RAGEAGAINSTTHEMACHINE
SEBJUANKIAN
SUPERGRASS
KARIPEITSAMO
SUPPERHEADSFEAT
SUGARRUSH
PELLEMILJOONA
STURMUNDRANG
DLAVIDLISMIRTA
JONSEKSKITALO
BOBLOGII
MAGENTASKYCODE
JARKKOMARTIKAINEN
SOCIALDISTORTION
SYDÄN
HILJAINENLIN
LAMBRIGOO
THEJOYBOMBABLE
SISTERFLO
JATHEUNDERGROUNDSOCIETY
BILLYTALENT
EPPUNORMAALI
HYBRIDCHILDREN
ALAMAAILMANVASARAT
THEMESCALEROS
DIMMUBORGIR
NINEINCHNAILS
HARDCORESUPERSTAR
ROTTENSOUND
DISCOENSEMBLE
WOLFMOTHER
DANKOJONES
KARKKIAUTOMAATTI
COMEINSIDE
CRYSTALCASTLES
KOLJOSENTIEKIOSTA
EAGLESOFDEATHMETAL
THEEASLIGHTANTHEM
FOREIGNBEGGARS
VALSETRISTE
ELÄKELÄISET
JENNYWILSON
AUDIOSLAVE
JIMIHENDRIXTRIBUTESHOWFEAT
THEVACCINES
ANALTHUNDER
DEATHHAWKS
JUERGENTHAM
AVENGEDSEVENFOLD
SCISSORSISTERS
THEHELLACOPTERS
MICHAELMONROE
FRACHLINK
FLOGGINGMOLLY
AUDIOBULLYS
LINKINPARK
SUPERCHRIST
PATTISMITHANDTHEBAND
THEMARSVOLTA
SNOWPATROL
KAINTAPIO
GIANTROBOT
SONATAARCTICA
DAVELINDHOLM
RAISEDFIST
ISMOALANKO
KATHIHELEAR
THEDEMISTS
BETWEENTHEBURIEDANDME
VIRKAVALTA
KYYSSYHES
EMILIANATORINI
SATELLITESTORIES
SHERYLCROW
THEINSULTTHATMADEAMANOUTOFMAC
MILLENCOLIN
SEASICKSTEVE
HOLYBARBARIANS
BLOODHOUNDGANG
KOMEDIAVULGARIA
STALINGRADCOWGIRLS
ELECTRICFRANKENSTEIN
ASIANDUBFOUNDATION
RANDYHANSEN
ABSOLUUTTINENNOLLAPISTE
THEEULTRABIMBOOS
COSMICCHEESUS
LIMPBIZKIT
RADIOPUHELIMET
LECORPSMINCEDEFRANÇOISE
AUGUSTBURNSRED
KOLMASMAAILMANPALO
CYPRESSHILL
JOESTRUMMER
KUOLLUTETANA
STREAKANDTHEHAVEN
ORANSSIPAKKO
URBANTRIBE
BLACKSABBATH
ANIMALALPHA
MUNICIPALWASTE
BITCHALERT
BADRELIGION
KAUKOROYHKÄ
DREAMTHEATER
HUNDREDREASONS
SUPERFURRYANIMALS
THEFLAMINGSIDEBURNS
MANICSTREETPREACHERS
CHILDRENOFBODOM
THEDANDYWARHOLS
THEMOTORHOMES